

ALGKOOLI LAULUVARA

KÄSIRAAMAT ÕPETAJAILE

K O O S T A N U D
Haridusministeeriumi kava järgi
A. S P I R K E

K./Ü. „LOODUS“, TARTU

ALGKOOLI LAULUVARA

ALGKOO LI LAULUVARA

KÄSIRAAMAT ÕPETAJAILE

K O O S T A N U D

Haridusministeeriumi kava järgi

A. S P I R K E

Tallinnas, 1944.

K. / Ü. „L O O D U S“, T A R T U, 1932

Ar 932 B
Spirke

57842

20119 20118

I. õppeaasta.

Ühised laulud.

Laulge, poisid!

Elavalt.

(H. Thomsoni j.)

Eesti rahvaviis.

1. Laul-ge, poi-sid, laul-ge, pei-ud, laul-ge, nai-sed, laul-ge, nei-ud.
2. Söö-ge sai-a, söö-ge li-ha, jät-ke jon-ni, jät-ke vi-ha.
3. Hüü-a vas-tu, hii-si suu-ri, lau-la vas-tu, laa-si lai-a.
4. Poi-sid, kas ju pill ei hüü-a, mi-na ta-han tant-su lüü-a.

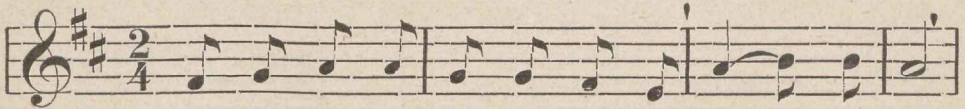
- 1.—4. Hõis - sa ja hõis - sas - sa, hõis - sa ja hõis - sas - sa!

Pääsukene.

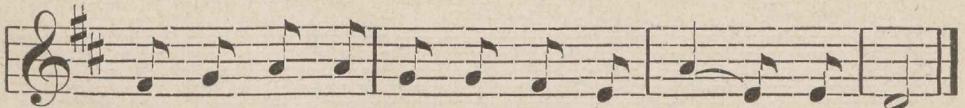
Kaunis ruttu.

(M. Veske.)

Eesti rahvaviis.

1. Pii - ri, pää - ri, pää - su - ke - ne
 2. Len - da ü - le mei - e ke - sa
 3. Too meil' kaa - sa tei - si lin - de
- } kaa - - - si - ke!

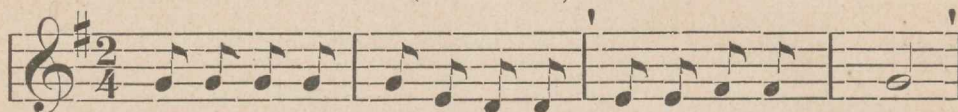
1. il - mu soo - ja lin - nu - ke - ne
 2. rääs - ta al - la pu - nu pe - sa
 3. lau - la õits - ma Ees - ti pin - da
- } kaa - - - si - ke!

Teele, teele, kurekesed!

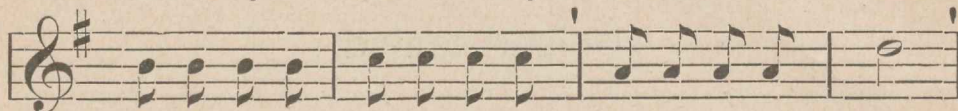
Kaunis ruttu.

(Fr. Kuhlbars.)

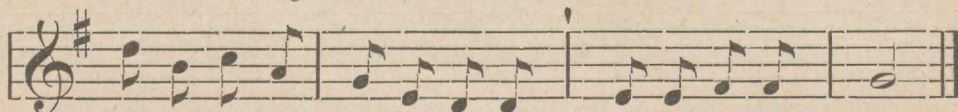
Rahvasuust.

1. Tee - le, tee - le, ku - re - ke - sed, ü - le met - sa, maa,
2. Tul - ge jäl - le ta - ga - si te ke - va - di - sel aal,
3. Kui siis jäl - le mei - e ra - jad kuul - vad tei - e häält,

1. ü - le suur - te mä - ge - de ja ü - le me - re ka,
2. kui ju pun - gad puul ja põõ - sal puh - ke - mas me maal!
3. siis on kõr - ged lu - me - mä - ed su - land siit ja säält,

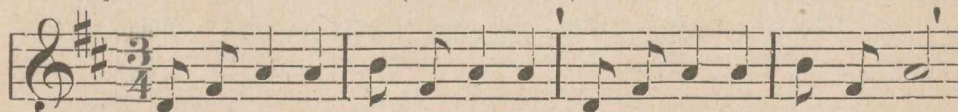
1. ik - ka, ik - ka lõu - na poo - le, kus E - gip - ti - maa!
2. Kõ - laks tei - e hää - le - ka - jast pe - a õ - hu - saal!
3. too - ge mei - le lil - le - a - ed pi - ka rei - su päält!

Lapsed, tupp!

Parajasti.

(Ed. Vöhrmann.)

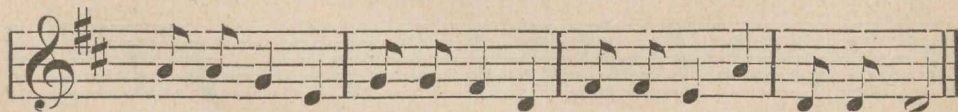
Rahvasuust.

1. Lap - sed, tup - pa! Ta - li kä - es! Lu - me - lll on õu - es ju!
2. Tuu - le - eit ju tõs - tab tii - bu, tor - mi - taat, see tuis - kab teel,
3. Lap - sed, tup - pa! Jüts, kus aa - bits? Koo - li - pa - pa oo - tab ju,

1. Lin - nud läi - nud lõu - na - mai - le, lil - le - del on sur - ma - kuu,
2. pa - ka - ne on vä - si - ma - ta jõe ning jär - ve pin - nal töö - l,
3. mees peab tar - kust ta - ga nõud - ma: noo - rus on ju kül - vi - kuu,

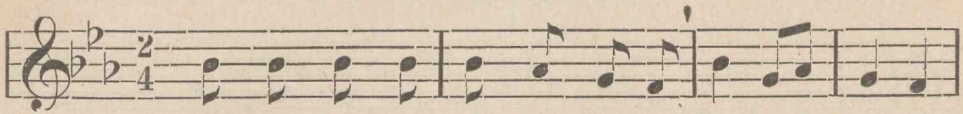

1. lin - nud läi - nud lõu - na - mai - le, lil - le - del on sur - ma - kuu.
2. pa - ka - ne on vä - si - ma - ta jõe ning jär - ve pin - nal töö - l.
3. mees peab tar - kust ta - ga nõud - ma: noo - rus on ju kül - vi - kuu!

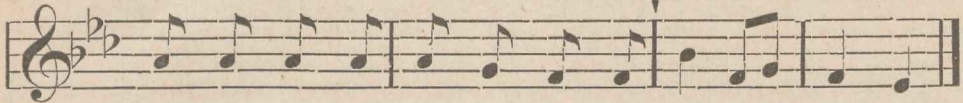
Tiiu, talutütrekene.

Parajasti.

E. rahvaviis.

1. Tii - u, ta - lu	tüt - re - ke - ne,	} kas - ke, kas - ke,
2. sest saab no - be	nei - u - ke - ne,	
3. su - ka - var - da	vee - re - ta - ja,	
4. lee - me - kul - bi	lii - gu - ta - ja,	

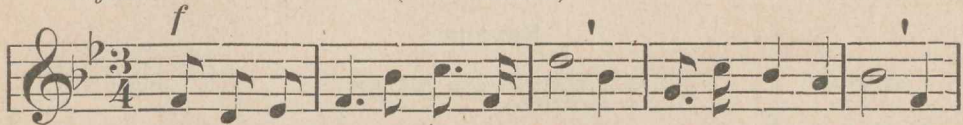
1. Tii - u, ta - lu	tüt - re - ke - ne,	} kas - ke, kas - ke!
2. sest saab no - be	nei - u - ke - ne,	
3. su - ka - var - da	vee - re - ta - ja,	
4. lee - me - kul - bi	lii - gu - ta - ja,	

Mu isamaa, mu õnn ja rõõm¹.

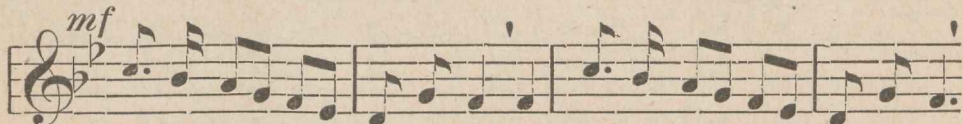
Hoogsasti.

(J. V. Jannsen.)

F. Pacius.

1. Mu i - sa - maa, mu õnn ja rõõm, kui kau - nis o - led sa! Ei
2. Sa o - led mind ju sünni - tand ja ü - les kas - va - tand! Sind
3. Su ü - le Ju - mal val - va - ku, mu ar - mas i - sa - maa! Ta

1. lei - a mi - na ii - al teal, see suu - re lai - a il - ma peal,
2. tä - nan mi - na a - la - ti ja jään sul' truuks sur - ma - ni!
3. ol - gu si - nu kait - se - ja ja võt - ku roh - kest' õn - nis - ta,

1. mis mull' nii ar - mas o - leks	ka, kui	sa, mu i - sa - maa!
2. Mull' kõi - ge arm - sam o - led	sa, mu	kal - lis i - sa - maa!
3. mis ii - al et - te võ - tad	sa, mu	kal - lis i - sa - maa!

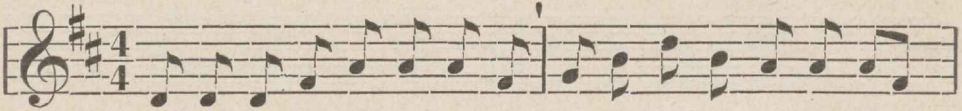
¹ Võib ka la maž. laulda.

Kodu.

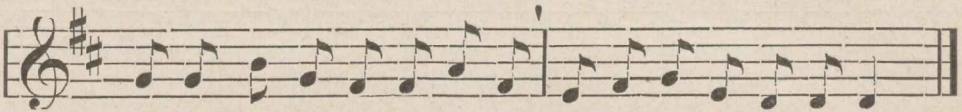
Pikkamisi.

(M. Körber.)

Eesti rahvaviis.

1. Vaik-ne ke - na ko - ha - ke - ne, kõi - ge kal - lim sur - ma - ni!
2. Mi - nu i - sa - ma - ja - ke - ne lin - nu - pe - sa sar - na - ne!
3. Sel - ge al - li - kas seal jook - seb, sealt ma lap - se - põl - ves jõin.
4. Õu - es sir - ge kask seal kas - vab, te - mast ma - gust mah - la sain,
5. Vaik - ne ke - na ko - ha - ke - ne, kõi - ge kal - lim sur - ma - ni.

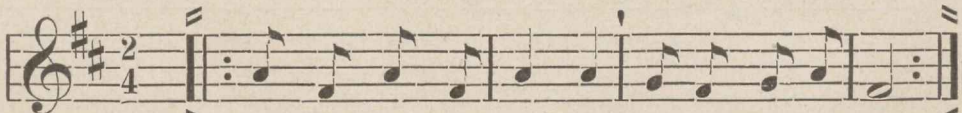
1. Mi - nu i - sa - ma - ja - ke - ne mee - les mi - nul a - la - ti!
2. Sest ma na - gu lin - nu - ke - ne i - gat - sen ta jä - re - le!
3. Ke - nas kop - lis pa - ju kas - vab, sealt ma pa - ju - pil - li tõin!
4. ai - as õu - na - puu - ke õit - seb, sealt ma maits - vat õu - na sõin!
5. Ar - mas i - sa - ma - ja - ke - ne, mee - les mi - nul a - la - ti!

Kevadel.

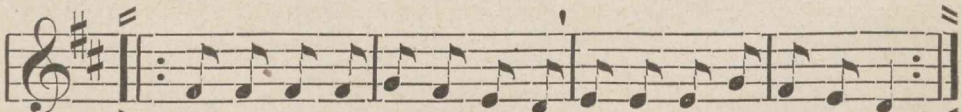
Parajasti.

(J. H. Hermann ja P. Tekkel.)

Rahvaviis.

1. Ju - ba lin - nu - ke - sed väl - jas lau - la - vad;
ke - nad ka - se - ke - sed kin - gul ko - ha - vad!
2. O - rus o - ja - ke - ne voo - lab vu - li - nal,
hõ - be - pil - ve - ke - ne hõl - jub tae - va all.

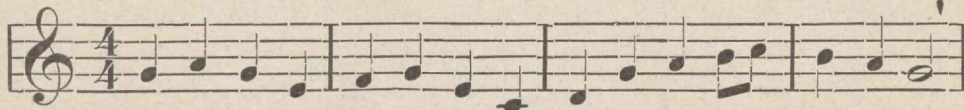
1. Lu - mi on ju ä - ra su - land, tal - ve - külm on möö - da läind,
lap - sed, kes kui van - gis e - land, po - le am - mu mu - rul käind.
2. Min - nid, Man - nid, Ju - kud, Tõn - nid hüp - pa - vad nüüd rõõ - mu - väes,
möö - das kur - vad tal - ve - tun - nid, ke - na ke - va - de on käes!

Valitavad laulud.

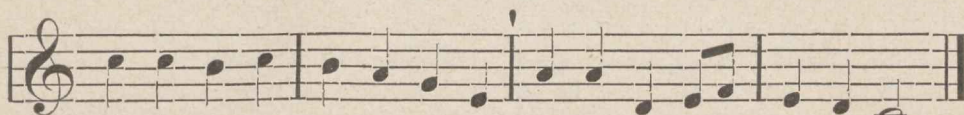
Jõululaul.

Pühalikult.

A. Läte.

1. Miks nii hil- ja õh- tu- kel- lad mei- le tor- nist kõ- la- vad?
2. Tä- na on ju rõõ- mu- pü- ha, kal- lim kal- li - ma- test see!
3. Ki - rik sä - rab tu - le - me - res, vii - ruk keer- leb ü - les - se.
4. Sel - lel' he - lis - ta - me kel - la, sel - lel' kõ - lab mei - e laul:

1. Ki - ri - ku - tes miks nii hul - gad küün - lad kau - nilt sä - ra - vad?
2. Sel - lel' õö - sel sün - dis il - ma Jee - sus, jõu - lu - lap - su - ke!
3. Sel - le auks, kes väe - tik - se - na a - sus Neit - si sü - les - se.
4. „Ju - ma - lal' au kõr - ges ol - gu, ra - hu ol - gu il - ma peal!“

Jõulutaadi ootel.

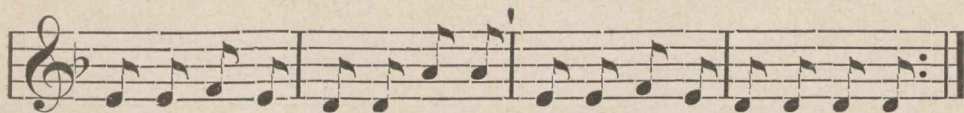
Parajasti.

(J. Oro.)

J. Aavik.

1. Sõit - sid saa - nid, sõit - sid reed möö - da pik - ka tal - ve - teed,
2. Oo - tas Ats ja oo - tas Mall, oot - sid kau - a ak - na all,
3. Küll on oo - ta - mi - ne pikk, kät - te jõu - ab vi - de - vik;
4. Ju - ba tae - vas pais - tab kuu. Tei - ses to - as jõu - lu - puu;
5. Äk - ki õu - e sõit - sid reed, möö - da val - get tal - ve - teed,

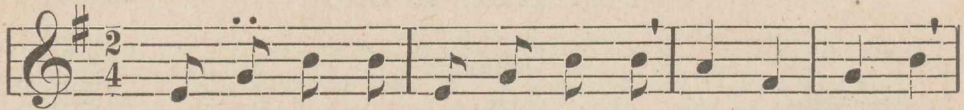

1. he - li - se - sid ai - sa - kel - lad, ai - sal jõu - lu - kel - lad hel - lad.
2. a - ga jõu - lu - taat ei tu - le, küll on ha - le, küll on ha - le!
3. e - nam oo - da - ta ei jõu - a, kus on jõu - lu taat nii kau - a?
4. a - ga küün - lad süü - ta - ma - ta, sest et taat veel tu - le - ma - ta.
5. he - li - se - sid kel - lad hel - lad, jõu - lu - taa - di ai - sa - kel - lad!

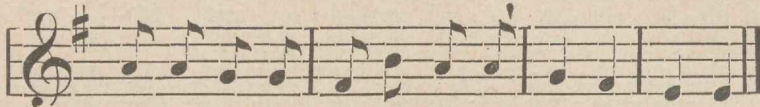
Kalevipoja laul.

Ruttu.

Eesti rahvaviis.

1. Ka - le - vi - te kal - lim poe - ga, kal - lim poe - ga,
2. Las - kis lau - lu len - da - mai - e, len - da - mai - e,
3. Lau - lis et me - red mü - ra - si - vad, mü - ra - si - vad,
4. puu - de lad - vad pain - du - si - vad, pain - du - si - vad,

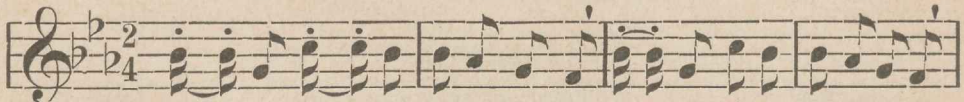
1. is - tus ma - ha tam - mi - kus - se, tam - mi - kus - se.
2. tu - ge - va - ma tõu - se - mai - e, tõu - se - mai - e.
3. kal - jud vas - tu kä - ra - si - vad, kä - ra - si - vad,
4. mä - e - kin - gud kõi - ku - si - vad, kõi - ku - si - vad.

Kuldakapja kõrvikene.

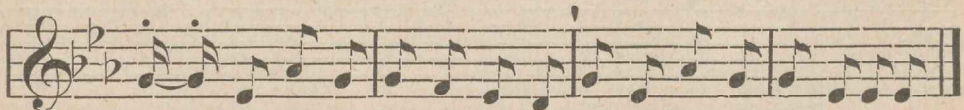
Hoogsasti.

(Rahvalaul.)

J. Aavik.

1. O - li mul, o - li mul, hel - lad ven - nad, o - li mul en - ne i - lus hal - li.
2. See viis vit - sa - ta Vi - rus - se, sa - du - la - ta Saksamaale!
3. Ei ta hir - nund hei - na - si - da, kar - ju - nud ei kae - ra - si - da,

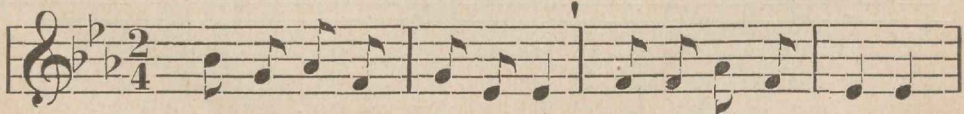

1. O - li mul en - ne i - lus hal - li, kul - da - kap - ja kõr - vi - ke - ne!
2. Ei ta hir - nund, ei ta kar - jund, ei ta hir - nund hei - na - si - da!
3. hir - nus sel - ga - is - tu - ja - da, kar - jus kul - da - kan - nuk - si - da!

Karu.

Marssides.

(Laulumäng. V. Tamman, Kooli laulmise r. lk. 243.)

1. Ka - val ka - ru, me - si - käpp, {kur - jad on su mõt - ted,
2. Ei meid ker - gelt kät - te saa, va - na koo - pa ka - ru,

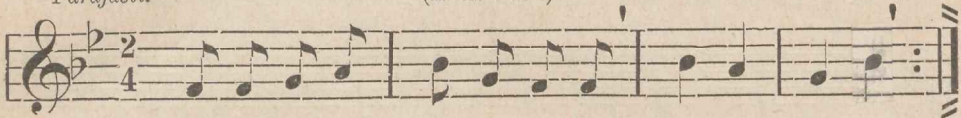
1. lap - si luu - rad, mai - as - moka, koh - me - tud su võt - ted!
2. en - ne vä - sid jook - su - ga, tal - lad mus - taks mu - ru!

Maga, memme marjukene!

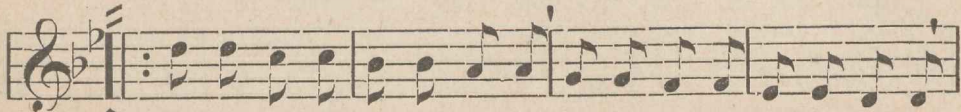
Parajasti.

(K. E. Sööt.)

J. Aavik.

1. Ma - ga, mem - me mar - ju - ke - ne,
õu - es ui - dab har - ju - ke - ne,
 2. Ma - ga, mem - me mar - ju - ke - ne,
õu - es vii - bib var - ju - ke - ne,
- } ma - ga, ma - ga!

1. Ei ta lei - a mei - e tu - ba, lap - su - ke on voo - dis ju - ba.
2. Ot - sib kuud ja päik - se - kii - ri, si - bi - sa - bi väik - seid hii - ri.

- 1—2. Ma - ga, ma - ga, mem - me mar - ju - ke!

Mardilaul.

Parajasti.

(Rahvasuust.)

Eesti rahvaviis.

1. Te - re, te - re, ei - de - ke - ne, tei - seks te - re
2. Mar - di küü - ned kül - me - ta - vad, Mar - di var - bad
3. Ot - si Mar - di - le o - sa - da, kat - su Mar - di -
4. Mart toob sul - le leh - ma - õn - ne, kan - nab kot - ta

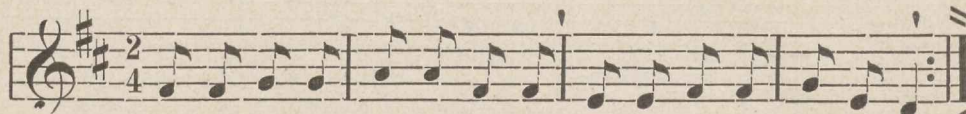
1. taa - di - ke - ne, te - re taa - di - ke - ne!
2. va - lu - ta - vad, sõr - med sõi - te - le - vad!
3. le ka - la - da, Mar - di - le ka - la - da!
4. kar - ja - õn - ne, kot - ta kar - ja - õn - ne!

Marjule.

Kaunis ruttu.

(E. Enno.)

J. Aavik.

1. Väi-ke Man-ni, til-lu An-ni läh-vad met-sa mar-ju-le,
2. Korv on An-nil, korv on Man-nil, Nin-nil, Min-nil korv on ka,
3. Ti-pa-ta-pa! Vaa-ta, pa-pa! Mei-e läh-me mar-ju-le!

1. väi-ke Min-ni, til-lu Nin-ni rut-tu, rut-tu jä-re-le,
2. lei-ba Nin-nil, lei-ba Min-nil, An-nil Man-nil lei-ba ka,
3. Oh mis ke-na! Vaa-ta, e-ma: mei-e läh-me mar-ju-le,

1. väi-ke Min-ni, til-lu Nin-ni rut-tu rut-tu jä-re-le!
2. lei-ba Nin-nil, lei-ba Min-nil, An-nil Man-nil lei-ba ka.
3. oh mis ke-na! Vaa-ta, e-ma: mei-e läh-me mar-ju-le!

Pimesikk.

Hoogsasti.

(Ainetel V. T.)

J. Aavik.

1. Pi-me-sikk, nüüd tu-le sii-a, kõi-ki meid sa kin-ni püü-a!
2. Püü-a At-si, püü-a An-nit, ot-si Jüt-si, ot-si Man-nit!
3. Kuid ei pi-me-sikk meid lei-a, ke-da-gi ei kin-ni püü-a!
4. Vii-maks siis-ki, oh sa i-me, te-ra lei-dis ka-na pi-me!

1. Mis mul ni-mi, mõis-ta ka, se-o siis mu sil-mad sa!
2. Kä-ed sii-a si-ru-ta, va-gu-si sind oo-tan ma!
3. Kau-a võid veel ko-ba-da, il-ma et saaks ta-ba-da!
4. Ä-ra ar-vas ni-me-gi, sil-mad tal nüüd a-va-ge!

Talvel.

Elavalt.

(R. Kamsen.)

Väike-vene viis.

Üksik.

1. Küll on ke - na kel - gu - ga han - gest al - la las - ta!
2. Kau - gel lu - hal sä - ra - vad jää ja lu - mi vas - ta!
3. Lu - me - hel - bed hiil - ga - vad puu - del eh - ted uu - ed!
4. Ka - da - ka - tel kar - ja - maal sel - jas lu - mi - kuu - ed!
5. Küll on ke - na kel - gu - ga han - gest al - la las - ta!

Koor.

1. Oi, oi, kel - gu - ga han - gest al - la las - ta!
2. „ „ sä - ra - vad jää ja lu - mi vas - ta!
3. „ „ hiil - ga - vad puu - del eh - ted uu - ed!
4. „ „ ka - da - katel sel - jas lu - mi - kuu - ed!
5. „ „ kel - gu - ga han - gest al - la las - ta!

Poisid, ritta!

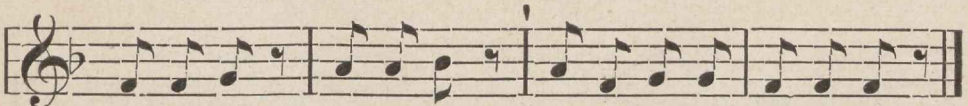
Marsi tempo.

(E. Enno.)

Eesti rahvaviis.

1. Poi - sid, rit - ta, ko - du poo - le, ü - le vai - nu mars - si - des!
2. Ja - lad, sir - gu, ni - na püs - ti, sam - mud käi - vad mat - su - des!
3. Mis sealt tu - leb na - gu vä - gi, tu - leb suu - re mü - ra - ga!
4. Kü - la - rah - vas kuu - lab, vaa - tab, ei ta mõis - ta ar - va - ta!
5. Kü - la - rah - vas kuu - lab, vaa - tab, koe - rad koo - ris hau - gu - vad!
6. Vaa - ta pois - se, ü - hes re - as koo - list ko - ju mar - si - vad!

1—6. Üks-kaks-kolm! Tuhk ja tolm

}	1. ü - le vai - nu mars - si - des!
	2. sam - mud käi - vad mat - su - des!
	3. tu - leb suu - re mü - ra - ga!
	4. ei ta mõis - ta ar - va - ta!
	5. koe - rad koo - ris hau - gu - vad!
	6. koo - list ko - ju mar - si - vad!

Siis teeb ta nii.

Üksik.

(A. Kiiss, Laste lauluvara.)

Kõik.

1—4. Kui Jü - ri $\left. \begin{array}{l} 1. \text{ puid on saa-gi-mas} \\ 2. \text{ puid on lõh-ku-mas} \\ 3. \text{ lau-da hõö-vel-dab} \\ 4. \text{ rau-da kuu-mu-tab, siis tõm-bab lõõt-sa nii, siis tõm-bab} \end{array} \right\}$ siis teeb ta ik - ka nii, siis teeb ta

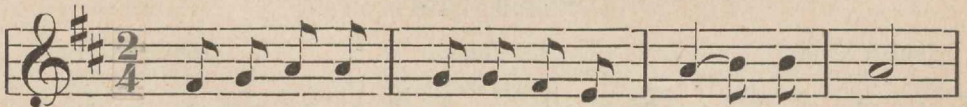

1—3. nii, siis teeb ta nii, siis teeb ta nii, siis teeb ta nii, siis teeb ta ik - ka nii.
4. nii, siis tõm-bab nii, siis tõm-bab nii, siis tõm-bab nii, siis tõm-bab lõõt-sa nii.

Nukumäng.

(A. Raudkats, Laulumängud lastele.)

Eesti rahvaviis.

1. Nu - ta, nu - ta, nu - ku - ke - ne, kaa - si - ke!

Nu - ta, nu - ta, nu - ku - ke - ne, kaa - si - ke!

2. Naera, naera, nukukene, kaasike!	8. Pane põlle jne.
3. Kammi pead jne.	9. Kängi jalgu jne.
4. Pese silmi jne.	10. Aja jakki jne.
5. Tõmba hame jne.	11. Rätt ka pähe jne.
6. Vöö ka vööle jne.	12. Nüüd on nukku valmis saanud
7. Seelik selga jne.	13. Hüppa, nukku, karga, nukku jne.

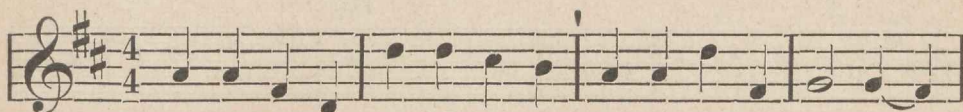
Rahva suust.

Õhtul.

Rahulikult.

(J. Tamm.)

Eesti rahvaviis.

1. Õh - tu jõud - nud, õh - tu sõud - nud, loo - ja läi - nud päi - ke;
2. Lind ei lau - la võ - sa vi - lus, me - si - la - ne ma - gab,
3. A - set teen ka mi - na öö - le, sõu - an u - ne sül - le,

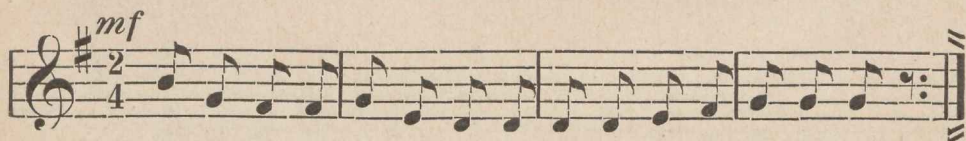
1. i - ga loom ju hin - gust nõud - nud, vai - kind suur ja väi - ke.
2. ku - ni hom - mik uu - es i - lus jõu - du jäl - le ja - gab.
3. ku - ni hom - mik uu - est töö - le hüü - ab kõi - ki jäl - le.

Sula ilm.

Elavalt.

(Jakob Liiv.)

Eesti rahvaviis.

1. Va - ba - du - se - tung meil põu - es, ras - ke õhk on ma - ja sees,
su - la ilm on ju - ba õu - es, sõ - ja - mäng meil mõ - te - tes!
2. Tee - me peh - med lu - me - pal - lid, vas - tas - tik - ku vis - ka - me,
e - hi - ta - me kõr - ged val - lid, vas - tas - te eest var - ja - me.
3. Pä - rast lu - me - me - hi tee - me sõ - ja - väl - ja val - va - ma;
nõn - da ke - ha ka - ras - ta - me, pal - ged löö - vad pu - na - ma.

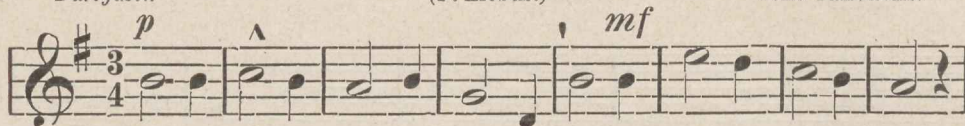
- Jah, jah, jah, jah! sõ - ja - mäng meil mõ - te - tes!
" " " " vas - tas - te eest var - ja - me.
" " " " pal - ged löö - vad pu - na - ma.

Kuldne päike tõuseb üles.

Parajasti.

(P. Liebus.)

Vene rahvaviis.

1. Kuld-ne päi - ke tõu - seb ü - les män - ni - met - sa tu - ka sees,
2. Ju - mal arm ja hel - dus, ra - hu, Ju - mal val - gus val - gu - ses,
3. Val - gus pe - ab või - tu saa - ma pi - me - du - sest il - ma peal;

1. kõ - ne - leb meil koi - du sü - les hõ - be hiilg - vas kas - te - vees.
2. ei ta suu - rus, kõr - gus ma - hu il - ma, kus on kur - jus ees.
3. aegsaab öö ja u - du a'a - ma ä - ra i - ga - ves - ti teal.

II õppeaasta.

Ühised laulud.

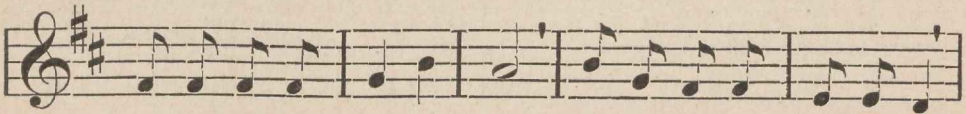
Kalapüük.

Lustilikult.

K. A. Hermann.

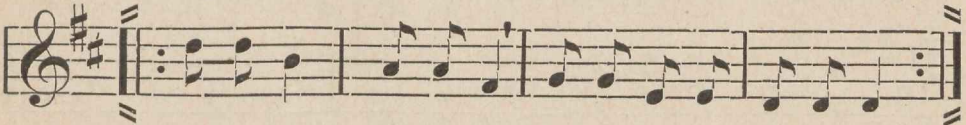

1. Sü - da tuk-sub tuks, tuks, tuks! mi - ne lah - ti, uks, uks, uks!
2. Kui on hü - va pä - ri - tuul, len - dab ve - ne nii kui kuul,
3. Saa-re kal - dal kii - res - ti, võr-gud vet-te vir - gas - ti,
4. Kui on ka - lad roo - gi - tud, ju - tud kok-ku rää - gi - tud,

1. et me läh-me Han-su - ga saar-de ka - lu püü - de - ma,
2. siis meil ae-ga Han-su - ga ma-gust jut - tu pu - hu - da,
3. ka - lu tu - leb tub - lis - ti, ko - gub kot - ti ke - nas - ti,
4. siis me läh-me lau - lu - ga maa - le ka - lu kaup - le - ma,

Elavamalt.

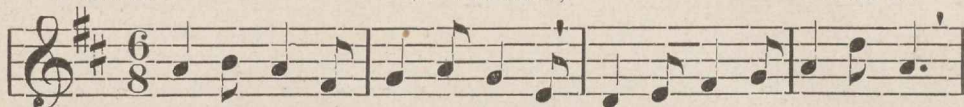
- 1—4. hop-sas - sa
{	Han-su-ga saar-de ka-lu püü-de-ma!
	Han-su-ga ma-gust jut-tu pu-hu-da!
	tub-lis-ti, ko-gub kot-ti ke-nas-ti!
	lau-lu-ga maa-le ka-lu kaup-le-ma!

Karjamaal.

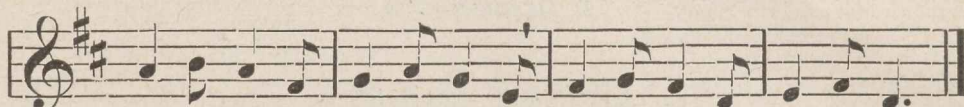
Pikaldaselt.

(A. Suurkask.)

J. Aavik.

1. Ju - ba kar - ja - kel - la ka - ja kü - la vai - nul he - li - seb,
2. Ju - ba si - ni - sel - ges õ - hus pa - ju - pil - li he - li - nad,
3. Küll on mõn - us kar - ja - e - lu! Kuu - lus kar - ja ku - nin - gas
4. U - te - ke - sed ul - li - ke - sed, kep - su löö - vad ke - nas - ti ;
5. Hool - sad koe - rad Krants ja Mu - ri lus - ti - män - gul karg - le - vad ;

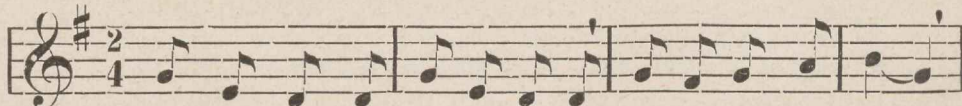
1. ü - le hal - jen - da - va ra - ja hõ - be - sel - gelt vä - ri - seb.
2. lil - le - li - ses laa - ne - lo - hus kost - vad hõis - ked he - le - dalt.
3. o - ma rii - gi õn - ne, i - lu hool - salt sei - sab val - va - mas.
4. kan - ged kar - ja pul - li - ke - sed kats - vad jõu - du kõ - vas - ti.
5. hal - jal mu - rul is - tub Jü - ri, sil - mad kar - ja val - va - vad.

Läbi sahiseva lume.

Parajasti.

(J. Janson.)

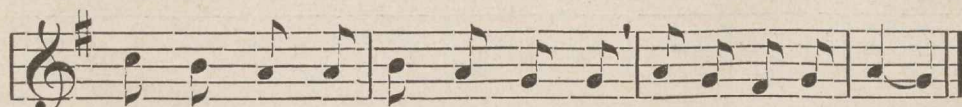
J. Aavik.

1. Lä - bi sa - hi - se - va lu - me sõi - dab saa - ni - ke ;
2. Ke - na jõu - lu - eh - te saa - nud i - ga met - sa - puu.
3. Sõi - da rut - tu, saa - ni - ke - ne, ko - ju ki - ri - kust,
4. Ko - dus pan - nil jõu - lu - vors - tid sä - ri - se - vad ju,

1. ai - sa - kell lööb : til - la - tal - la ! ü - li - arm - sas - ti,
2. Se - da i - lu vaa - tab kõr - gelt mõ - nus jõu - lu - kuu,
3. lä - bi lu - ha, ü - le kin - gu, mõö - da män - ni - kust,
4. ko - dus oot - vad kin - gi - tu - sed, oo - tab jõu - lu - puu,

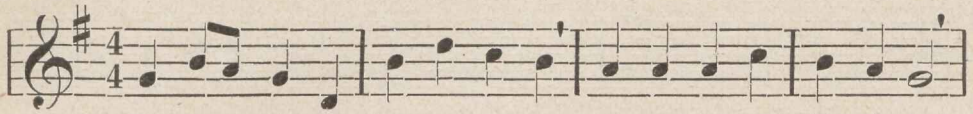
1. ai - sa - kell lööb til - la - tal - la ! ü - li - arm - sas - ti.
2. se - da i - lu vaa - tab kõr - gelt mõ - nus jõu - lu - kuu.
3. lä - bi lu - ha, ü - le kin - gu, mõö - da män - ni - kust !
4. ko - dus oot - vad kin - gi - tu - sed, oo - tab jõu - lu - puu !

Kiigu, liigu, laevukene!

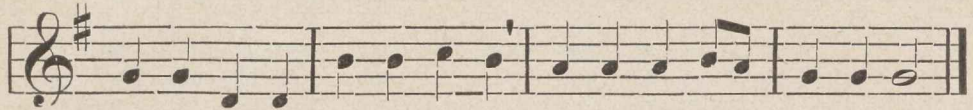
Pikaldaselt.

(M. Kõrber.)

Eesti rahvaviis.

1. Kii - gu, lii - gu lae - vu - ke - ne, lai - ned, lah - kelt lü - ka - ke!
2. Va - ga, i - lus il - ma - ke - ne, vii - vi - ta meil me - re - teel!
3. Lain - test lä - bi, lae - vu - ke - ne, len - dab na - gu lin - nu - ke!
4. Te - re, me - re - lin - nu - ke - ne! Po - le pur - je tar - vis teil!
5. Vaa - ta, ke - na ka - la - ke - ne hüp - pab lain - test ü - les - se!
6. Kal - lis me - ri, kau - nis me - ri, sü - gav, suur ja si - ni - ne!

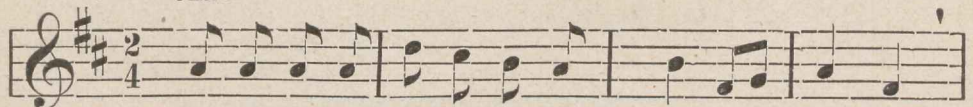

1. Tõu - ka ta - gant, tuu - le - ke - ne, pur - jed, häs - ti pai - su - ge!
2. Soo - jalt pais - ta päik - se - ke - ne, tae - vast vaa - ta lah - ku - sel!
3. Jõu - a, sõu - a lain - te rin - nal, kii - relt kii - gu kau - ge - le!
4. Tii - vad pal - ju pa - re - mi - ni ai - ta - vad kui pur - jed meil!
5. Va - jub jäl - le, loo - ma - ke - ne, vi - lu ve - te - voo - dis - se!
6. Ei ma lah - kuks, lõ - bus me - ri, ii - al si - nust ee - ma - le!

Sokukene.

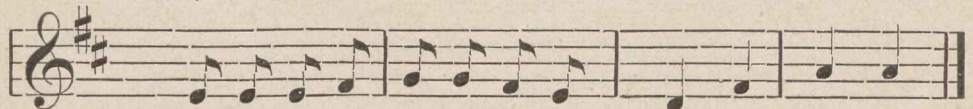
Kergelt. Üksik.

Eesti rahvaviis.

1. Kus sa käi - sid, kus sa käi - sid	} so - ku - ke - ne?
2. Kui - das jah - vad, kui - das jah - vad	
3. Kui - das ta - od, kui - das ta - od	
4. Kui - das pü - hid, kui - das pü - hid	
5. Mi - da sööd sa, mi - da sööd sa	
6. Kui - das kar - jud, kui - das kar - jud	

Kõik.

1. ves - kil käi - sin, ves - kil käi - sin	} här - ra - ke - ne!
2. suu - ga jah - van, suu - ga jah - van	
3. sar - ve - de - ga, sar - ve - de - ga	
4. ha - be - me - ga, ha - be - me - ga	
5. ni - su - lei - ba, ni - su - lei - ba	
6. kö - ki - mö - ki, kö - ki - mö - ki	

Kord mõtetes istus.

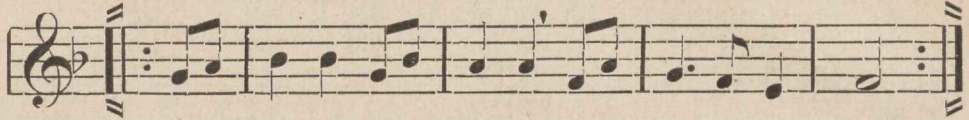
Pikaldaselt.

(Rahvalaulu järele K. R.)

Eesti rahvaviis.

1. Kord mõ-te - tes is-tus üks e - ma - ke nii, üks e - ma - ke nii :
2. Ta ko-dust läks väl-ja nii ha - le - dalt mult, nii ha-le -dalt mult !
3. Ta kau-gel on ä - ra, ei ta - ga - si veel, ei ta - ga - si veel !

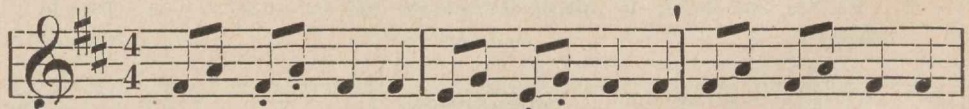
1. „Ei te - a, kus rän - dab mu po - ja - ke prii !
2. Ei te - a, kas ii - al saan sõ - nu - meid sult !
3. Oh kaits - ku siñd Ju - mal seal võõ - ra - maa teel !“

Vares, vaga linnukene.

Parajasti.

(Rahvasuust.)

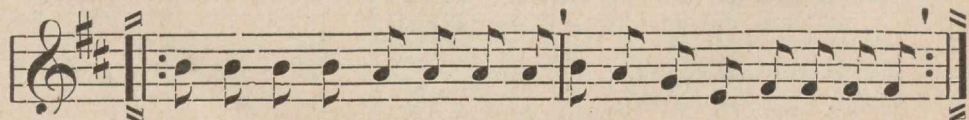
Eesti tantsuviis.

1. Va - res va - ga lin - nu - ke - ne, len - das lin - na
2. Sealt ta len - das ka - tu - se - le, sõ - nus sõ - ja -
3. Sõ - nus sõ - ja - sõ - nu - mi - da, kan - dis vae - nu -
4. Hii - red tak - ku hei - e - ta - vad, kas - sid ta - ga
5. Eit tegi pük - sid, taat tegi pük - sid, en - dal o - lid
6. Siis said kok - ku kol - med pük - sid, kok - ku kol - med

1. uu - lit - sa - le,	} ketras, ketras kella - ratas, va - na - ei - de vo - ki - ra - tas,
2. sõ - nu - mi - da,	
3. kee - le - si - da,	
4. kan - gast koo - vad,	
5. en - ne püksid,	
6. uu - ed püksid,	

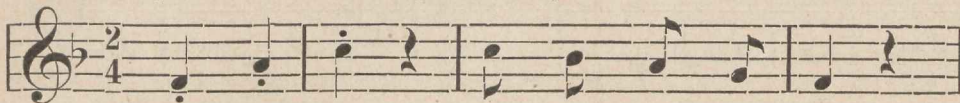
- 1—6. vil - lad va - kas, ta - kud la - kas, ko - ti - kan - gas ku - ke no - kas !

Ratsasõit.

Marsi tempos.

(V. Tamman.)

Rahvasuust.

1. Üks, kaks, kolm! Len - dab tuhk ja tolm!
 2. Hoid - ke eest! Lä - bi po - rist, veest!
 3. Üks, kaks, kolm! Len - dab tuhk ja tolm!

1. Pois - te sõit käib tu - hat - nel - ja tre - pist al - la, õu - est väl - ja
 2. Ü - le aa - sa, ü - le mä - e, kal - dalt al - la, lä - bi jõ - e,
 3. Lä - bi laa - ne, lä - bi lu - ha, mar - ja - maa - le met - sa ta - ha

1. na - gu tuhk ja tolm: üks kaks, kolm!
 2. lä - bi po - rist, veest: hoid - ke eest!
 3. na - gu tuhk ja tolm: üks, kaks, kolm!

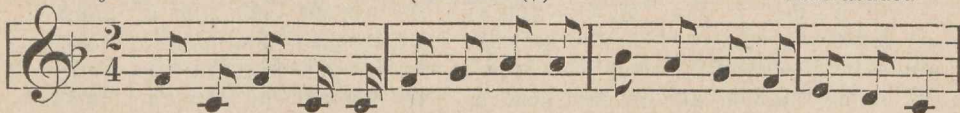
Valitavad laulud.

Aadamal oli seitse poega.

Parajasti.

(Laulumäng.)

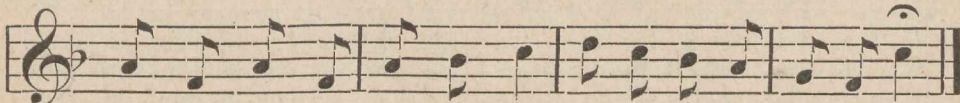
Rahvasuust.

Aa - da - mal o - li seit - se poe - ga, seit - se poe - ga Aa - da - mal.

Ei nad sõõnd, ei nad joond, ei nad mõist - nud män - gi - da,

e - la - sid kõik ü - hes - koos ja siis te - gi - vad kõik nii!

Järv leegib.

Kergelt.

(A. Haava.)

Esti rahvaviis.

1. Järv lee-gib e - ha - pais-tel ja hiil-gab na-gu kuld, ja
2. Ja kau-gel met-sa - põu-es ju lii-gub muist-ne jutt, kui
3. Ja u-du ker-kib, tõu-seb ja hõl-jub na-gu loor, ja
4. See on mu kul-da kal-lis, mu kau-nis ko-du - maa, kuid

1. jär - ve ta - ga met - sas on nä - ha õit - se - tuld.
2. su - ve - õö - de i - lu, kui õn - nis naer ja nutt.
3. pü - ha - li - kult sä - rab seal kõr - gel täh - te koor.
4. koi - dul päik - se - pais - tel veel pal - ju kau - nim ta!

Jõulupuul.

Parajasti.

(A. Reinvald.)

J. Aavik.

1. Vaat lap-su-ke-sed, tei-e ees nüüd sä-rab au ja i - lu sees, meil
2. Sest tä - na sün-dis il - ma-le see pü - ha jõu - lu - lap - su - ke, ta
3. Nüüd on ta jäl - le I - sa ees seal val - ge tae - va - lin - na sees, mil
4. Sealt las - te pea-le vaa - tab ta ja ma - nit - seb neid ar - mu - ga, et

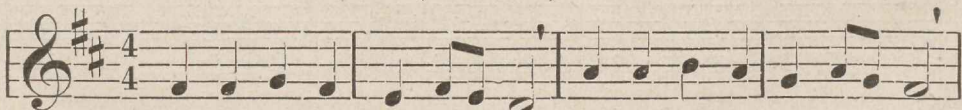
1. i - me - i - lus jõu - lu - puu, ja tae - vas lau - lab ing - li suu.
2. tu - li rõõm - sa tae - va seest ja võit - les maa peal tõ - e eest.
3. kuld - sed pär - li - vä - ra - vad, kus tu - hat päi - kest sä - ra - vad.
4. ne - mad ik - ka va - gaks jääks ja te - ma juur - de tae - va läeks.

Jõuluõhtul.

Pikkamisi.

(R. Kamsen.)

J. Aavik.

1. Õu - es tä - his tae - va telk, to - as õn - nis jõu - lu - helk!
2. Too - vad i - lu i - ga - vest ra - hu - rii - gi ra - da - dest;
3. Ing - li - ke - sed i - lu - sad va - gu lap - si var - ja - vad,
4. Kal - lis jõu - lu - lap - su - ke, il - mu mei - e kes - ke - le!

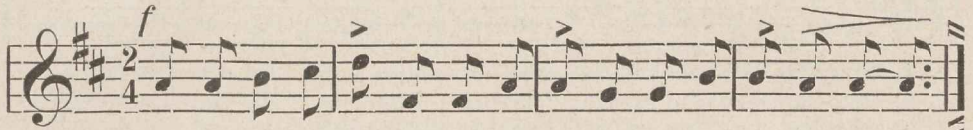
1. Tu - led i - lul hiil - ga - vad: nõn - da jõu - lud tu - le - vad.
2. lah - kelt lau - lab las - te suu, sä - rab kau - nis jõu - lu puu!
3. loo - vad nei - le hin - ges - se i - ga - ve - se ke - va - de.
4. Mei - e sü - da uu - eks loo, mei - le jõu - lu - õn - ne too!

Karjapoiss.

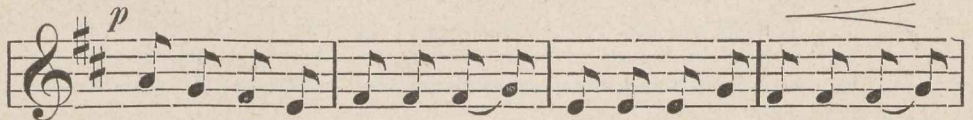
Marssides.

(J. Hurt.)

Eesti rahvaviis.

1. Tul - ge kok - ku, kü - la - lap - sed, kü - la - lap - sed, kü - la - lap - sed,
kar - jas käi - jad kas - van - di - kud, kas - van - di - kud, kas - van - di - kud:
2. Kar - ja - poiss on ku - nin - gas, on ku - nin - gas, on ku - nin - gas,
suu - re val - la va - lit - se - ja, va - lit - se - ja, va - lit - se - ja.
3. A - la - maid on ar - va - ma - ta, ar - va - ma - ta, ar - va - ma - ta.
Su - le - kand - jaid, sar - ve - kand - jaid, sar - ve - kand - jaid, sar - ve - kand - jaid.
4. Sar - vi - li - sed si - ku - ke - sed, si - ku - ke - sed, si - ku - ke - sed.
Hal - li - kar - va ha - be - mi - kud, ha - be - mi - kud, ha - be - mi - kud.
5. Lin - nu - ke - sed le - pi - kus - sa, le - pi - kus - sa, le - pi - kus - sa,
need on rõõm - sad lau - lu - me - hed, lau - lu - me - hed, lau - lu - me - hed.

1. Ta - han tei - le lu - gu laul - da, i - me - as - ju il - mu - ta,
2. Pal - ju pe - re pi - da - ja, kuld - se kroo - ni kan - di - ja,
3. I - gal a - la - mal on a - met, taht - mist möö - da ta - li - tus,
4. Pok - si - mi - se - kuns - tis kuul - sad, pä - ris tem - bu - te - gi - jad,
5. Mul - li - kad on moo - se - kan - did, kae - las kel - lad, kul - ju - sed,

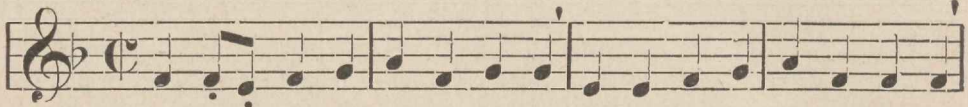

1. ta - han tei - le lu - gu laul - da, i - me - as - ju il - mu - ta.
2. pal - ju pe - re pi - da - ja, kuld - se kroo - ni kan - di - ja.
3. i - gal a - la - mal on a - met, taht - mist möö - da ta - li - tus.
4. pok - si - mi - se - kuns - tis kuul - sad, pä - ris tem - bu - te - gi - jad.
5. mul - li - kad on moo - se - kan - did, kae - las kel - lad, kul - ju - sed.

Kui mina hakkam laulemaie.

Hoogsasti.

Eesti rahvaviis.

1. Kui mina hak-kan lau-le - mai - e, lau - lu lah-ket las - ke - mai - e.
2. Kü - la tõu-seb kün-ni - se - le, ta - lu tu - leb ta - pu - ae-da,
3. Va - ba - di-kud vai-ni - u - le, san-did sau-na har-ja pea-le,
4. Küll on lau - lu, kui ma la-sen, vii - si, kui ma vee - re - te - len;
5. Ei mind jõu - a oh - jad hoi-da, oh - jad hoi-da, kõi - ed kõi - ta,

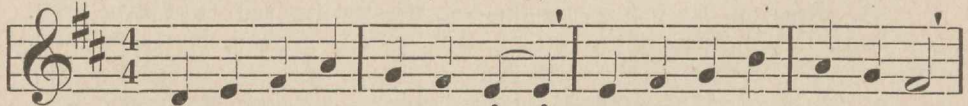
1. Siis jääb kü - la kuu-la - mai - e, val - la rah-vas vaa-ta-ma-ie!
2. kü - la poi - sid kin-ku - de - le, kü - la nai-sed nur-me-de-le!
3. rik-kad re - he - ka - tu - se - le, sak - sad ser - vi sei-sa-maie!
4. ku-kub vas - tu kuu-se - met-sa, pau - gub vas - tu pal-gi met-sa!
5. pil-ved pi - kad - ki pi - da - da, tae - vas lai - a ta - lit - se - da!

Minu vanaema.

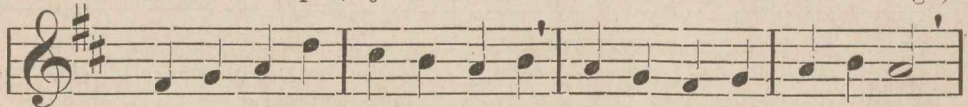
Parajasti.

(A. Haava.)

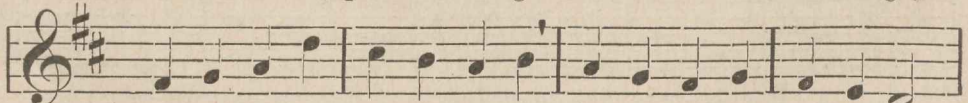
J. Aavik.

1. Va - na - e - ma hel - de, lah - ke, o - li kal - lis mi - nu - le,
2. Kuis ta, õn - nis, peh - mel kä - el mi - nu pea-kest si - li - tas,
3. Hau - as hin - gab va - na - e - ma, a - ga mi - nu sü - da - me
4. Kul - ier-ku-pud, jaa - ni - lil - led ei - de hau - al õit - se - gu,

1. o - li mi - nu lap - se - põl - ve soo - jen - da - ja päi - ke - ne,
2. ar - mu - rik - kal hää - lel, sõ - nal õ - pe - tas ja ju - ha - tas,
3. jäänd on läi - ge te - ma sil - mist, te - ma ku - ju kul - la - ne,
4. tä - he sä - ra, päik - se hiil - gus kal - list kal - mu eh - ti - gu,

1. o - li mi - nu lap - se - põl - ve soo - jen - da - ja päi - ke - ne!
2. ar - mu - rik - kal hää - lel, sõ - nal õ - pe - tas ja ju - ha - tas.
3. jäänd on läi - ge te - ma sil - mist, te - ma ku - ju kul - la - ne.
4. tä - he sä - ra, päik - se hiil - gus kal - list kal - mu eh - ti - gu!

Lumemees.

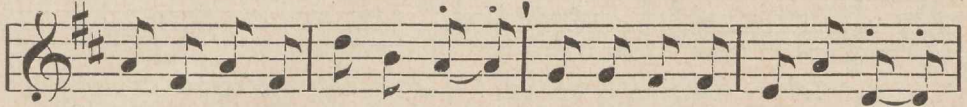
Elavalt.

(R. Ö.)

Soome viis.

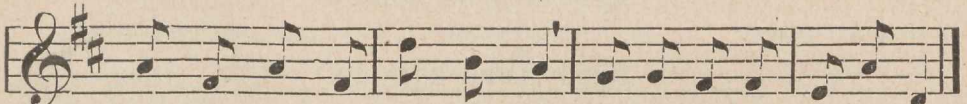
1. „Hõis-sa, poi-sid, kas te'i nä - e, lu - me - sa - du jäl - le kä - e!
2. Kõi - ge en - ne teh - ti ke - ha, jät - ka - ti siis käed ja pe - a;
3. A - ga naa - bri väi - ke Mu - ri o - li me - he pea - le ku - ri,

1. Tä - na tee - me lu - me - me - he! Poi - sid, sii - a ot - se - ko - he!“
2. sü - test sil - mad sai ta ka et võiks il - ma vaa - da - ta.
3. u - ri - ses ja hauk - ma hak - kas, vii - maks me - he üm - ber lük - kas.

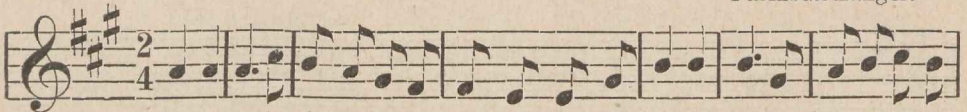
1. Poi - sid töö - le hak - ka - sid, lu - me - me - he jak - ka - sid;
2. Müt - si - lo - tu pan - di pä - he, ma - lak kät - te, „vil - ka“ su - hu!
3. Oh siis mü - ra, oh siis kä - ra! „Mu - ri mur - dis me - he ä - ra!“

1. lu - me - pal - li - põ - ra - kad kas - va - vad ja kas - va - vad!
2. Lu - me - me - he - mü - ra - kas sai nii vä - ga nal - ja - kas!
3. Hüüdsid poi - sid: „Ot - sas ta!“ Jook - sid tup - pa nae - ru - ga.

Meie kõige armsam mäng.

Parinbak-Langer.

See on meie laste kõige armsam mäng, jah, see on mei-e kõige armsam

mäng. Oi ra - di ral - lal - la ral - lal - la, ja oi - ra - di ral - lal - la

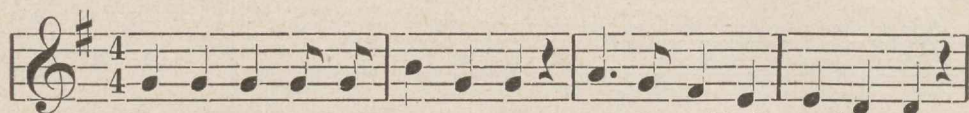

ral - lal - la ja oi - ra - di ral - lal - la, ral - lal - la, ja ral - lal - la.

Käsitöölised.

Parajasti.

Saksa rahvaviis.

Kä - si - töö - li - sed o - le - me. Mõn - da tööd küll os - ka - me.

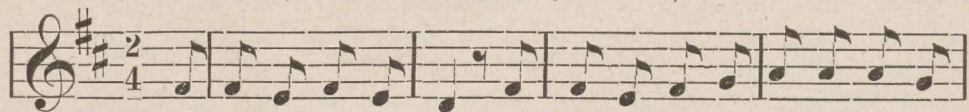

Höö - vel - dan, höö - vel - dan, si - le - daks siis lau - a saan.

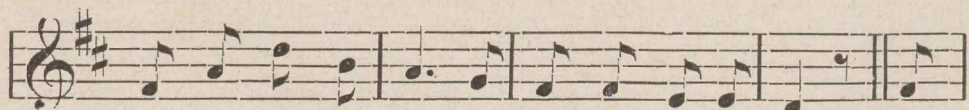
2. Maalida oskan ma mustaks, valgeks, kirjuks ka.	7. Käsitöölised oleme pärast tööd me puhkame. Magusast' uinume kui on tehtud meie töö.
3. Rauda ma oskan ka hästi tublist taguda.	8. Käsitöölised oleme pühapäeval tantsime trall-lall-la, trall-lall-laa trallallallallallalla.
4. Nõelaga õmblen ma riideid suure hoolega.	
5. Saapaid ma oskan ka hästi tublist õmmelda.	
6. Taignat ma oskan ka hästi sitkeks sõtkuda.	

Nüüd kevad käes on.

(A. Raudkatsi Laulumängud lastele.)

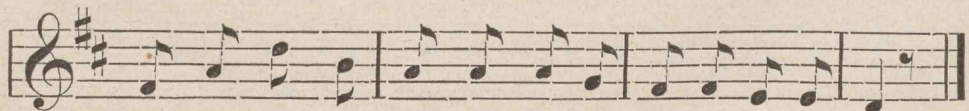
Nüüd ke - vad kä - es on, nüüd ke - vad kä - es on, on, on, a'ab

mu - red mi - ne - ma, a'ab mu - red mi - ne - ma. Me

koo - li - töö nüüd jä - ta - me ja loo - du - ses - se töt - ta - me, sest

e - la häs - ti, sõb - ra - ke, pea jäl - le koh - tu - me.

Nüüd kevad asund õue.

Kaunis ruttu.

(K. E. Sööt.)

1. Nüüd ke - vad a - sund õu - e, ju päi - ke hei - dab tuld
2. Nüüd kos - tab kä - o „ku - kul!“ ja lõ - o hel - kiv „liir!“
3. Ja kau - gelt ku - re - par - velt on kuul - da ku - me hüüd :
4. Ja kuu - lab vä - li vaik - ne ja lil - le - li - ne aas,
4. Ja kuu - len ka ma i - se; mu hing, mu sü - da, vaim,

1. ning hel - ve - tab ja le - vib ilm na - gu su - la - kuld!
2. ja ü - le ma - ja har - ja käib pää - su - ke - se tiir.
3. „klu - klu!“ kui ko - ju - kut - se, kui i - gat - su - se - püüd.
4. järv si - nav, pee - gel - sel - ge, mets, lõp - pe - ma - tu laas.
5. kuis ruu - mist ää - re - tu - mast käib i - ga - vi - ku aim.

Uhti, uhti, uhkesti.

Kaunis ruttu.

(A. Piirikivi.)

Eesti rahvaviis.

1. Uh - ti, uh - ti! Uh - kes - ti viisk läks Tartust Vil - jan - di,
kaa - sas põis ja õ - le - kõrs, õ - le - kõrs kui sää - se - õrs.
2. Viisk siis üt - les tar - gas - ti o - ma selt - si - lis - te - le:
„Ot - sas hä - da, ot - sas vaev: põis ju meil kui loo - dud laev!
3. Põis aga vas - tas põ - ri - nal, vä - ga kõ - lav kõ - ri - tal:
„Vii - su nõu on i - me - lik: laev ju ol - gu la - be - rik!
4. Kõrs siis hei - tis pi - ka - li, sil - la - ke - ne val - mis - ki!
Viisk nüüd hüü - dis: „Sild on hea! Mi - na sam - mun ü - le pea!“
5. Põnnadi, põnnadi! hüp - pas põis, nae - ris, mis ta naer - da võis:
„Vaa - ta, kui - das ru - ma - lad up - pu - sid nüüd mõ - le - mad!“

1. Ei saa ü - le E - ma - jõest, hü - va nõu nüüd kal - list tõest!
2. Kõrs on mas - tiks kõl - bu - lik, mi - na o - len lae - va - nik!“
3. Vaat - ke, kui ma vee - ren vees, ko - he o - le - te ju sees!“
4. As - tus sam - mu, as - tus kaks, sil - la - ke - ne kat - ki praks!
5. Tõm - bas en - da hin - ge täis ja kar - plauh - ti lõh - ki käis!

Tuuled küll puhuvad.

Käies.

(Parinbak-Langer, Laulumängud.)

1. Tuu-led küll pu-hu-vad ja lai-ne küll lak-sub, tuu-led küll puhuvad ja
2. Mä-le-tad se-da, kuis maa-si-kaid söi-me, sa-ge-dast pa-ju-pil-li

1. lai-ne küll lak-sub.)
 2. vii-si ka löi-me.)
- Kamb-ri-ke-ses kau-ni-ke-ses nõela-ke-ne väl-gub.

Upatus.

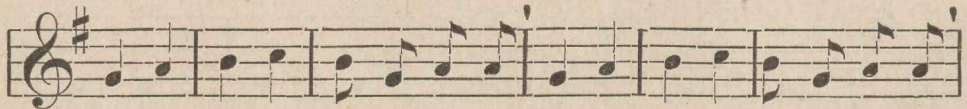
Kaunis ruttu.

(K. E. Sööt.)

J. Aavik.

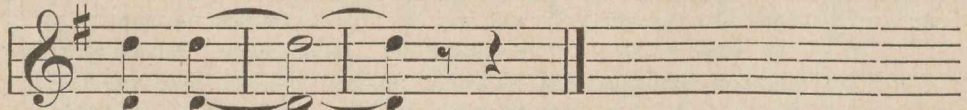
- 1—4. U - pa, u - pa, o - a - lil - li, kar - ga, kar - ga, kae - ra - lil - li!

1. U - pa ü - les em - me sül - le, em - me sül - le, mem - me sül - le,
2. U - pa ü - les to - a lak - ke, to - a lak - ke, ko - a lak - ke,
3. U - pa ü - les tuu - le hõl - ma, tuu - le hõl - ma, luu - le hõl - ma,
4. Viimaks hüp - pad hau - a hõl - ma, va - len - da - va lau - a hõl - ma,

1. kar - ga ü - les kai - mu sül - le, kai - mu sül - le, mai - mu sül - le.
2. kar - ga ü - les kamb - ri lak - ke, kamb - ri lak - ke, lambri lak - ke.
3. kar - ga töö ja te - o hõl - ma, te - o hõl - ma, pe - o hõl - ma.
4. kargad mus - ta mul - la hõl - ma, mul - la hõl - ma, kul - la hõl - ma.

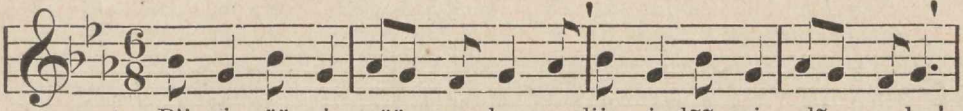
- 1—4. U - pa - - !

Piiri, pääri, pääsukene.

Pikaldaselt.

(J. Bergmann.)

J. Aavik.

1. Pii-ri, pää-ri, pää - su-ke-ne, lii - ri, lõõ - ri, lõ - o-ke!
2. Ka-ha, ka-ha, ka - se-ke-ne, ko-ba, ko - ha, kuu - se-ke!
3. Jook-se, jo - a jõe - ke-ne, keer-le kii-re o - ja-ke!
4. Pur-je-te-le, pil - ve-ke-ne, i-lus tae-va - eh - te-ke!

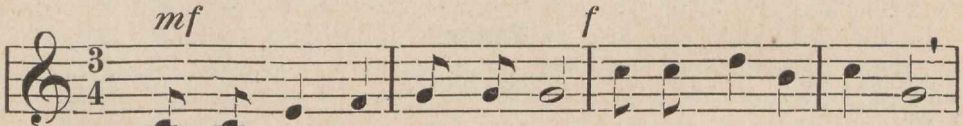
1. Ku-ku, kul-la kä - o-ke-ne, lau-la, lau-la, lin - nu-ke!
2. Mü-ha, män-ni - met - sa-ke-ne, sa - hi - se saa - re-ke!
3. Veer-le, jär-ve - voo - ke-ne, tant-si, tii-gi - lai - ne-ke!
4. Ü - le maa ja ü - le me-re, ü - le met-sa mäa - ra - tu!

Vastlad.

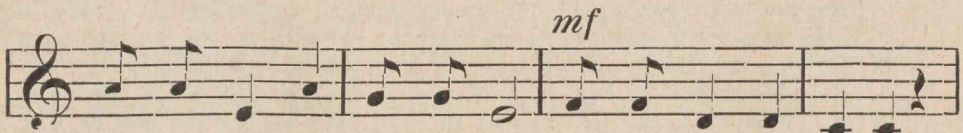
Valsi tempos.

(J. Elkeni Koolilaste laulud.)

Eesti rahvaviis.

1. Tä - na liu - gu la - se - me, hõis - sa! meil on vast - lad,
2. Õh - tuks o - a - lee - me - ke saab ja se - a - jal - gu,
3. Pea - le se - da kuu - la - me, kas ju pill ei hüü - a,

1. sel - jas ka - suk lu - mi - ne, ja - las val - ged past-lad.
2. ham-mas - te - ga an - na - me nei-le tub-li tal - gu.
3. et võiks õh - tul tub - lis - te vast-la - vals-si lüü - a.

- 1—3. Ai rai ri - di ral - la
1. ja - las val - ged past-lad.
2. nei-le tub-li tal - gu.
3. vast-la - vals-si lüü - a.

Tombi Toomas.

Kaunis ruttu.

(K. E. Sööt.)

J. Aavik.

Üksik.

1. Tom - bi Too - mas to - re mees rik - ku - se ja ra - ha sees!
2. Seit - se si - ga tõl - la ees, sim - mel - sam - mel pii - bu sees!
3. Var - va Vil - lem vah - va mees, sõ - da ta - ga, tei - ne ees!
4. Kui on jä - nes tee peal ees, vä - ri - seb ta hir - mu vees!

Koor.

1. Tom - bi Too - mas to - re mees rik - ku - se ja ra - ha sees!
2. Seit - se si - ga tõl - la ees, sim - mel - sam - mel pii - bu sees!
3. Var - va Vil - lem vah - va mees, sõ - da ta - ga, tei - ne ees!
4. Kui on jä - nes tee peal ees, vä - ri - seb ta hir - mu vees!

Vasar.

Kaunis ruttu.

(J. Bergmann.)

J. Aavik.

1. Kas tun - ned väi - kest va - sa - rat, kuld - kamb - ri - ke - ses kop - si - vat? Tal
2. Kord võim - sa - mi - ni vi - ru - tab, kord ker - ge - mi - ni ko - pu - tab; kui
3. Kui o - led lah - ke lap - su - ke ja kuu - led sõ - na kär - mes - ti, siis
4. Kuid hoi - a, kui sa kur - ja teed, ja e - ma kee - lust ü - le läed: siis
5. Kui e - malt här - da pal - ve - ga süü o - led an - deks pa - lund sa, siis
6. Sest hoi - a, ar - mas lap - su - ke, kuld - kam - ber pu - has a - la - ti, et

1. po - le pü - si päe - val, ööl, ta üh - te - puh - ku täht - sal tööil, tal
2. ta - sa - ke - si tak - ti lööb, siis ta su mee - le rõõm - saks teeb, kui
3. va - sar sind ei vi - ru - ta, vaid ta - sa - ke - si tuk - sub ta, siis
4. hak - kab va - sar va - lu - ga sind tu - ge - vas - ti ta - gu - ma, siis
5. al - les va - sar vaik - seks jääb ja meel sul jäl - le rõõm - saks läeb, siis
6. va - sar sind ei vi - ru - ta, vaid ta - sa - ke - si tuk - sub ta, et

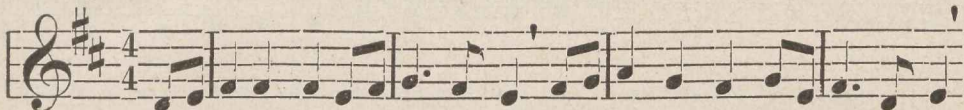

1. po - le pü - si päe-val, ööl, ta üh - te-puh-ku täht-sal töö-l.
2. ta - sa - ke - si tak - ti lööb, siis ta su mee - le rõõm-saks teeb.
3. va - sar sind ei vi - ru - ta, vaid ta - sa - ke - si tuk - sub ta.
4. hak - kab va - sar va - lu - ga sind tu - ge - vas - ti ta - gu - ma.
5. al - les va - sar vaik-seks jääb, ja meel sul jäl - le rõõm-saks läeb.
6. va - sar sind ei vi - ru - ta, vaid ta - sa - ke - si tuk - sub ta!

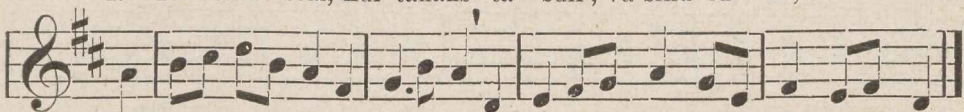
Parajasti.

Õhtu rahu.

A. Läte.

1. Päev looja läeb, öö lä - he-neb, nüüd vaikselt mets ja maantee jääb,
2. Jääb vaikselt jõ - gi, jär - ve-pind ning ok - sal ui - nub lau-lu-lind,
3. Ju kas-te lan-geb ü - le-valt, viib tol-mu ma - ha le - he pealt,
4. Täht särab seal, kui tahaks ta sull', vä-sind sü - da, ü - tel - da:

1. ja õh - tu - rahus uinuma end val - mis - tab nüüd il - ma - maa.
2. ka lil - le - ke ja lib - li - kason u - ne - nä - gu nä - ge - mas.
3. ning e - ha - tä - he hõbesilm ju te - re - tab sind, vaikne ilm!
4. „Ka si - na o - le mu - re - ta, jää vait ja ui - nu ra - hu - ga!“

Vasem, parem.

Käes.

(A. Raudkatsi Laulumängud lastele.)

- 1—2. Va-sem, pa-rem, va-sem, pa-rem! Ik - ka tak - tis as - tu! Va-sem, pa-rem,

- 1—2. va-sem, pa-rem! Kes see jul - geb vas - tu? 1. Vaat' just nii, vah - vas - ti!
2. Meel on hea, püs - ti pea,

1. Kõik meilläheb li - be - dalt. Jul - ges - ti, rõõmsasti tak - tis ja ka no - be - dalt!
2. läh - me män - gu - mu - ru - le! Sa - mu - ti rõõm - sas - ti min - gem e - lu - võit - lus - se!

Lillekesed.

Möödukalt.

(J. Oro.)

E. Võrk.

1—4. Hõ-be-val-ge pil-ve-piir, kuld-selt läi-gib päik-se-kiir.

1. Tae-vas si-ni-ne ja pu-has, õit-seb lil-le-ke-ne lu-has.
2. Pää-su-sil-mal i-gav ol-la, kes võiks tal-le selt-siks tul-la?
3. Lil-le-del on i-gav ol-la, kes võiks nei-le selt-siks tul-la?
4. Luh-ta tu-leb lap-su-ke-ne, ti-pa-ta-pa tap-su-ke-ne;

1. See on väi-ke pää-su-silm. Küll on tä-na i-lus ilm.
2. Tu-le si-na, kul-ler-kupp, sul on i-lus kuld-ne nupp!
3. Nur-me-nukk ja pii-be-leht, tei-e sõp-rus, see on eht!
4. vaa-tab lil-le, vaa-tab teist: „Kim-bu-ke-se saak-sin neist!“

Aeglasemalt.

1. Tu-leb tuul ja pu-hub: „Huu!“ Kii-gub lill ja kii-gub puu.
2. Õ-hus len-dab väi-ke lind, lin-nul i-lus ker-ge lend.
3. Met-sas hü-pab jä-nes hopp! Ü-le lu-ha kopp-kopp-kopp!
4. Vaa-tab lil-li väi-ke laps, ta-hab üh-te mur-da krops!

Elavamalt.

1. Huu-huu-huu ja huu-huu-huu! Kii-gub lill ja kii-gub puu.
2. Kii-gub lill ja len-dab lind, lin-nul i-lus ker-ge lend.
3. Kii-gub lill ja jä-nes hopp! ü-le lu-ha kopp-kopp-kopp!
4. „O-len ma ju väi-ke laps, lil-le-ke-se mur-ran krops!“

III õppeaasta.

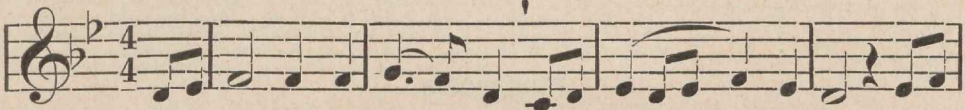
Ühised laulud.

Mu isamaa armas.

Tundmusega.

(F. Kuhlbars.)

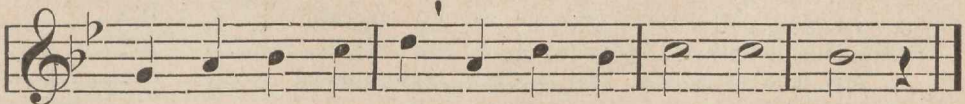
M. Hermann.

1. Mu i - sa-maa ar - mas, kus sün - - - di-nud ma, sind
2. Ei hõ - be-dat, kul - da ei lei - - - du siin maal, meil
3. Ei seed-reid, ei pal - me ei kas - - - va me maal, meil
4. Oh õit - se veel kau - a, mu i - - - sa - de-maa, sa
5. Su hoo-leks end an - nan ja truuks sul - le jään, ku-

1. ar - mas-tan ma jär - jest, sind ar-mas-tan ma jär - jest ja
2. vil - ja - kand - jat mul - da, meil vil - ja-kand-jat mul-da on
3. siis - ki ke - nad män-nid, meil siis-ki ke-nad män-nid ja
4. maa, kus pal - ju vah - vust, sa maa, kus pal - ju vah-vust ja
5. ni ma üks-kord su - ren, ku - ni ma üks-kord su - ren ja

1. kii - dan lau - lu - ga, ja kii - dan lau - lu - ga!
2. kül - lalt i - gal pool, on kül - lalt i - gal pool.
3. kuu - sed, ka - sed ka, ja kuu - sed, ka - sed ka.
4. vai - mu - va - ra ka, ja vai - mu - va - ra ka!
5. o - ma hau - da läen, ja o - ma hau - da läen!

Möödukalt.

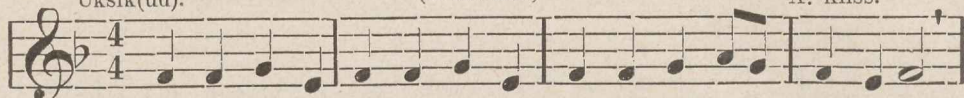
Armas koht.

Eesti rahvaviis.

Üksik(ud).

(K. E. Sööt.)

A. Kiiss.

1. Kus-sa kau-nil kin-gu rin-nal kas-vab ka - se - met-sa-ke,
2. Seal on mi - nu kii-ge koh-ta, seal mu ko - du kul-la - ne,
3. Ei seal vae - va-ta küll võr-su vil - ja - saa - ki sal-ves - se,
4. Ei seal tund-ma-ta küll o - le, lei - na-hää - led mi - nu - le.
5. A - ga siis - ki, oh, kui kal-lis, oh, kui meel-div mul - le sa,
6. Ta on mi - nu õn-ne ra - da, mul-le ar - mas ot - sa - ta,

Koik.

1—6. oo ja, oo ja ja,

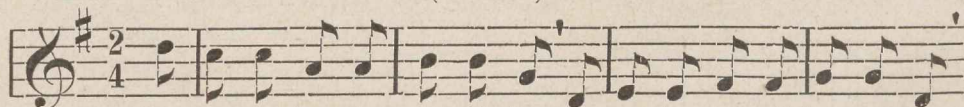
{	1. kas-vab ka - se - met-sa - ke.
	2. seal mu ko - du kul-la - ne.
	3. vil - ja - saa - ki sal-ves - se.
	4. lei - na - hää - led mi - nu - le.
	5. oh kui meel-div mul - le ta.
	6. mul - le ar - mas ot - sa - ta.

Karjapoiss.

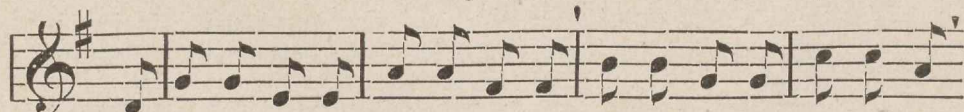
Kaunis ruttu.

(M. Veske.)

J. Aavik.

1. Ma o - len kar - ja - poi - si - ke ja vaa-tan mä - elt kau-ge - le,
2. Siit vaa-tan mi - na met-sa peal, kust kõ - lab kau-nis lin - de hääl,
3. Küll uh-ke on siin ü - le - val, kui sõu-ab tuul siit tu - hi - nal:
4. Kui mus-taks muu-tub tae - va - telk ja vih - ma va - lab, kär-gib välk,
5. Kui ku - ri maa-ilm i - gal pool mind äh-var-dab kui pik - se - nool,

1. siit näen ma pal - ju ta - lu - sid ja ki - ri - ku - te tor - ni - sid,
2. siit vaa - tan ü - le hei - na - maa ja ü - le nur - me, nõm - me ka,
3. las tuul küll kõ - vast lõõt - su - da, ma lau - lan ik - ka röö - mu - ga,
4. siis hüü - an ma: „Välk puut - ma - ta mu i - sa - ma - ja jä - ta sa!“
5. siis hüü - an vas - tu val - jus - ti: „Mind kur - jus, jä - ta ra - hu - le!“

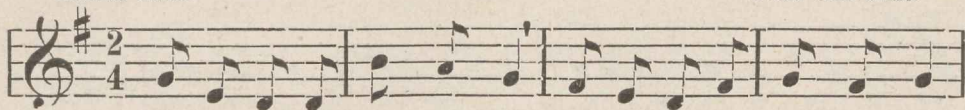

1—5. ma kar - ja - poi - si - ke, ma kar - ja - poi - si - ke!

Minu veli virvipuu.

Kaunis ruttu.

Eesti rahvaviis.

- 1—2. Mi - nu ve - li vir - vi - puu, vir - vi - puu ja vär - vi - puu,
3—4. Mi - nu õ - de õu - na - puu, õu - na - puu ja õi - e - puu,

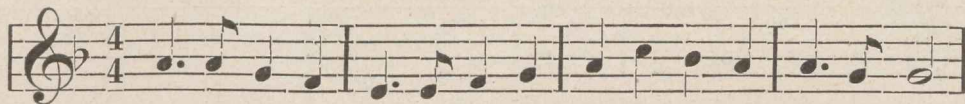

1. ü - le met - sa mõõ - du - puu, ü - le pa - lu pi - kem puu!
2. ü - le val - la vah - vam mees, ü - le kü - la kuul - sam mees!
3. ü - le nii - du nii - ne - puu, ü - le roo - gu roo - si - puu!
4. ü - le val - la val - gem neid, ü - le kü - la kau - nim neid!

Eesti lipp.

Vaimustusega.

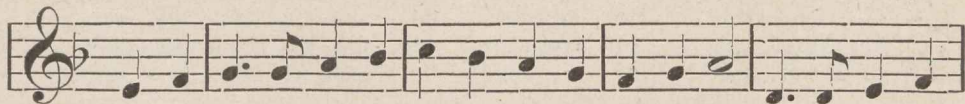
E. Võrk.

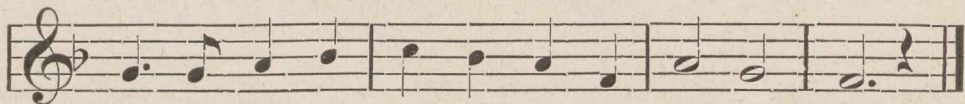
1. Kau - nis - ta - gem Ees - ti ko - jad kol - me ko - du - vär - vi - ga,
2. Si - ni - ne on si - nu tae - vas, kal - lis Ees - ti ko - du - maa,
3. Si - ni - ne ja must ja val - ge kau - nis - ta - gu Ees - ti - maad,

1. mil - le al - la Ees - ti po - jad ü - hi - selt võiks koon - du - da; ü - hi -
2. o - led kord sa o - hus, vae - vas, sin - na ü - les vaa - ta sa! Must on
3. vi - li võr - su - gu siin sel - ge, pai - su - gu tal täieks pead! Vaprast

1. ne neil ol - gu püü - e ü - hes ven - na - ar - mu - ga, kost - ku võim - salt
2. mei - e mul - la - pin - da, mi - da hi - gis ha - ri - tud, must on kuub, mis
3. mee - lest, ven - na - ar - must Ees - ti ko - jad kõ - la - gu; kost - ku tae - va

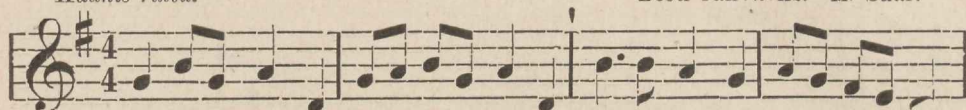

1. mei - e hüü - e: „Ees - ti, Ees - ti, e - la sa!“
2. ees - ti rin - da va - nast ju - ba var - ja - nud.
3. poo - le põr - must: „Ees - ti, Ees - ti, e - la - gu!“

Laulu mõju.

Kaunis ruttu.

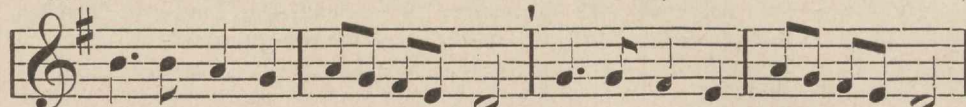
Eesti rahvaviis. M. Saar.

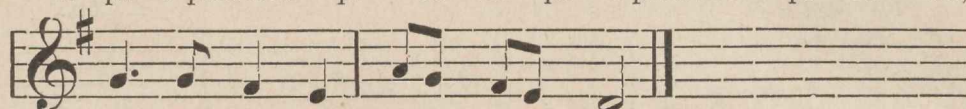
1. Kui ma hak-kan lau - le - mai-e, jääb siis kü - la kuu - la - ma,
2. Ma kuid lau-lan ü - le kü-la, ü - le hal - li a - le - vi,

1. jääb siis kü - la kuu - la - ma! Kü - la kuu-lab, a - lev är-kab,
2. ü - le hal - li a - le - vi! Kõ - ne - len, et kõ - mab tae-vas,

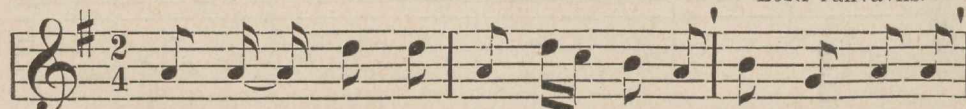
1. ta-haks hää - li o - ma - da, ta - haks hää-li o - ma - da,
2. pa - e-pind lööb põ - ra - ma pa - e-pind lööb põ - ra - ma,

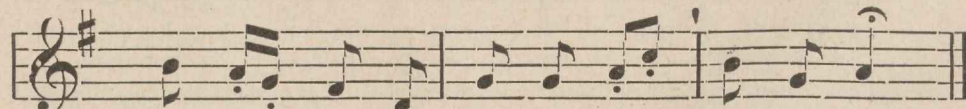
1. ta - haks hää - li o - ma - da!
2. pa - e - pind lööb põ - ra - ma!

Kui mina alles noor veel olin.

Eesti rahvaviis.

1. Kui mi-na al - les noor veel o - lin, noor veel o - lin,
2. Ei mi-na tead - nud muud, kui se - da, muud kui se - da,
3. Mei - e e - lu on siin il - mas, on siin il - mas
4. Ei mei - e te - a, kas me saa-me, kas me saa-me
5. Näi - tab en - nast rõõm vast siis - ki, rõõm vast siis - ki,
6. Rõõm teeb las - tel lau - lu - hää - le, lau - lu - hää - le

1. lap - se - põl - ves män - gi - sin, män - gi - sin.
2. mis ma nä - gin sil - ma - ga, sil - ma - ga.
3. na - gu lin - nul ok - sa peal, ok - sa peal!
4. kok - ku siin veel ku - na - gi, ku - na - gi!
5. sü - da täis on kur - vas - tust, kur - vas - tust!
6. kau - ni - maks kui kand - le - keel, kand - le - keel!

Kui Kungla rahvas kuldsele a'al.

Kaunis ruttu.

K. A. Hermann.

1. Kui Kung-la rah-vas kuld-sel a'al kord is-tus ma-ha söö-ma,
2. Sealt sai-vad lind ja le-he-puu ja loo-mad lau-lu-lu-gu;
3. Siis kõ-las kau-nilt lau-lu-viis ja pär-jad pan-di pä-he,
4. Ma lau-lan mät-tal, mä-e peal ja õh-tul hil-ja õu-es,

1. siis Va-ne-mui-ne mu-ru-maal läks kand-le-lu-gu löö-ma.
2. siis lau-lis mets ja me-re-suu ja ees-ti rah-va su-gu.
3. ja mu-ru-ei-de-tüt-reid siis sai ees-ti rah-vas nä-ha.
4. ja Va-ne-mui-se kand-le hääl, see põk-su-tab mu põu-es.

- 1—4. Läks a-ga met-sa män-gi-ma, läks a-ga laan-de lau-lu-ga,

- 1—4. läks a-ga met-sa män-gi-ma, läks a-ga laan-de lau-lu-ga.

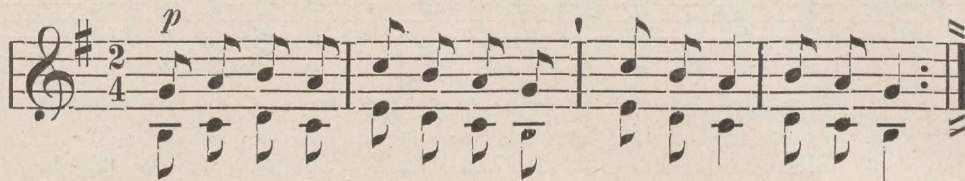
Valitavad laulud.

Äiu, lahke lapsukene.

Parajasti.

(K. E. Sööt.)

J. Aavik.

1. { Äi - u, lah - ke lap - su - ke - ne } äi - u - lii, äi - u - loo!
ti - pa - ta - pa lap - su - ke - ne
2. { Äi - u, kal - lis lap - su - ke - ne }
si - pa - sa - pa lap - su - ke - ne }

1. Memm läks met - sa mar - ju too - ma } äi - u - lii, äi - u - loo!
2. Mar - ja - matt on lae - va kõr - gu }

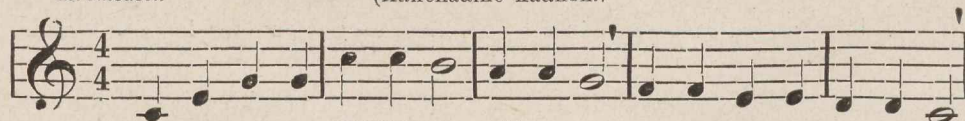

1. Taat läks luh - ta kuh - ja loo - ma } äi - u - lii, äi - u - loo!
2. Hei - na - ku - hi tae - va kõr - gu }

Jüripäev meil' kätte sai.

Rõõmsasti.

(Kahehääline kaanon.)

(II hääl algusest.)

Jü - ri - päev meil' kät - te sai, kät - te sai, pa - jul koor ju lah - ti löi;

nüüd ma ke - na pil - li saan, se - da kar - jas rõõm - sast' a'an!

Jõuluringitused.

Kaunis ruttu.

(Fr. Kamsen.)

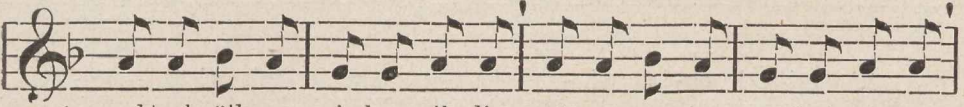
J. Aavik.

1. Eit teeb mul-le suu-re vors-ti, sar-vi-li-se sai-a-pät-si,
2. E-ma-ke-ne, ei-de-ke-ne, i-sa-ke-ne, taa-di-ke-ne!

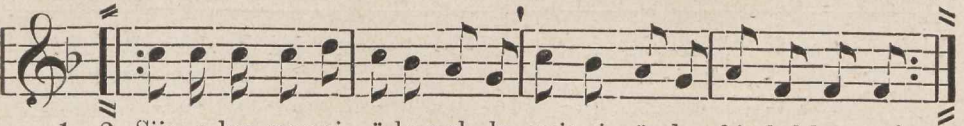
1. taat toob lin-nast „Las-te-le-he“, aa-bit-sa ja jõu-lu-me-he,
2. Küll siis õ-pin õp-pe-kor-ral, la-sen lau-lu lau-lu-kor-ral,

1. vend toob väik-se vi-les-pil-li, nä-gu-sa-ma no-kats-müt-si,
2. vi-lis-tan, kui jät-kub vii-si, män-gin mõ-nust jõu-lu-män-gu!

1. õ-de kin-dad kir-bu-kir-ja, su-kad soo-jad suit-su-lõn-gast!
2. Siis on pü-had pi-du-li-kud, jõu-lud rõõm-sad õn-ne-rik-kad!

- 1—2. Siis o-len mee-si ü-le val-la, pois-si ü-le ki-hel-kon-na!

Jõululaps.

Parajasti.

F. Silcher.

1. I-gal aas-tal jäl-le il-mub jõu-lu-laps,
2. As-tub rõõ-mus-ta-des i-ga ma-jas-se,
3. On ka mi-nu juu-res tae-va-li-ne väim,

1. il-ma-õu-e-de-le, et neid pü-hen-daks.
2. viib meid õn-nis-ta-des, ra-jast ra-jas-se.
3. hä-das väik-ses, suu-res, ai-tab õn-nis-aim.

Emale.

Parajasti.

J. Aavik.

1. E-ma-ke-ne, ei ma se-da jõu-a ii-al u-nus-ta,
2. Kui-das sa mind ju-ha-ta-sid il-mas õi-gelt e-la-ma,
3. E-ma-sü-da, ar-mu-sü-da, puh-tam, kal-lim il-ma peal!

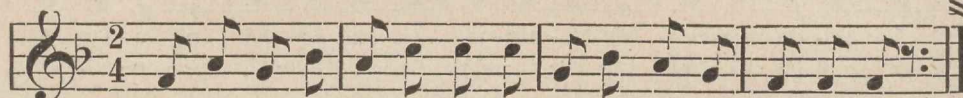
1. kuis nii soo-jalt si-nu sü-da mul-le tuk-sub ar-mu-ga.
2. õh-tul õr-nalt õ-pe-ta-sid Tae-va-i-sa pa-lu-ma!
3. Ik-ka ta-han kii-ta te-da, ku-ni kõ-lab mi-nu hää!l!

Ketramas.

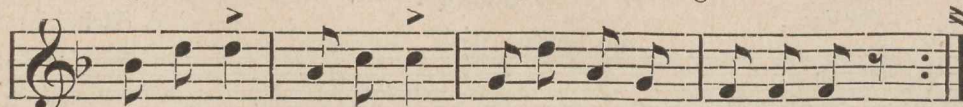
Parajasti.

(J. Tamm.)

Eesti rahvaviis.

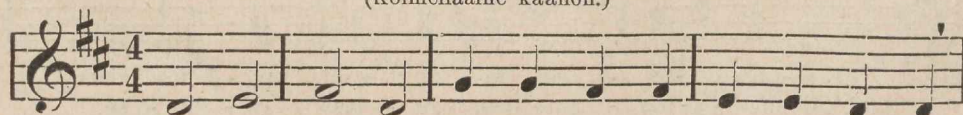
1. { Vee-re, vär-ten, vu-ri-na-ga, ket-ra, vokk, nüüd kii-ru-ga!
 { Ket-ra häs-ti ker-gelt a-ga, hoo-gu sul-le an-nan ma.
2. { Tu-leb õu-est tup-pa e-ma, lei-ab värt-na vee-re-mas,
 { küll siis ko-he tun-neb te-ma, kel-lest a-bi kas-va-mas.
3. { Küll siis ko-he ket-ra-ja-le i-sa vo-ki os-tab ka,
 { koon-la an-nab e-ma tal-le, kau-niks lõn-gaks ked-ra-ta.

1. Vee-re sa kii-ru-ga, hoo-gu sul-le an-nan ma.
2. Rõõ-mu-ga tun-neb ta, kel-lest a-bi kas-va-mas.
3. Vu-ris-ta, vär-ten, sa, ket-ra, vokk, nüüd kii-ru-ga!

Koer läheb karja.

(Kolmehäälne kaanon.)

Koer läeb kar-ja: kom-pa, kam-pa, kom-pa, kam-pa,

sa - ba so - rus, sa - ba so - rus, pea tal no - rus,
 kar-jast ko - ju : tim - pa, tam - pa, tir - di, vin - ta, vän - ta, vir - di !

Karjase laul.

Hoogsasti.

Austria rahvaviis.

1.)	Kar-ja lä - hen ma!	Ü - le hal-jen - da - va ra - ja
2.)	Kõn-nin kar-ja-maal!	Puud ja põõ - sad põl - lu - ra - jal
3.)	Raa-rii-raa! Kar-ja hoi - an ma!	U - te - ke - si ul - li - ke - si,
4.)	Kar-ja val - van ma!	Hool - sad koe - rad Krants ja Mu - ri
5.)	Tu - len kar - ja - ga!	Ko - ju rut - ta - mas on ka - ri,

1.)	kõ - lab kar - ja - kel - la ka - ja !	Kar-ja lä - hen ma!
2.)	he - li - se - vad lin - nu - ka - jal!	Kõn-nin kar-ja-maal!
3.)	kan-geid kar - ja - pul - li - ke - si !	Raa-rii-raa! Kar-ja hoi - an ma!
4.)	a - biks mul, kui met - sas ka - ri !	Kar-ja val - van ma!
5.)	leh - mad, lambad, Krants ja Mu - ri !	Tu - len kar - ja - ga !

Mis seal kõnnib ?

M. Saar.

1.)	Mis seal kõn - nib kõr - ta	möö - da, as - tub ai - a
2.)	Mi - na mõis - tan, miks ei	mõis - ta, me - si - la - ne
3.)	see'p see kõn - nib kõr - ta	möö - da, as - tub ai - a

1.)	äär - ta möö - da,	ü - les tõu - seb	tõs - te - ma - ta ?
2.)	lin - nu - ke - ne,	he - ri - la - ne	hel - la - ke - ne,
3.)	äär - ta möö - da,	ü - les tõu - seb	tõs - te - ma - ta.

Poksimäng.

(Pariinbak-Langeri laulum. lastele.)

1. Kas võid pok - si lüü - a nii? Kas võid pok - si lüü - a

1. nii? Kas võid nii? Kas võid pok - si lüü - a nii, nii, nii, kas võid

1. pok - si lüü - a nii, nii, nii, kas võid nii? La, la, la, la,

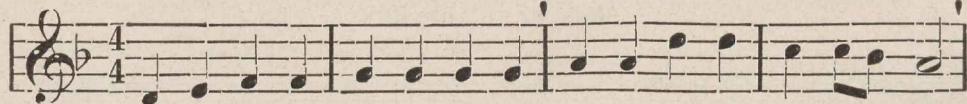
1. la, la, la, la, la, la, la, la, la, la, laa. La - la laa.

Minu vanaema.

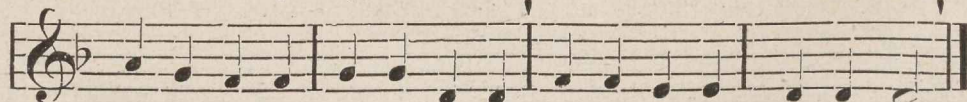
Tundmusega.

(A. Haava.)

Läti rahvaviis.

1. Va - na - e - ma hel - de, lah - ke, o - li kal - lis mi - nu - le,
2. Kuis ta õn - nis peh - mel kä - el mi - nu pea - kest si - li - tas,
3. Hau - as hin - gab va - na - e - ma, a - ga mi - nu sü - da - me,
4. Kul - ler - ku - pud, jaa - ni - lil - led ei - de hau - al õit - se - gu,

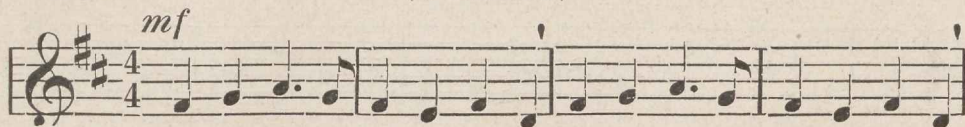

1. o - li mi - nu lap - se - põl - ve soo - jen - da - ja päi - ke - ne!
2. ar - mu - rik - kal hää - lel, sõ - nal õ - pe - tas ja ju - ha - tas!
3. jäänd on läi - ge te - ma sil - mist, te - ma ku - ju kul - la - ne.
4. tä - he - sä - ra, päik - se - hiil - gus kal - list kal - mu eh - ti - gu!

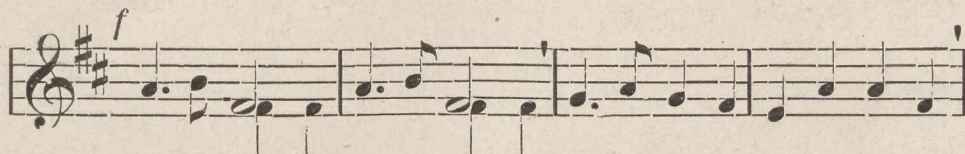
Liumäel.

Ruttu.

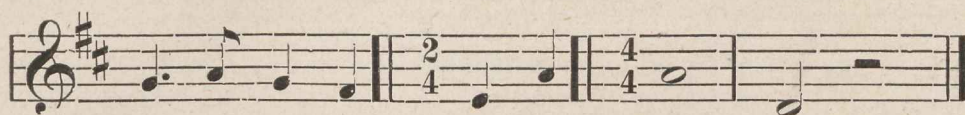
(G. Põldmann.)

1. Tä - na sõi - da - me mis sa - hin, vih - va - vuh - va, lu - me - ka - hin!
2. Tä - na sõi - da - me mis sa - hin, vih - va - vuh - va, lu - me - ka - hin!
3. Li - gin - la - gin, ju - tu - va - din! Meeled rõõmsad, jook - su - vu - din!
4. Tä - na sõi - da - me mis sa - hin, vih - va - vuh - va, lu - me - ka - hin!

1. Hoid - ke eest, kõr - val' teest! Mi - na sõi - dan, tei - sed või - dan!
2. Keld - ri - mäe - l va - nal reel! Ka - suk sel - jas, külm on väl - jas!
3. Til - lu Tak - si, Rik - si, Rak - si, võ - ta kin - ni väi - ke Min - ni!
4. Põ - sil pu - na, küll on ke - na! Tee on si - le, kelk on vi - le!

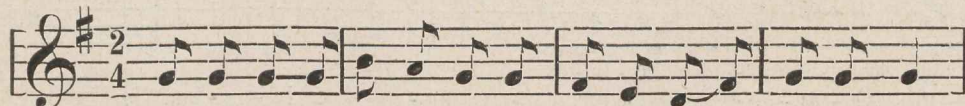

1. Mi - na sõi - dan, tei - sed või - dan!
2. Ka - suk sel - jas, külm on väl - jas!
3. Võ - ta kin - ni väi - ke Min - ni!
4. Tee on si - le, kelk on vi - le!

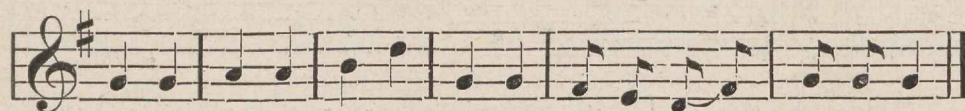
Rannaeit.

Elavalt.

Eesti rahvaviis.

1. Ran - na - eit seal rin - gi kes - kel, kel - lel kolm tü - tart on
2. Üks on Lee - na, tei - ne Lii - na, kol - mas väi - ke Ka - ta - riina jne.

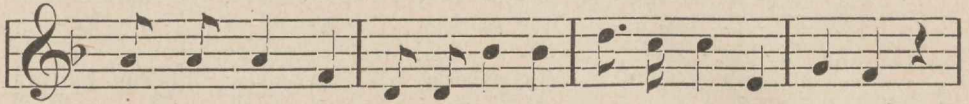
- 1.-2. jne. Ran - na - eit seal rin - gi kes - kel, kel - lel kolm tü - tart on.

Me lähme rukist lõikama.

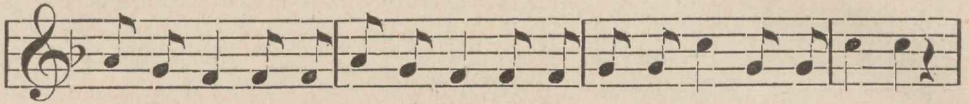
Eesti rahvaviis.

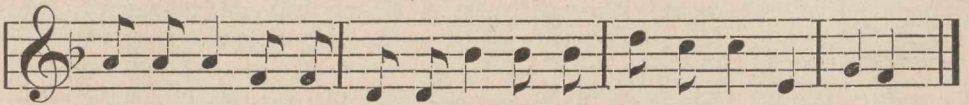
Me läh-me ru-kist lõi-ka-ma, kes saab meil vih-ku köit-ma? Kas,

ar-mas sõ-ber, ta-had sa ka mei-e selt-si hei-ta?

Mi-na ot-sin ja si-na ot-sid ja i-ga-üks ot-sib o-ma.

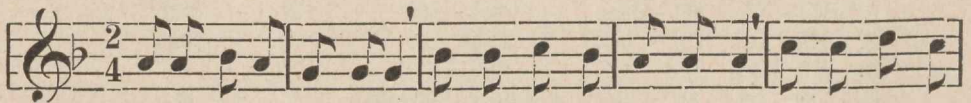
Mi-na leid-sin ja si-na leid-sid, kes hoo-le-tu, jääb il-ma.

Ringilaul.

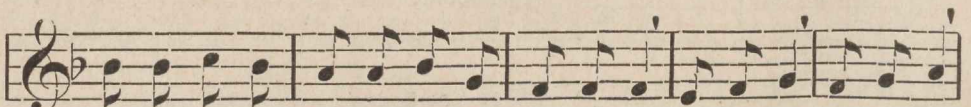
Kergesti.

(J. Salu.)

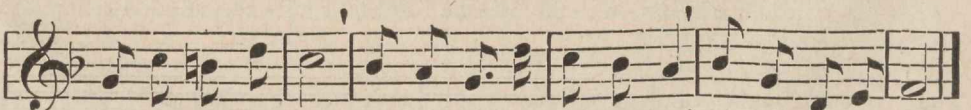
K. A. Hermann.

1. Lähme lahke lau-lu-ga rin-gis-se kõik kõn-di-ma: laskem hää-led,
2. Kaob nüüd kõik kurvastus, va-ob vaev ja vä-si-mus; töö on möö-das,
3. Nüüd veel noored o-le-me, käi-me rin-gis rõõm-sas-ti. Noorus, noo-rus,

1. kand-le-kee-led kõ-la-da nüüd rõõ-mu-ga!
2. va-he-ae-ga saatkem möö-da lau-lu-ga: la-la-laa, la-la-laa,
3. süü-tu noo-rus, sa meid pa-ned hõis-ka-ma!

1. Kõ-la-da nüüd rõõ-mu-ga
- la-la-la-la laa! 2. Saatkem mööda lau-lu-ga
3. Sa meid pa-ned hõis-ka-ma

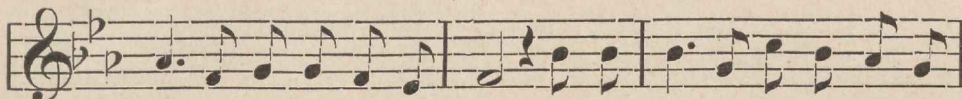
Sügisemõtted.

(L. Koidula.)

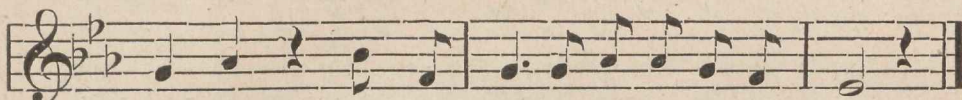
M. Hermann.

1. Ju - ba ka - se - lad - valt le - hed lang' - vad, kõ - le
2. Ke - na päi - ke, kas sa vä - sind o - led? Pik - ka
3. Kõr - ged pil - ved, na - gu hir - must ae - tud, ü - le
4. Ko - du poo - le! Ko - du, ma - gus sõ - na! Sü - da,

1. tuul käib ü - le ke - sa - maa... Aas - ta - kel - la röö - mu - hää - l on
2. mi - si pead ju tõs - tad sa! Kur - valt o - ma las - te pea - le
3. maa ja me - re len - da - vad. Ku - re hää - led ha - le - das - ti
4. kan - na - ta! Ei si - na - gi kau - a e - nam oo - ta! Ko - du

1. lõp - pend; viim - seid tun - de hak - kab löö - ma ta.
2. vaa - tad: sü - gi - se neid rii - sub ar - mu - ta.
3. hüüd - vad, ko - du poo - le ne - mad tõt - ta - vad.
4. poo - le kut - sub I - sa sind ka vii - ma - ti!

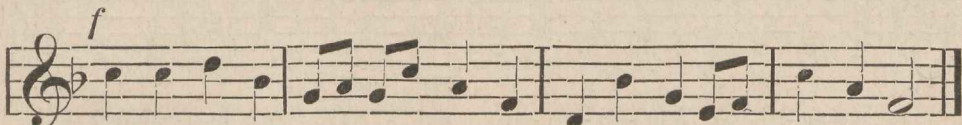
Oja ääres, puude vilus.

Aeglaselt.

P. Koit.

1. O - ja ää - res, puu - de vi - lus, lil - le - rik - ka aa - sa peal,
2. I - lust lil - le i - hal - da - des lä - he - ma - le läk - sin ma,
3. A - ga ro - hust roo - mas vas - tu uss ja üt - les mi - nu - le:

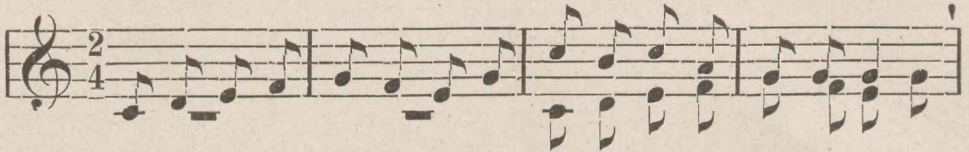

1. leid - sin lil - le, mis nii i - lus, et teist sar - nast pol - nud seal.
2. kätt ju väl - ja si - ru - ta - des te - da taht - sin nop - pi - da.
3. „Ä - ra lä - he - ma - le as - tu, ei ta õit - se si - nu - le!“

Talvehommik.

J. Aavik.

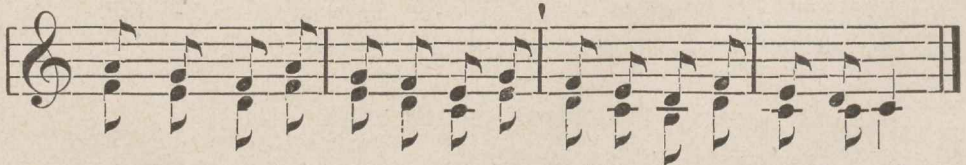
1. Ak-nast õu - e vaa-tab Ma-ti: „Oi, kuis kõik nii i - me - lik!
2. Mu - ri kon - gi - uk - sel hau-gub, va - res väl - jal no-kit-seb.
3. Ma - til sä - ra sil - mis män-gis, tei - se tup - pa jook-sis ta;
4. „Ats ja Pee-du, on teil mah-ti!“ hütü-dis Ma - ti val - jus - ti.

1. Ak-nast õu - e vaa-tab Ma-ti.
2. Mu - ri kon - gi uk - sel hau-gub.
3. Ma - til sä - ra sil - mis män-gis.
4. „Ats ja Pee-du, on teil mah-ti!“

1. Maa on täis kui val-get vat-ti, kask on här-mas ha - be - mik,
2. Ai - da - nur-gas a - ga pau-gub külm, mis sei-nas pa - kit - seb,
3. ven - di, kes veel o - lid sän-gis, neid ta tah-tis ä - ra - ta,
4. „Kel-gu-sõit nüüd lä-heb lah-ti: lund on väl-jas roh-kes - ti,

1. maa on täis kui val-get vat-ti, kask on här-mas ha - be - mik!
2. ai - da - nur-gas a - ga pau-gub külm, mis sei-nas pa - kit - seb.“
3. ven - di, kes veel o - lid sän-gis, neid ta tah-tis ä - ra - ta.
4. kel - gu - sõit nüüd lä-heb lah-ti: lund on väl-jas roh-kes-ti!“

Kevadel metsas.

Rõõmsasti.

Soome rahvaviis.

1. Kau-ni-ke kau - ni - ke - ne laa - ne la - hus õil-mit-seb
2. Ta - sa-kest tuu - le - ke - ne met - sas pu - hub, lah-kes - ti
3. Öö - bi - ku hää - le - ke - ne leh - tes lii - gub, rõõm-sas - ti
4. Kas mi - na, kal - li - ke - ne, kur - ta pütü-an, lau-lan ja

1. hel-la-kes-ti vaik-ses ra-hus.
 2. lai-ne-ke-ne kal-last u-hab.
 3. lin-nu-ke-ne ok-sal kii-gub.
 4. röö-mus-te-len, hüp-pan, hüü-an.
- La la la la la la la la

laa la la la la, la la la la la la la la la la!

Jõeale.

Kaunis ruttu.

(A. Piirikivi.)

Hispaania viis.

1. Keer-le, veer-le, jõ-e-ke, lil-le-rii-gis rööm-sas-ti!
2. Jõu-ad lai-a mer-re sa, ka-ob kal-las sil-mis-ta;
3. Kau-nis aeg siis ka-du-nud, lõ-bus e-lu lõp-pe-nud;
4. Sest siis, jõ-gi, vii-vi-ta, ä-ra rut-ta mer-re sa,

1. Met-sas ke-na kee-rel-da, võ-sa vi-lus vee-rel-da!
2. tõus-vad tor-mid, tuu-le-hood, käi-vad kõr-ged ve-te-vood.
3. ei siis en-ne ra-hu saa, ku-ni lei-ad kind-la maa.
4. siin veel ke-na kee-rel-da, võ-sa vi-lus vee-rel-da!

Rutake!

(A. Raudkatsi Laulumängud lastele.)

1. Ru - ta - ke, lap - sed, te, sä - rab hom - mik ju! Ke - nas - ti
2. Vaa - da - ke, mu - ru - le kau - neid lil - le - sid! Kä - o - lind
3. Tõt - ta sa röö - mu - ga väl - ja män - gu - le! Tu - leb seal

1. lõ - o - ke lau - lab lii - laa - luu! I - ga - ü - hel lust on min - na
2. ok - salt sind kut - sub röömsas - ti! Voo - lab o - ja vu - li - na - ga
3. mu - ru peal pu - na pal - ges - se. Vär - ske õhk seal ko - su - ta - mas,

1. met - sa män - gi - ma, kus saab joos - ta sii - a, sin - na,
2. puu - de va - he - le. Hüp - pab o - rav ker - gu - se - ga
3. rin - da än - gu - nut. Mets on lau - lu pai - su - ta - mas,

1. laul - da, hõi - sa - ta.
 2. ok - salt ok - sa - le.
 3. nae - ru lõ - bu - sat.
- } La, la la la la la la

la la la, la la la la la la la la la la la la la la.

Juss oli väike peremees.

Elavalt.

(E. Enno.)

J. Aavik.

(Üksik)

mf

1. Juss o - li väi-ke pe - re-meess, ta - lu lii - va - au - gu sees.
2. Ki - vist tõu-seb ru - kis hea, malt - sa - mar - jast od - ra - pea.

(Kõik)

1. Ad - raks kõ-ver kap - sa - raud, äk - keks sil - gu - pü - ti laud.
2. Ki - vist tõu-seb ru - kis hea, malt - sa - mar - jast od - ra - pea,

I kord üksik *mf*

II kord kõik *f*

1. Kül - vab ki - vi - kil - du - sid, malt - sa väik-seid mar - ja - sid.
2. { Siis lä'eb väi-ke pe - re - meess, kä - si pük - si - tas - ku sees,
nur - me vil - ja vaa - ta - ma, pik - ka pii - pu tõm - ba - ma.

IV õppeaasta.

Ühised laulud.

Kas tunned maad¹⁾.

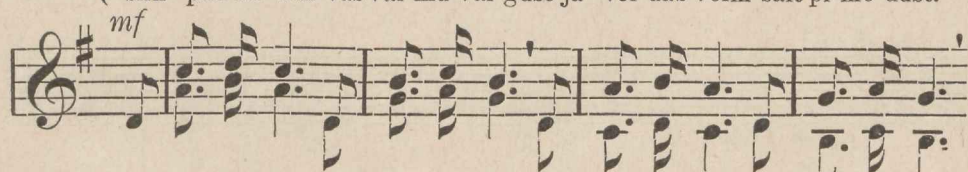
Parajasti.

(M. Veske.)

Prantsuse viis.

1. { Kas tunned maad, mis Peipsi ran-nalt käib Lää-ne-me-re kal-da-le
ja Mu-na-mä-e met-salt, mu-rult viib lah-ke Soo-me la-he-le?
2. { Siin ter-vi-ta-vad met-sa-lad-vad nii lah-kelt jär-vi, ro-hu-maid,
siin tae-va-vih-mal o-ras võr-sub ja päi-ke pais-tab vil-ja-päid.
3. { Siin kas-vab ees-ti mees-te su-gu ja sam-mub va-ba-du-se-le,
siin kas-vab pris-kelt ees-ti nei-u ja sir-gub ees-ti me-he-le.
4. { Siin tõs-tab rah-vas põl-lu-ram-mu ja ma-tab en-dist vi-let-sust,
siin püü-ab rah-vas vai-mu-val-gust ja või-dab võim-salt pi-me-dust.

- 1—3. See on see maa, kus mi-nu häll kord kii-kus ja mu i-sa-del,
4. Oh tõ-o-ta-gem sü-da-mest me me-hed o-lla i-ga-vest'.

- 1—3. sest laulgem nüüd ja ik-ka ka: „See i-lus maa on mi-nu ko-du-maa!“
4. Sest laulgem nüüd ja lõp-ma-ta: „Sa ko-su, kas-va, kallis ko-du-maa!“

1) Võib ka fa-madž. laulda.

Miks sa nutad, lillekene?

Tundmusega.

(L. Koidula.)

Eesti rahvaviis.

1. Miks sa nu-tad, lil-le-ke-ne, nu-pud täis sul pi-sa-raid?
2. Tõs-ta pead, mu õi-e-ke-ne, koit on saa-nud i-san-daks!
3. Kui ta lõ-na-val-gust puis-tab ü-le õits-va i-sa-maa:

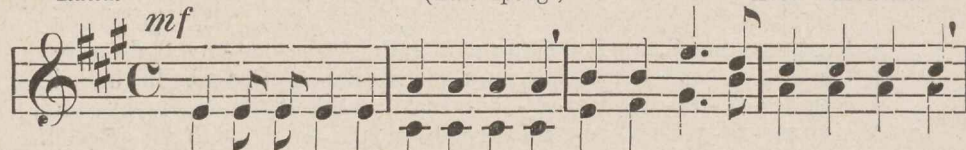
1. Kas sa ras-ket hin-ge-va-lu, hel-la-ke, ka tun-da said?
2. O-ma hiilgvad kii-red saa-dab, et nad nu-tu kui-va-taks.
3. oh, kuis ta-ha-me tal' tä-nu, õis, siis vas-tu õ-ha-ta!

Kuku sa, kägu!

Ruttu.

(Kalevipoeg.)

Eesti rahvaviis.

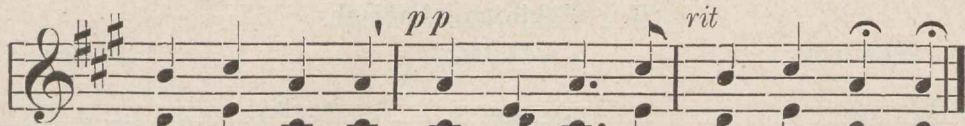
1. Ku-ku sa, kä-gu, kul-da-lin-du, hää-lit-se-le, hõ-be-nok-ka,
2. Kui sa ei ku-ku, ku-kun i-se, pa-ja-te-len par-di-ke-ne,
3. Üks a-ga sõ-num hül-ge suus-ta, tei-ne lain-te tüt-te-ri-l-ta,

1. ku-ku mei-le kuu-lu-tu-si, hää-lit-se-le il-mu-tu-si,
2. la-sen lui-ge lau-lu-si-da, seits-me-kord-seid sõ-nu-mi-da
3. kol-mas ran-na-kal-ju-del-ta, nel-jas nä-ki-nei-u-del-ta,

1. vee-re-te-le lau-lu-va-ra, ket-ra kuu-lu-
2. va-nast a-jast vee-re-mai-e, kuld-sest a-jast
3. vii-es ve-te-e-man-dal-ta, kuu-es kuu-de

1. tu - se - lõn - ga, ku - ju kau - nist a - ja - kan - gast!
2. kuul - du - mai - e, i - lu a - jast hiil - ga - mai - e!
3. ku - du - jal - ta, seits - mes saa - re taa - dilt, ei - del!

Isamaa, õitse sa!

Pikkamisi.

(M. J. Eisen.)

M. Hermann.

1. I - sa - maa, õit - se sa! I - sa - maa, õit - se sa!
2. I - sa - maa, kas - va sa! I - sa - maa, kas - va sa!
3. I - sa - maa, e - la sa! I - sa - maa, e - la sa!

1. Kal - li - mat va - ran - dust il - mas mul po - le, si - nu - ta
2. Si - nu - le e - ne - se o - len ma and - nud, kät - kist nii
3. Õit - se ja kas - va ja e - da - si as - tu, e - la ja

1. kõik mi - nul tü - hi ja ko - le. Arm - sa - mat e - ne - sel' ma ei
2. kau - aks kui hau - da mu kand - nud. O - maks mult võ - ta, mis pa - kun
3. vaen - las - tel' as - tu sa vas - tu i - ga - vest', i - ga - vest' õn - ne -

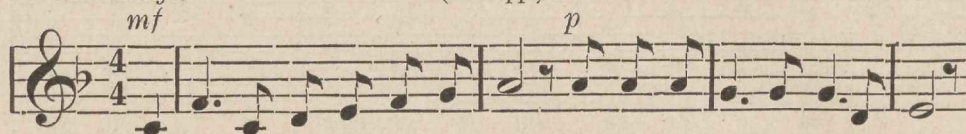
1. saa. I - sa - maa, i - sa - maa, õit - se sa!
2. ma. I - sa - maa, i - sa - maa, kas - va sa!
3. ga! I - sa - maa, i - sa - maa, e - la sa!

Kus Põhjalahe kohiseb.

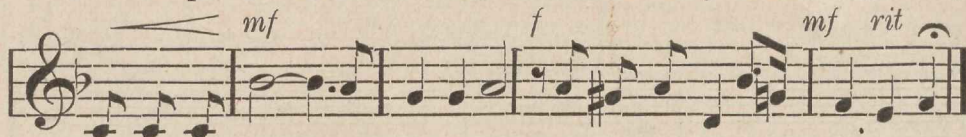
Tundmusega.

(M. Lipp.)

A. Läte.

1. Kus Põh-ja - la - he ko - hi - seb, ta kal-dal i - lu i - da - neb,
2. Seal org on arm-sas o - ra - ses ja leht-puu lehkvais leh - te - des
3. Ehk, kuld-ne koht, nüüd kau-gel sa, kust lah-ku - sin ma nu - tu - ga,
4. Ja pe - ak - sin ma il - mas - ki veel sin - na jõud-ma ta - ga - si,

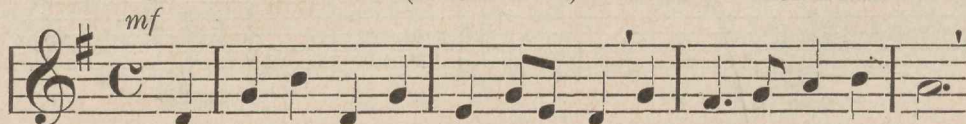
1. seal on mu kal - lis ko-du-maa, mis kal-lim mul - le kul-las-ta!
2. seal o - lin na - gu lau-lu-lind, kui ar-mus tuk - sus õn-nis rind.
3. mul siis-ki sin - na sõ-uab meel veel vai-mus pa - le - u - se teel.
4. siis lau-lak - sin ma rõõ-mu-ga: „Oh kal-lis, kau-nis Põh - ja-la!“

Sarve hääl.

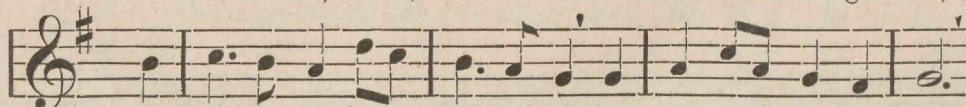
Röömsalt.

(J. V. Janssen.)

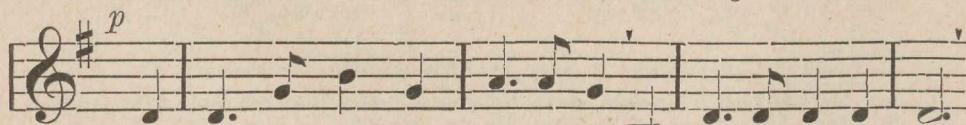
Besti rahvaviis.

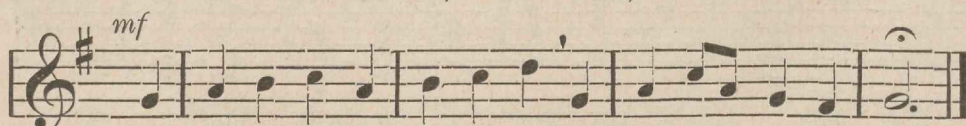
1. Kui kaunist' hüü - ab vai - nu peal nüüd kar - ja - sar - ve hääl,
2. Puu - le - hed, ro - hi, lil - lek - sed mu nä - hes nä - gu - sad,

1. ja met-sast kos - tab vas - tu sääl: oh hüü - a, hüü - a pääl'!
2. kõik mä - ed, o - rud, ki - vid, veed ka li - gi lau - la - vad.

1. Sest rõõ - mu teeb mu sü - da - mel' see kar - ja - sar - ve hääl;
2. Mu meel on rõõ - mus, lau - lud suus, et ke - va - de on käes:

1. see pöö - rab sü - dant, mõ - tet, meelt veel arm - sa a - ja pääl'!
2. mis Loo - ja loond, on jäl - le uus ja är - kab vārs - kes väes.

Laul langenud kangelastele.

1õsiselt.

(K. E. Sõõt.)

J. Aavik.

Marsi tempos.

mf

1. Pu - ha - ke, pa - re - mad po - jad, pär - ja - tud ol - gu te kalm!
2. Pu - ha - ke, jul - ge - mad kot - kad, la - hin - gus lõp - pes te lend!
3. Pu - ha - ke, us - ta - vad hin - ged, haa - va - dest val - gu - nud urm
4. Võit - lu - ses ä - ge - das tu - li Ees - ti - le lu - nas - tus - tund.

p

1. Ko - du - le o - li - te kait - seks val - li - na te - ras ja malm.
2. Mä - les - tus jää - dav on tei - le, ven - da ei u - nus - ta vend!
3. a - lu - se an - dis, et tär - kas õi - tes - se va - ba - dus - nurm!
4. Hau - da - de põh - ja teil' tä - nu, kan - ge - las - ven - nad! Head und!

mf

1. Pu - ha - ke, pa - re - mad po - jad, pär - ja - tud ol - gu te kalm!
2. Pu - ha - ke, jul - ge - mad kot - kad, la - hin - gus lõp - pes te lend!
3. Pu - ha - ke, us - ta - vad hin - ged, haa - va - dest val - gu - nud urm
4. Võit - lu - ses ä - ge - das tu - li Ees - ti - le lu - nas - tus - tund ...

mf

1. Ko - du - le o - li - te kait - seks, val - li - na te - ras ja malm!
2. Mä - les - tus jää - dav on tei - le, ven - da ei u - nus - ta vend!
3. a - lu - se an - dis, et tär - kas õi - tes - se va - ba - dus - nurm!
4. Hau - da - de põh - ja teil' tä - nu, kan - ge - las - ven - nad! Head und!

Üles, üles, hellad vennad!

Elavalt.

(Rahvalaul.)

Eesti rahvaviis.

Üksik.

mf

1. Ü - les, ü - les, hel-lad ven-nad, } ü - les, ü - les! {1. Sõi-da-me nüüd
2. Seal me rõõ - mu rõ - ka - ta - me, } {2. Lau-lu lah-ket

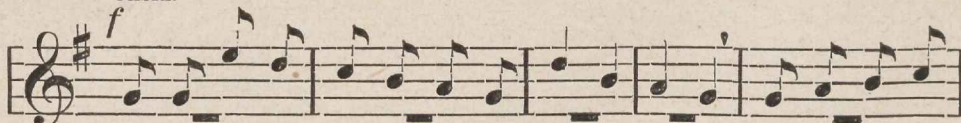
1. Sõõ - ru-mäe - le, } ü - les! { Ü - les, ü - les, hel-lad ven-nad, } ü - les,
2. lak - su - ta - me, } { Seal me rõõ-mu rõ - ka - ta - me, }

- 1—2. ü - les! { Sõi - da - me nüüd Sõõ - ru - mäe - le, } ü - les!
Lau - lu lah - ket lak - su - ta - me, }

Üksik.

f

1. Seal me söö - me sõs - te - ri - da, } ü - les, ü - les! { Pau - gu - ta - me
2. Seal me mee-led me - sit - se - mas, } { Sü - da-med seal

Kõik.

1. päh - ke - li - da, } ü - les! { Seal me söö - me sõs - te - ri - da, } ü - les
2. süt - ti - ne - mas, } { Seal me mee-led me - sit - se - mas, }

1—2. ü - les! {Pau-gu-ta-me päh-ke-li-da, } ü - les! Ü - - - - les!
 {Sü - da-med seal süt-ti-ne-mas, }

Valitavad laulud.

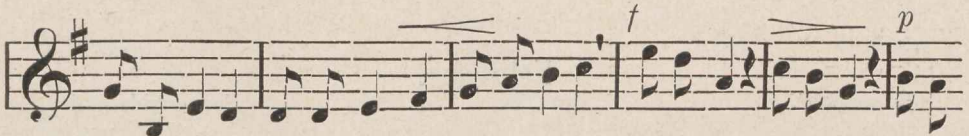
Juba kevadine ilu.

Parajasti.

Poola viis.

1. Ju-ba ke-va-di-ne i-lu i-me-vä-gi e-hib il-ma, mööda läi-nud
 2. Linnud laulvad kenal kee-lel ke-va-di-sel e-lu-sun-nil. Mi-na a-ga

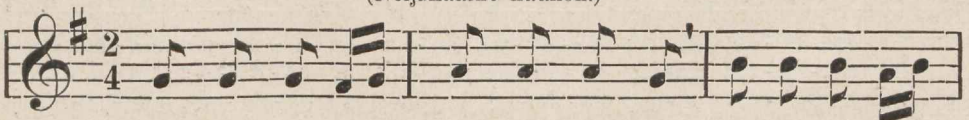
1. lu-me vi-lu, hal-jas lehtmets paistab silma. } Lõ-bus aeg, le-he-kuu, lau-lu
 2. röömsal meelel, kuulen se-da i-gal tunnil. }

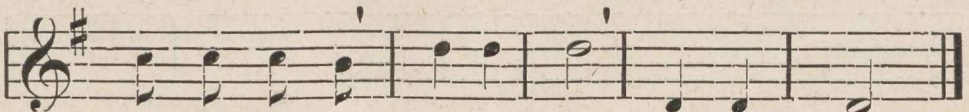
täis on si-nu suu, lõbus aeg, le-he-kuu, lau-lu täis on si-nu suu!

Kukulind.

(Neljahäälne kaanon.)

Ai - a ta - ga hal - jas met - sas ku - kub kä - gu

kuu - se ot - sas; ku - ku - lind kut - sub mind.

Laeva nägin mastiga.

Kamis ruttu.

(K. E. Sööt.)

J. Aavik.

Üksik.

1. Lae - va nä - gin mas - ti - ga, kaup - meest suu - re kas - ti - ga.
2. Toe - vad kuld - se ka - pa - ke - se, nii - ne - naa - ne na - pa - ke - se.
3. Rau - da - ruu - na nä - gin ma, ü - le põl - lu põi - kas ta.
4. Var - sa ü - hes van - ke - ri - ga, tii - der - taa - der tan - ke - ri - ga.

Kõik.

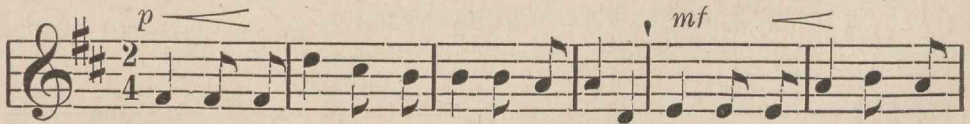
1. Mis nad too - vad mei - le teelt, va - hu - ta - valt me - re - veelt?
2. Suu - re sar - vi - li - se sai - a, sii - di - lin - di la - hu lai - a!
3. Mi - da tõi ta kau - gelt maalt, mei - e rii - gi põh - ja - raalt?
4. Tõi ka nu - gis - sil - ma nu - ku : kul - la - ke - ne, o - le ku - ku!

Kojutulek.

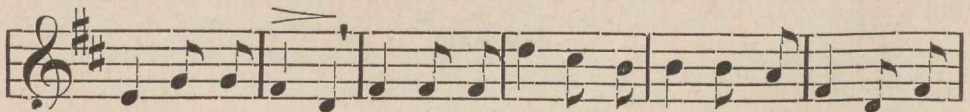
Südamlikult.

Soome rahvaviis.

O. Merikanto.

1. Sealt ju - ba pais - tab mu i - sa - de ta - lu, kingult mind ter - vi - tab
2. I - me - lik i - gat - sus a - sus mu rin - da, kaugelt kui nä - gin ma
3. Ko - du - ne kop - pel ja ko - du - ne o - ja ä - ra - tab meel - de mul

1. kas - ke - de sa - lu, ko - du - ne ko - ha - ke, i - sa - de ma - ja - ke,
2. tut - ta - vat pin - da, ko - du - ne män - nik ja ko - du - ne mä - gi, nüüd
3. kau - ni - ma a - ja, ko - du - ne kal - las ja ko - du - ne kar - ja - maa,

- 1—3. jäl - le sind ma näen, jäl - le sind ma näen!

Õhturahu.

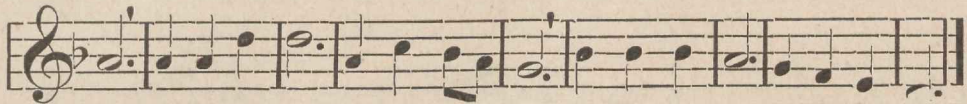
Mitte pikka.

(L. Koidula.)

Eesti rahvaviis.

1. Päev loo - ja läind, õõ e - de - neb, nüüd vaikseks nõmm ja maan-tee
2. Mets vaikseks jääb ja o - ru - ke, kõik lin-nud am - mu va-gu-
3. Ka lan-geb kas - te ü - le - valt ja võ - tab tol - mu kõr-re
4. Sind te-re - tab, kui ta - haks ta sull',ük - sik sü - da, ü - tel-

1. jääb, ja õh-tu - ra-hus saa - dab ta kõik päe-va - kä - ra vai-ki - ma.
2. si; vaat', lil-le - ke ja al - li - kas on u - ne - nä - gu nä - ge - mas.
3. pealt, ja e - ha - tä - he kul - la - silm sind te - re - tab, sa vaik-ne ilm!
4. da: „Jää vait ja ä - ra nu - ta sa, jää vait ja ui - nu ma - ga - ma!“

Hällilaul.

Õrnalt.

J. Brahms.

1. Ui - nu vaikselt, mu lind, ma val - van ju sind! su voo - dilt
2. Ma - ga vaikselt, mu lind, sul mu - re - ta rind, veel süü - tu

1. ei läe, nüüd ma - ga - ma jäe! } Hommi - kul ing - li - tiib u - ne
2. sul silm, veel tund - ma - ta ilm! }

- 1—2. laugelt sul viib, hommi - kul ing - li - tiib u - ne lau - gelt sul viib!

Lainetel.

Parajasti.

Saksa rahvaviis.

1. Kii - gu, mu paa - di - ke, lai - ne - te pääl! Kõ - la, mu
2. Vai - ki nüüd, tuu - le - ke, ui - nu - ma jää! Kul - dab ju
3. Lai - ne - tel hõl - ju - des e - da - si läen, ku - ni ma

1. lau - lu - ke, ka - ja mu hää! Lainedki liiguvad, kal - da - le
2. päi - ke - ne hel - ki - va vee. Pilvedki sõuavad, ee - ma - le
3. kal - da - kest õit - se - vat näen. Jõua nüüd kiiresti, paadike,

1. kiiguvad. Kii - gu, mu paa - di - ke, lai - ne - te pääl!
2. jõuavad. Vai - ki nüüd, tuu - le - ke, ui - nu - ma jää!
3. rannale! Lai - ne - tel hõl - ju - des kal - da - kest näen!

Mõista.

Parajasti.

M. Hermann.

Üksikud.

1. Mõis - ta, mõis - ta, õ - e - ke - ne, mõis - ta, mõis - ta, õ - e - ke - ne!
2. Kel - lel pi - kad põl - le - pae - lad, kel - lel pi - kad põl - le - pae - lad?
3. Kel - lel lei - na - sär - gi - ke - ne, kel - lel lei - na - sär - gi - ke - ne?
4. Kel - lel hal - li va - ti - ke - ne, kel - lel hal - li va - ti - ke - ne?

Koor.

1. Küll ma mõis-tan, miks ei mõis-ta, küll ma mõis-tan, miks ei mõis-ta!
2. Pa - jul pi - kad põl - le - pae - lad, pa - jul pi - kad põl - le - pae - lad!
3. Le - pal lei - na - sär - gi - ke - ne, le - pal lei - na - sär - gi - ke - ne!
4. Haa - val hal - li va - ti - ke - ne, haa - val hal - li va - ti - ke - ne!

Kodumäel.

Parajasti.

(J. Kunder.)

A. Läte.

1. Mu õn - nis i - sa võt - tis kord kä - e kõr - va mind
2. „Poeg, vaa - ta al - la or - gu ja vaa - ta sin - na ka,
3. Vaat' ee - mal ruk - ki - väl - jad kui lai - ned lii - gu - vad,
4. Ma poi - si - ke - ne vaat - sin, et vä - sis väi - ke silm,
5. Siis pöö - ras i - sa üm - ber ja näi - tas lõu - nas - se,
6. „Poeg, vaa - ta, see on mi - nu ja si - nu i - sa - maa!
7. Kui kas - vad, poeg, siis pü - haks pead te - da pi - da - ma.
8. Need i - sa sõ - nad hin - ge mul jää - nud kõ - la - ma.

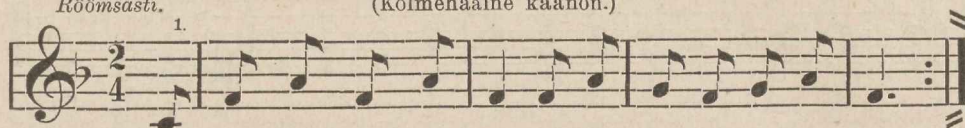

1. ja viis mind mä - e ot - sa, seal tõs - tis ü - les mind.
2. kus tae - va ää - rel met - sad on ju - tul pil - ve - ga:
3. ja vil - ja - pui - e ok - sad kui tii - vad kii - gu - vad.“
4. ja i - sa sü - lest nä - hes küll o - li i - lus ilm!
5. ning pöö - ras jäl - le üm - ber ja näi - tas i - das - se.
6. See kau - nis maa on mei - e, me õit - sev Ees - ti - maa!
7. Sest ta on hea ja i - lus kui Ee - den il - ma - la!“
8. Truuks jään ma sul - le ik - ka, mu Ees - ti, i - sa - maa!

Nüüd, lapsed, rõõmustagem!

Rõõmsasti.

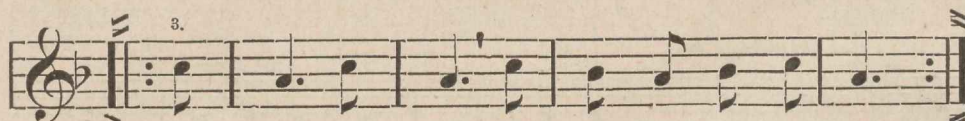
(Kolmehäälne kaanon.)

1. Nüüd, lap - sed, rõõ - mus - ta - gem, sest käes meil ke - va - de!
2. Kõik mu - red met - sa a'a - gem ja laul - gem lah - kes - ti!

1. Oh kuu - le, oh kuu - le, kuis hüü - ab kä - o - ke!
2. Su huu - le, su huu - le tall' laul - gu jä - re - le:

1. Kuk - ku, kuk - ku, kuk - kuk - ku, kuk - kuk - ku!
2. kuk - ku, kuk - ku, kuk - kuk - ku, kuk - kuk - ku!

Kevadel.

Rõõmsasti.

K. A. Hermann.

1. Nüüd val - ju tal - ve va - lit - sus on laa - nest lah - ku - nud
2. Nii lah - ke lin - nu - lau - lu hää l nütid kõ - lab kaa - si - kus
3. Kus kõik on väl - jas lii - ku - mas nii rõõ - msa mee - le - ga,

1. ja ke - va - di - ne ke - na - dus ju e - hib lil - led puud.
2. ja pa - ju - pill ja pa - sun sää l on hütidmas poi - si suus.
3. kus lin - nud ok - sal kii - ku - mas, ka sin - na sõu - an ma!

1. Kus ii - al sei - sa - tab mu silm, on i - lu hiil - ga - mas;
2. Oh hüp - pa, sü - da, rõõ - mus - ta, kõik mu - red ka - du - gu!
3. Seal või - du lin - nu - lau - lu - ga ma tões - tan lau - lu - häält

1. nii kau - nis, ko - su - tav on ilm, kõik lus - til lii - ku - mas,
2. Keel, lak - su lah - ke lau - lu - ga, meel mõ - nul mõl - ku - gu!
3. Ja pa - nen hüüdma pa - su - na mäe hal - ja har - ja päält,

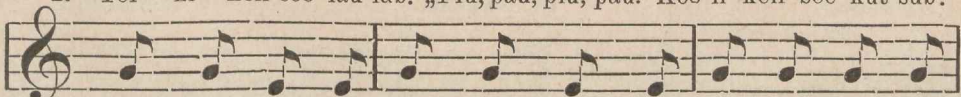
1. nii kau - nis, ko - su - tav on ilm, kõik lus - til lii - ku - mas!
2. Keel, lak - su lah - ke lau - lu - ga, meel mõ - nul mõl - ku - gu.
3. ja pa - nen hüüdma pa - su - na mäe hal - ja har - ja päält!

Suured ja väikesed kellad.

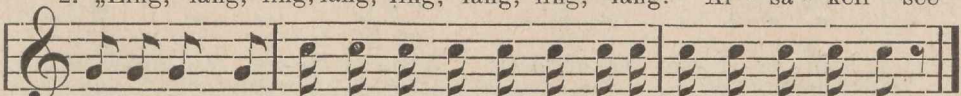
(A. Raudkatsi Laulumängud lastele.)
Kolmehäälneline kaanon.

1. Suur kell sõ - nab nõn - da: „Tik, tak, tik, tak!“ Väike kell see lau - sub:
2. Tor - ni - kell see lau - lab: „Piu, pau, piu, pau!“ Koo - li - kell see kut - sub:

1. „Tik, tik, tak, tak, tik, tik, tak, tak!“ Üs - na väi - ke
2. „Ling, lang, ling, lang, ling, lang, ling, lang!“ Ai - sa - kell see

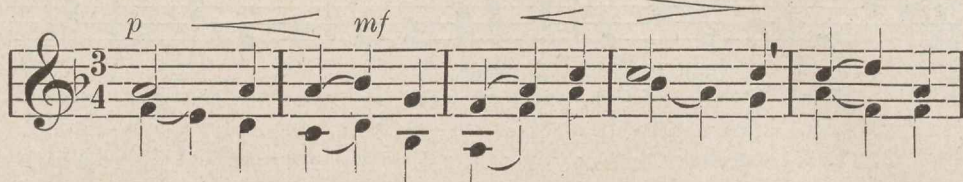
1. a - ga üt - leb: „Ti - ke, ti - ke, ta - ke, ta - ke, ti - ke, ti - ke, tak!“
2. a - ga hõis - kab: „Lin - ge - lin - ge, lin - ge - lin - ge, lin - ge - lin - ge ling!“

Õõbiku surm¹⁾.

Pikkamisi.

(A. Haava.)

M. Hermann.

1. Ju - ma - la - ga, ko - hav laa - si, ju - ma -
2. Oh, küll o - li i - lus laul - da, õi - e -
3. A - ga torm ei sal - lind lau - lu, te - gi
4. Ju - ma - la - ga! Pik - ka - mi - si vaik - se -

1. la - ga, i - lus ilm! Ju - ma - la - ga, lah - ked
2. ae - ga kuu - lu - ta! Lei - nas, õn - nes lau - lu
3. hai - get mi - nu - le! Hai - get te - ha on ju
4. maks jääb mi - nu rind! Ju - ma - la - ga! Koi - du -

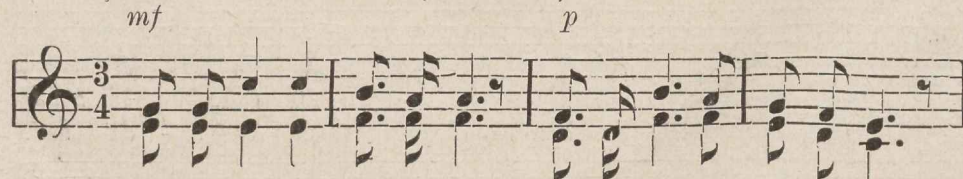
1. lau - lud! Laul ja rind on vars - ti külm.
2. sis - se i - se ä - ra su - la - da!
3. ker - ge vae - sel' lau - lu - lin - nu - le!
4. pu - na suud mul an - des saa dab mind.

Pisarad.

Parajasti.

(A. Reinvald.)

Rahvasuust.

1. Ke - va - di - sel koi - du - a' al kõnd' sin va - ra nii - du - ra' al,
2. Kü - sin üh - te se - da - maid: „Pi - sar, kust sa sii - a said?
3. Pi - sar kos - tab: „Kuu - le sa! Mu - ru all mu ko - du - maa.

1) Kui laulda ühel hääl, siis re - madž.

1. tu - hat, tu - hat pi - sa - rat hei - na - lad - vas kiik - si - vad.
2. Kii - gud, lii - gud tuule ees koi - du pais - tel ro - hu sees. " "
3. Sin - na si - nu va - ne - mad muis - te - na meid külv - si - vad. " "

Nüüd lahkud, linnuke.

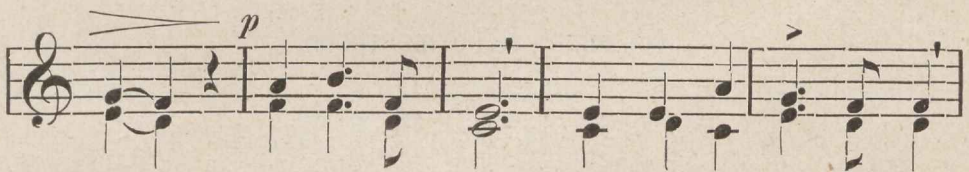
Parajasti.

(L. Riomar.)

J. Kappel.

1. Nüüd lah - kud, lin - nu - ke, ja lä - hed kau - ge - le sa ä - ra
2. Küll ü - le maa ja vee viib sind su kau - ge tee siit lõu - nas -
3. Sest I - sa hoi - u - le su an - nan, hel - la - ke, nüüd pal - ve -

1. siit, sa ä - ra siit! Mu aed jääb lei - na - ma,
2. se, siit lõu - nas - se! Ehk ees sul või - del - da
3. ga, nüüd pal - ve - ga! Kui tu - leb ke - va - de,

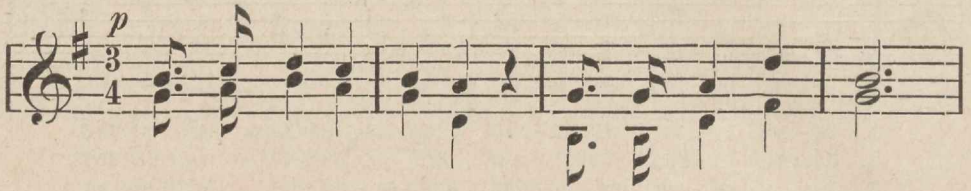
1. ei e - nam kuul - da saa su lau - lu - viit, su lau - lu - viit!
2. on mit - me hä - da - ga, mu lin - nu - ke, mu lin - nu - ke!
3. siis töt - ta ta - ga - si! Sind oo - tan ma, sind oo - tan ma!

Kuldne õhtupäike.

Parajasti.

(A. Piirikivi.)

H. G. Nägeli.

1. Kuld - ne õh - tu - päi - ke, i - lus o - led sa,
2. Rõõm - saks muu - dad mee - le, kui sind nä - en ma,
3. U - ne - rü - pe hei - dad, päi - ke, puh - ka - ma!

1. kui sa viim - se läi - ke saa - dad ü - le maa!
2. laul - ma pa - ned kee - le õh - tu - e - ha - ga!
3. Hom - mi - kul meil koi - dad uu - e i - lu - ga!

Oh mina, väike mehekene.

Parajasti.

(Rahvasuust.)

Eesti rahvaviis.

1. Oh mina, väi - ke me - he - ke - ne, põl - ve - pik - ku poi - si - ke!
2. Öö - si pek - sin mõi - sa re - hed, päe - va künd - sin mõõ - du maad!
3. En - ne päe - va, pää - su - ke - ne, en - ne mui - da, mus - tu - ke!
4. Vae - sed - lap - sed vaa - ru - mas - sa, e - ma - tu - mad hel - ju - mas!

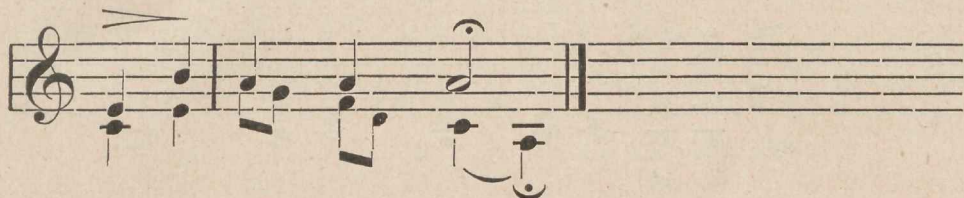

1. Oh mina väi - ke, põl - ve - pik - ku poi - si - ke!
2. Öö - si pek - sin, päe - va künd - sin mõõ - du maad!
3. En - ne päe - va, en - ne mui - da, mus - tu - ke!
4. Vae - sed - lap - sed, e - ma - tu - mad hel - ju - mas!

1—4. Vaat - lu - li, — vaat - lu - li!

1. põl - ve-
2. päe - val
3. en - ne
4. e - ma-

1. pik - ku poi - si - ke!
2. künd - sin mõõ - du maad!
3. mui - da, mus - tu - ke!
4. tu - mad hel - ju - mas!

Sind, jõuingel, palun ma.

Pühalikult.

A. Läte.

1. Sind, jõu - lu - in - gel, pa - lun ma, kui tae - vast al - la
2. Sa sin - na tu - le sis - se ka, kus vaes - tel tu - ba
3. Kus töö - ta i - sa mu - re - ga ei tea, mis pea - le
4. Seal kal - lil õh - tul süü - ta sa neil loo - tus hin - ges

1. len - dad sa, et ra - hu tuu - a il - ma - le ja
2. küt - ma - ta, kus oi - gab e - ma hai - gu - ses ja
3. ha - ka - ta, kus näl - ja kät - te nõr - ke - vad nii
4. põ - le - ma, et see, kes toi - dab lin - nu - kest, ei

1. rõõ-mu i - ni - mes - te - le, et ra - hu tuu - a
2. lap-sed nut - mas voo - di ees, kus oi - gab e - ma
3. lap-sed kui ka va - ne - mad, kus näl - ja kät - te
4. u - nus - ta ka i - ni - mest, et see, kes toi - dab

1. il - ma - le ja rõõ-mu i - ni - mes - te - le.
2. hai - gu - ses ja lap-sed nut - mas voo - di ees.
3. nõr - ke - vad nii lap-sed kui ka va - ne - mad.
4. lin - nu - kest, ei u - nus - ta ka i - ni - mest.

Võimlejate-laul.

Marssides.

(M. Lipp.)

A. Läte.

1. Võim-le - jad sam-mu - vad, e - hib ke-vad ko - du - maad,
2. Võim-le - jad ko - gu - vad en-dil' jõu-du pa - re - mat
3. Võim-le - jad a - ga - rad võit-ma vas-tast vä - ge - vat,
4. Võim-le - jad kait-se - vad o - ma kal-list ko - du - maad

1. a - ru - le, — mu - ru - le, — ü - le o - ru, mäe, ü - le mäe!
2. või - del - des, hei - del - des, mu - rul maa - del - des, maa - del - des.
3. vas - tu tall' i - gal a'al ast - vad või - du - ra'al, või - du - ra'al.
4. nõ - u - ga, jõ - u - ga, mars'vad me - he - na, me - he - na!

1. Kus aga kos-tab lau - lu - hää, võimlejad need täit - vad seal
2. Nüüd, kus noo-rus kul - la - ne, te - ri pannaks' põl - lu - le;
3. Ol - gu rammu rau - a - ne, võimleja ei vä - ri - se:
4. Kel - lel noo-rus kee - la - jaks, see-gi kas-vab kan - ge - maks

1. e - lu - ga, i - lu - ga il - ma hiil - ga - va, —
2. sel - lest nad lõi - ka - vad vil - ja val - mi - vat, —
3. te - ma ees põr - mu sees vai - bub vi - ha - mees, —
4. kä - e - ga, vä - e - ga mõõ - ka tõm - ba - ma, —

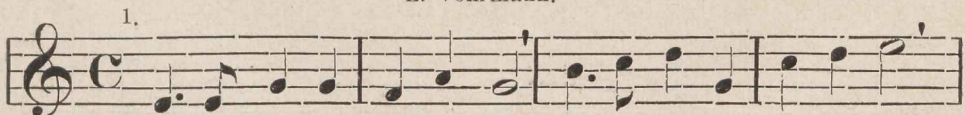
1. e - lu - ga, i - lu - ga il - ma hiil - ga - va.
2. sel - lest nad lõi - ka - vad vil - ja val - mi - vat.
3. te - ma ees põr - mu sees vai - bub vi - ha - mees.
4. kä - e - ga, vä - e - ga mõõ - ka tõm - ba - ma.

Tõistre Tõnu.

Elavasti.

(Kahehäälneline kaanon.)

E. Vöhrmann.

1. Tõist-re Tõ - nu to - re mees, to - re - dam veel täkk tal ees,

2. söi - dab uh - ke saa - ni - ga lä - bi kü - la - tä - na - va.

Püha õö.

Pikaldaselt.

F. Gruber.

- 1—3. Pü - ha õö, õn - nis-tud õö. { 1. Kõik on maas ra - hu sees.
2. Ing - li hää l väl - ja peal
3. Il - ma - maa, rõõ - mus - ta:

1. Joo - sep val - vab ja Maa - ri - al seal puh - kab lap - su - ke põl - ve - de
2. lau - lab hõi - sa - tes: „Hal - le - luu - ja!“ Rõõ - mu kuu - lu - tab kar - jas - tel'
3. sul - le sün - di - nud Lu - nas - ta - ja, ar - mu kuu - lu - tab kõi - gi - le

1. peal. Ma - ga, pa - tus - te rõõm, — ma - ga, pa - tus - te rõõm!
2. ta: „Kris - tus sün - di - nud teil', — Kris - tus sün - di - nud teil'!“
3. ta: Pääst - ja tul - nud on meil', — pääst - ja tul - nud on meil'!

Kündja laul.

Elavasti.

Itaalia viis.

1. Rut - ta, rut - ta, ruu - na - ke - ne, ve - a va - gu
2. Ri - ba - ke veel li - na - maa - da, seit - se sül - da
3. Rut - ta, rut - ta, ruu - na - ke - ne, ve - a va - gu

1. vir - gas - ti! Õh - tu sõu - ab, õh - tu jõu - ab, pe - a
2. lai - u - ti! Ü - les - se meil' ü - hes a'a - da li - gi -
3. vir - gas - ti! Õh - tu sõu - ab, õh - tu jõu - ab, pe - a

1. rau-geb päi-ke - ne, pe - a rau-geb päi - ke - ne.
2. ne - va õh - tu - ni, li - gi - ne - va õh - tu - ni.
3. rau-geb päi-ke - ne, pe - a rau-geb päi - ke - ne.

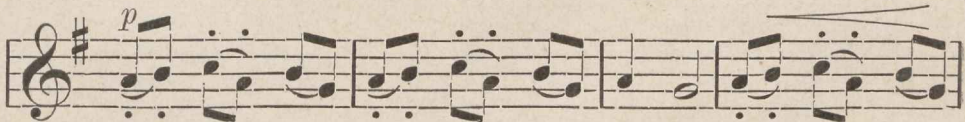
Hiir hüppas, kass kargas.

Ruttu.

M. Saar.

1. Trii - lal - la, tral - lal - la, pä - ne pul - ma - jalg al - la,
2. Kas ko - du meil pa - rem, kes ko - du meid nä - eb,
3. Uht - sah - sah, uht - sah - sah, o - lek - sin mi - na
4. Hiir hüp - pas, kass kar - gas, va - na ka - ru lõi trum - mi,

1. võ - ta pill siis, võ - ta pill siis kät - te, as - tu mei - e,
2. kes ko - du meid, kes ko - du meid kuu - leb, mis sü - da sees,
3. sel - le ke - na, sel - le ke - na nei - u armas, kal - lis,
4. kirp ak - nast, kirp ak - nast väl - ja, nahk - pük - sid,

1. as - tu mei - e et - te, et - te, et - te.
2. mis sü - da sees luuleb, luuleb, luuleb.
3. armas, kal - lis peiu, peiu, peiu.
4. nahk - pük - sid jal - ga, jal - ga, jal - ga.

V õppeaasta.

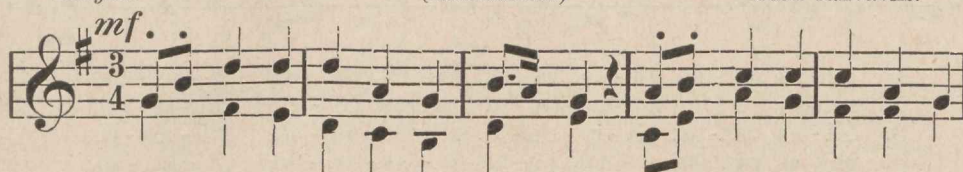
Ühised laulud.

Pulmalust.

(Rahvasuust.)

Eesti rahvaviis.

Kergelt.

1. Oh se-da i-lu ja õn-ne, oh se-da pi-du ja
Oh se-da lus-ti ja rõõ-mu. toru-pill kui kut-sub meid
2. Sini-suk-ka meist-ri-me' poe-ga, puna-pär-ga, ta-lu-me'
nüüd pea-vad uh-kes-ti pul-mi, nüüd pea-vad uh-kes-ti

1. põl-ve!
tants-ma!
2. tü-tar,
pul-mi.
1. Tril-lal-la, tral-lal-la, pa-ne pul-ma-
2. Hiir hüppas, kass kar-gas, va-na ka-ru löi

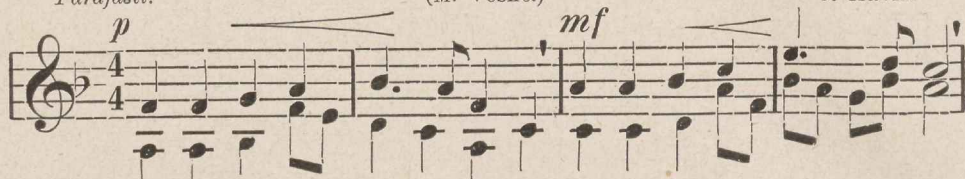
1. jalg al-la, võ-ta pill siis kät-te ja as-tu mei-e et-te!
2. trum-mi, kirp ak-nast väl-ja, nahk-pük-sid jal-ga!

Kui mu kallist isatalu.

Parajasti.

(M. Veske.)

J. Aavik.

1. Kui mu kal - list i - sa - ta - lu ju - ma - la - ga jät - sin ma,
2. Vä - ra - valt ma ü - le väl - ja sõit - sin ven - na saat - mi - sel,
3. Vend mull' üt - les: „Ä - ra nu - ta, ä - ra e - nam kae - ba nii!“
4. Hoi - a ho - bust kin - ni vä - he, las mind vaa - ta ta - ga - si,
5. Ju - ma - la - ga, i - sa - ma - ja, nurm ja niit ja kar - ja - maa!

1. tun - dis mi - nu sü - da va - lu, mis ei või ma ü - tel - da,
2. sõit - sin ü - le nur - me - sel - ja, kust veel ko - du näh - ta - val,
3. Mi - na vas - tu: „Ä - ra rut - ta, siit näen ko - du vii - ma - ti,
4. ehk ei saa ma e - nam nä - ha i - sa - ta - lu ii - al - gi,
5. Taevas, an - na, mis teil va - ja, Ju - mal, teid küll õn - nis - ta,

1. mis ei või ma ü - tel - da.
2. kust veel ko - du näh - ta - val.
3. siit näen ko - du vii - ma - ti!
4. i - sa - ta - lu ii - al - gi!
5. Ju - mal, teid küll õn - nis - ta!“

Tundmusega.

Meil aiaäärne tänavas.

Eesti rahvaviis.

1. Meil ai - a - äär - ne tä - na - vas, kui ar - mas o - li see,
2. Kus e - ha - ni ma män - gi - sin küll lil - le, ro - hu - ga,
3. Kui ü - le ai - a taht - sin siis ta kom - bel vaa - da - ta:
4. Aeg tu - li. Maa ja me - re peal silm mõn - da se - le - tas;

1. kus kas-te-hei-nas põl-vi-ni, me, lap-sed, jook-si-me!
2. kust va-na-taat käe kõr-val mind tõi tup-pa ma-ga-ma.
3. „Laps, oo-ta,“ üt-les ta, „see aeg on kiir küll tu-le-ma!“
4. ei poolt nii ar-mas pol-nud seal, kui kü-la tä-na-vas!

Emasüda.

Tundlikult. Üksikud, koor kordab. (L. Koidula.)

R. Th. Hansen.

1. Üks pai-ga-ke siin il-mas on, kus var-jul tru-u-dus, arm ja õnn;
2. Kas e-ma-sü-dant tun-ned sa? Nii õrn, nii kin-del muutma-ta!
3. Kui i-ni-mes-te lii-ku-vat au, kii-tust, sõp-rust tun-da saad,
4. Siis e-ma-sü-da ilm-siks läeb, siis veel üks paik sull'il-mas jääb,

Üksikud.

1. kõik, mis nii harv siin il-ma peal, on pel-ju-pai-ka leid-nud seal,
2. Ta si-nu röö-must röö-mu näeb, su õn-ne-tu-sest o-sa saab,
3. kui kõik sind põlg'vad, vih-ka-vad, kui usk ja arm sust lan-ge-vad,
4. kus nut-ta jul-ged i-gal a'al: truu, kind-la e-ma-rin-na na'al,

Koor.

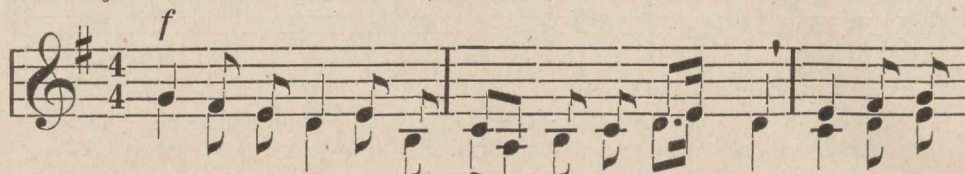
1. kõik, mis nii harv siin il-ma peal, on pel-ju-pai-ka leid-nud seal.
2. ta si-nu röö-must röö-mu näeb, su õn-ne-tu-sest o-sa saab.
3. kui kõik sind põlg'vad, vih-ka-vad, kui usk ja arm sust lan-ge-vad.
4. kus nut-ta jul-ged i-gal a'al: truu, kindla e-ma-rin-na na'al.

Isamaa kutsub.

Parajasti.

(K. E. Sööt.)

A. Läte.

1. I - sa-maa kut-sub mind, i - sa-maa hüü - ab, i - sa-maa
2. Püss, mi-nu sõ-ber! Su haa - ran ma kät - te, tea-des, nii
3. Ta - ga - ne i - sa-maa i - lu - sast ra - jast, ta - ga - ne
4. Kes võib mind kee-la - ta, küt - kes - se kõi - ta, ta - ga - si
5. I - sa-maa kut-sub mind, i - sa-maa hüü - ab, i - sa-maa

1. tar - vi - tab vä - ge ja nõu, i - sa-maa vaen-la - si
2. mur - tak - se vaen - la - se trots! Vu - li - seb vae-nus ka
3. hii - test, me sa - lu - de seest! Te - a, et val - gus - tud
4. hoi - da, kui an - nan ma tuld! Tor - mi - ga ta - han ma
5. tar - vi - tab vä - ge ja nõu, i - sa-maa vaen-la - si

1. vää - ra - ta püü - ab: Las-ke tall' pü-hen-dan noo - ru - se - jõu,
2. pu - na - ne lä - te: püü-de - le pa - ha - le te - hak - se ots,
3. prii - u - se - ko - jast vas - ta - seks lei - ad sa vah - va - mat meest,
4. vaen - la - se või - ta, nõu - da, et prii ol - gu i - sa - maa muld,
5. vää - ra - ta püü - ab: i - sa - maal' pü-hen-dan noo - ru - se - jõu,

1. las - ke tall' pü - hen - dan noo - ru - se - jõu!
2. püü - de - le pa - ha - le te - hak - se ots!
3. vas - ta - seks lei - ad sa vah - va - mat meest!
4. nõu - da, et prii ol - gu i - sa - maa muld!
5. i - sa - maal' pü - hen - dan noo - ru - se - jõu!

Kaunimad laulud.

Vaimustusega.

(P. Rubel.)

F. Säbelmann.

1. Kau-ni-mad lau-lud pü-hen-dan sull', va-ne-ma-test ar-mas-ta-tud
2. Prii-u-se-päi-ke pais-tab me maal, ru-su-ja-test va-bas-ta-tud

1. maa
2. raal

1. kal-lis ko-du-, ko-du-maa! Võimsasti tuk-sub sü-da siis mul,
2. ka-le-vi-te ko-du-raal! Or-ju-se-küt-ked pu-rus-tud maas,

1. kui sul-le lau-lan, mu i-sa-maa! Tae-vas-se tõ-seb
2. muis-te-ne prii-us meil jäl-le käes! Sä-ra-ma löö-nud

1. tu-gev lau-lu-hääl sü-da-me põh-jast vai-mus-tu-se-väel.
2. ko-du-pin-nal koit: Ees-ti-maa tae-vas va-ba-du-se-loit!

1. Pü-ha-maks paigaks o-led mul ik-ka, ku-ni veel sü-da
2. Pa-re-mad päe-vad paist-mameil jää-vad, kau-ni-mad a-jad

1. tuk-sub mul sees! } Võim-sas-ti kõ-la siis, ü-hi-ne laul:
 2. oo-ta-vad ees. }

Laialt.

- 1.—2. „Õit-se-gu, kas-va-gu ko-du-maa!“

Minge üles mägedele.

Hoogsasti.

(M. Veske.)

K. A. Hermann.

1. Min-ge ü-les mä-ge-de-le, tuu-le õr-na õ-hu-le!
 2. Vaat-ke, met-sad pil-ve poo-le tõst-vad lat-vu uh-ku-ses!
 3. Vaat-ke, roh-ke ru-kis hāl-lib uh-ke nur-me nõl-va-del!
 4. Vaat-ke kar-ja lus-ti-pi-du le-he-rik-kas le-pi-kus!

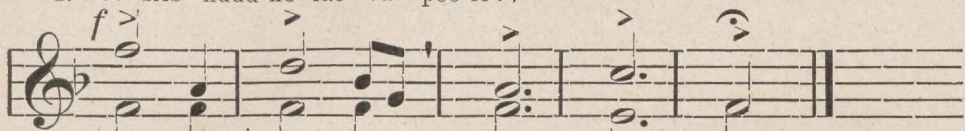
1. Vaat-ke al-la o-ru põh-ja, ü-le lil-le hiil-gu-se!
 2. Kuul-ge, kui-das kaa-sik ko-hab leh-ka-va-tes leh-te-des!
 3. Tõ-u-vi-li tõe-tab an-da roh-ket saa-ki sü-gi-sel.
 4. Kuul-ge kar-ja-las-te lau-lu vas-tu-helk-vas võ-si-kus!

1. Vaat-ke, kui-das o - ja keer-leb lä - bi lu - ha läi - ki - va!
2. Vaat-ke, jõe - ed, jär - ved läik - vad, met - sad vir - ven - du - se - ga!
3. Vil - ja - puu - de oks - te ot - sas hülg - vad an - ded i - lu - ga!
4. Vaat-ke, kui-das kõr - gel võl - vil tae - vas hel - gib si - na - ga!

1. Ja siis hüüd-ke al - la or - gu:
2. Ja siis hüüd-ke al - la met - sa:
3. Ja siis hüüd-ke ü - le nur - me: „I - lus o - led, i - sa - maa!
4. Ja siis hüüd-ke tae - va poo - le:

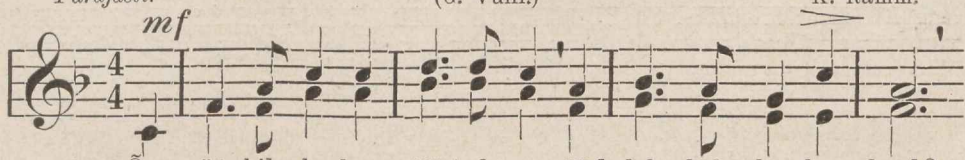
1. I - lus o - led, i - - - sa - - - maa!“

Õrn ööbik.

Parajasti.

(G. Vulff.)

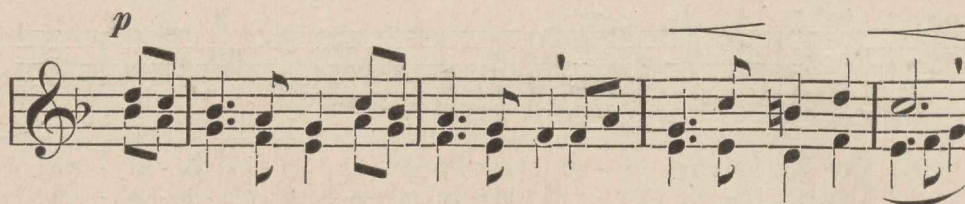
K. Ramm.

1. „Õrn öö - bik, ku - hu tõt - tad sa nüüd lah - kel le - he - kuul?
2. „Ei mõi - sa - ai - as hõi - sa - ta või lau - lu mi - nu rind,
3. Kui jõu - ab õn - nis su - ve - öö, siis lau - lan tal - le ma,
4. Kui a - ga tae - vas ku - mab koit ja ka - ob pi - me öö,

1. Kas mõi - sa - ai - as hõi - sa - ta sa ta - had roo - si - puul?
2. sest va - ne - ma - te ve - re - ga on või - e - tud see pind!
3. et u - nuks meelest päe - va - töö, jääks ra - hus ma - ga - ma.
4. siis lau - lan: „Tõuseb prii - us - koit ja va - jub or - ja - öö!

1. Või met-sas too - rel too-min-gal nüüd hüü-ab si - nu suu,
2. Ka met-sas too - rel too-min-gal ei hüü - a mi - nu huul,
3. Kõik õõ siis he - lid hel - ju - vad ta kau-ni kamb-ri sees
4. Sest i - da-tae - va ser-val - la ju nä - ha koi-du - tuld

1. kui tä-hed hiilg'vad tae-va all ja val-gust va - lab kuu?"
2. vaid ta - lu - po - ja ak - na all, seal pü - hal pär - na - puul.
3. ning u - ne - nä - od i - lu - sad tal seis-vad sil - me ees.
4. ja uu - el i - lul sä - ra - ma löönd Ees - ti muist - ne muld!"

Kodumaa laul¹⁾.

Moderato.

A. Vedro.

1. Maa-rah-va, ta - lu-poe-ge va - ba maa, jää va - baks
2. Töö - rah-va, me-ri-meese-te va - ba maa, jää va - baks
3. Töö, mu-re, lau-lu pü - ha ko - du - maa, jää va - baks

1. sa! Jää seis - ma sa! Ei kee - gi val - lu - ta sind
2. sa! Jää seis - ma sa! Su va - ra võr-sub töö ja
3. sa! Jää seis - ma sa! Su maad ja saa - ri tae - vas

1) Võib ka re-madž. laulda.

1. või - mu - ga, sa õit - se töö - e-
2. vae - va - ga ja jõu - ab ran - da
3. kait - se - gu, su rah - vas ra - hu

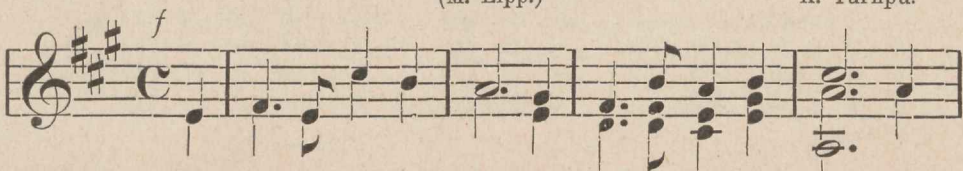

1. vai - mu - ga.
 2. lae - va - ga.
 3. mait - se - gu!
- Jää va-baks sa! Jää seis - ma sa!

Mu ilus isamaa.

(M. Lipp.)

K. Tüرنpu.

1. Mu i - lus i - sa - maa, kus ku - mab kul - la - la mul
2. Mis vah - vad va - ne - mad nii kan - gest' kait - si - vad veel
3. Nüüd Ees - ti, o - le prii, sind saa - me sur - ma - ni me

1. õn - ne - - ilm, mul õn - ne - - ilm. Sind Is - sand var - ja -
2. ve - re - - ni, veel ve - re - - ni, see ol - gu hin - ge -
3. kait - se - - ma, me kait - se - - ma, et si - nu mul - las -

1. ku, su ü - le val - va - ku ta ar - mu silm, ta
2. hüüd ja püham e - lu - püüd ka las - tel - - gi, ka
3. se võiks viia vii - ma - ti meid a - u - - ga, meid

1. ar - mu silm. Sind Is - sand var - ja - ku, su ü - le val - va -
2. las - tel - gi. See ol - gu hin - ge - hüüd ja pü - ham e - lu -
3. a - u - ga. Et si - nu mul - las - se võiks vii - a vii - ma -

1. ku ta ar - - mu silm, ta ar - mu silm.
2. püüd ka las - - tel - - gi, ka las - tel - gi.
3. ti meid a - - u - - - ga, meid au - - - - ga.

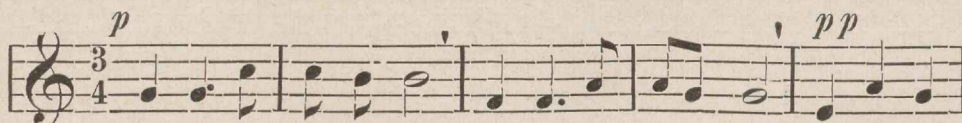
Valitavad laulud.

Emajõe lainetel.

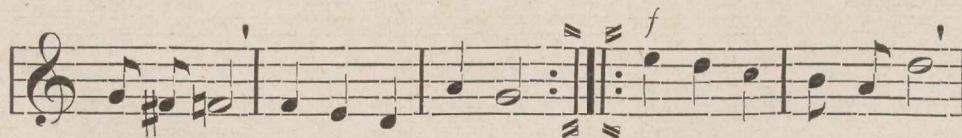
Kaunis ruttu.

(Ainetel M. Lipp.)

Napoli rahvaviis.

1. Kuu ku - mab kul - la - la seal tae - va - tel - gil. E - ma voog
2. Kui, hel - la E - ma - ke, näen si - nu kal - last, õits - vad seal
3. Üks õis seal kal - las - tel kau - nim on. kõi - gist, ju - me tal

- 1 vir - ven - dab hõ - be - sel hel - gil. Lai - ne - tel lii - gu - me,
2. õi - ek - sed mu - ru - de val - last. Õh - tu - se e - ha - ga
3. he - le - dam koi - du - gi läi - gist. E - mak' - se lain - te peal

1. lus-til me lau-la-me: }
 2. lai-ne-tel lau-lan ma: }
 3. hüü-ab me lau-lu hääl: }
- Ko - du - maa kuld - ne! Ko-du-maa kuldne!

Ellerhein.

Lõbusasti.

(A. Piirikivi.)

F. Säbelmann.

1. Ke - va - de ke - na - mal õits - mi - se a - jal kas - vas üks
2. Kui ta nii õil - mit - ses kas - ke - de var - jus, tu - li ta
3. Kan - ni - ke kar - ja - se kai - su - le püü - dis, ih - kas, ja
4. Kar - jus ei vaat - nud, ei kan - ni ta näi - nud, kar - jus ei
5. Kan - ni - ke nut - tis nüüd kah - va - tul pal - gel: „Kui ma ka

1. kan - ni - ke kar - ja - maa ra - jal, eh - tis, ja leh - tis, ja
2. poo - le üks lam - mas - te - kar - jus, o - li nii lah - ke, ja
3. õh - kas, ja oh - kas, ja hüü - dis: „Kui ta mind kit - kuks, ja
4. kan - ni - kest kit - ku - ma läi - nud: is - tus, ja as - tus, ja
5. su - ren, siis su - ren ta jal - gel, kat - ken, ja ka - on, ja

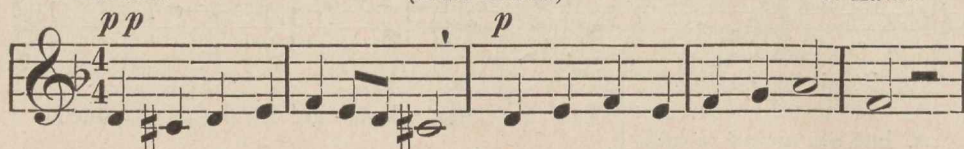
1. kas - vas, ja ko - sus, ja õit - ses õr - nas - ti, õit - ses õr - nas - ti.
2. lõ - bus, ja ar - mas, nii lah ke kar - ja - ne, lah - ke kar - ja - ne!
3. kui ta mind kat - kuks, ja võ - taks ü - hes mind, võ - taks ü - hes mind!“
4. kõn - dis, ja sam - mus, ja sõt - kus kan - nik' - se, sõt - kus kan - nik' - se.
5. vai - bun, ja va - on, ja närt - sin rõõ - mu - ga, närt - sin rõõ - mu - ga!“

Igavene mälestus.

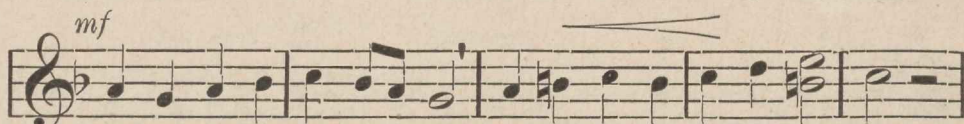
Pühalikult.

(Aksel Kallas.)

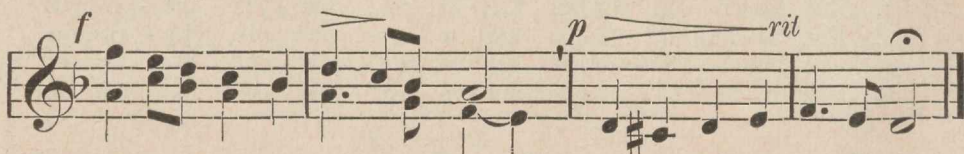
J. Aavik.

- 1—4. I - ga - ve - ne mä - les - tus
}	1. Vaenu - väl - jal lan - ge - nui - le!
	2. Va - lus mur - tud sü - da - mei - le!
	3. Sõ - jas lan - gend ven - da - de - le!
	4. I - sa - maa eest lan - ge - nui - le!

1. Aa - te - il - ma lõp - ma - tus loi - tes lah - ti läi - nud tei - le.
2. En - nast - sal - gav ar - mas - tus tõm - mand me - he sõ - ja - tee - le.
3. Noor ja õit - sev i - gat - sus hei - tis ohv - ri al - ta - ri - le.
4. Ko - du pin - na va - ba - dus tei - e ve - rest koi - tis mei - le.

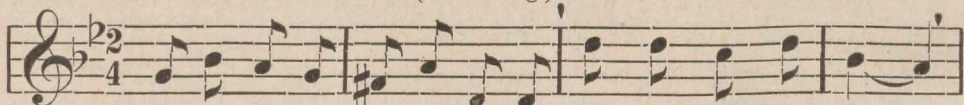
1. Kroon teil hiil - gab sur - ma - suus:
 2. Pü - ha aa - te vai - mus - tus:
 3. I - lu mat - tis a - has - tus:
 4. Sü - gav, sü - gav kum - mar - dus:
- } I - ga - ve - ne mä - les - tus!

Käisin üksi tähte valgel.

Pikkamisi.

(M. Heiberg.)

Soome viis.

1. Käi - sin ük - si täh - te val - gel möö - da pik - ka teed ...
2. Lei - nal nut - tis mi - nu sü - da: Tü - hi põl - lu nõlv!
3. Vaa - ta - sin ma kau - ge - ma - le: ei seal sih - ti näe ...

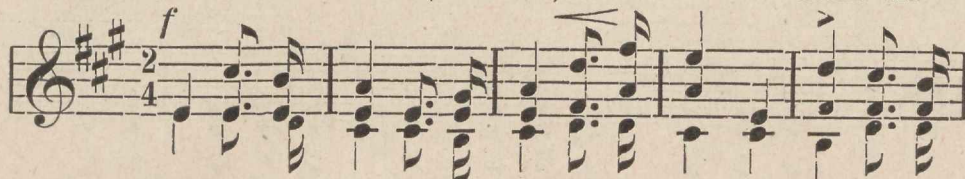
1. üm - ber ui - nus värs - ke lu - mi, kau - gel sõit - sid reed.
2. Ü - le sel - le läks mu ra - da, pikk kui e - lu - põlv!
3. Mu - re mus - ta ho - bu - se - ga sõi - tis ü - le mäe.

Isamaa hiilgava pinnala paistab.

Tundmusega.

(L. Koidula.)

Soome viis.

1. I - sa - maa hiil - ga - va pin - na - la pais - tab ko - du mul
2. Ku - ku - lind kau - nis - ti kõr - vu meil' kos - tab, ä - ra - tab
3. Val - va - mas i - sa - maa vaim mei - e va - hel, loo - du - ses

1. kau - ni - ke, kal - li - ke. I - sa - maa si - na - va
2. ü - les - se loo - du - se; he - li - nal õ - hud ja
3. lii - ku - mas len - nu - la; sü - da ei ai - na või

1. võl - vil - ta vaat' - vad vil - ku - vad koi - dud meil o - rus - se.
2. hääled meil hüüdvad, he - li - nal tun - gi - vad sü - da - me.
3. van - gis - sa vii - bi, hõis - ka ja he - li - se, õn - nis suu!

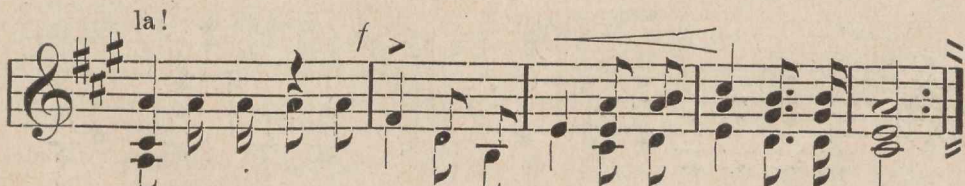
I ja II h.

Oi la - la - la - la - la!

Oi la - la - la - la - la!

- 1—3. Oi la, la, lal - la - la - la, oi la, la

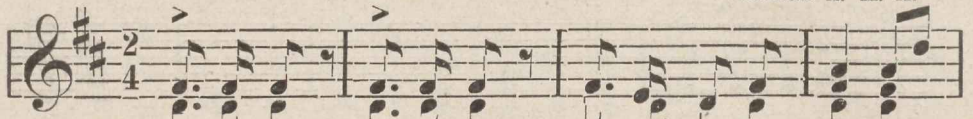
- 1—3. la - la - la - la - la! Õit - se ja hal - jen - da, eest - las - te maa!

Kevademarss.

Kiires käigutaktis.

(K. A. H.)

K. A. Hermann.
Kolmele h. M. H.

Tu - le nüüd, tu - le nüüd, läh - me lau - lu - ga, jah,

tal - la - ma, mal - la - ma il - ma i - lu - la, jah, sam - mu - me,

tam - mu - me mar - si - tak - tis nüüd ning sü - da - mes meil kõi - gil

rõõ - mu - hüüd. I - lu täi - dab il - ma - maad ja rõõ - mu -

lau - lud lak - su - vad, ka kee - led he - li a - ja - mas ja

Lõpp.

I ja II h.

Meil

kaa - sik vas - tu ka - ja - mas. III hl. Tra, ra, ra, ra,

ja - lad jul - ged as - tu - mas ja ke - ha

ra, ra, ra, ra, ra, ra, ra, ra, ra, ra,

ker - ge kõi - ku - mas, ka hää l on he - le kõ - la -

ra, ra, ra, ra, ra, ra, ra, ra, ra, ra,

mas, nii

ra, nii o - le - me kõik lus - til mars - si - mas.

Algusest kuni lõpuni.

Laulik.

Kaunis ruttu.

(K. E. Sööt.)

Läti rahvaviis.

mf

1. Mi - nä o - len sa - ja - kord - ne, tu - hat - kord - ne mil - jo - när,
2. Vaa - ta ü - les tae - va poo - le: kõik see hiil - gav hõ - be, kuld,
3. see on mi - nu va - ra, rik - kus, mi - nu kõi - ge kül - la - ga:

pp *f* *rit*

1. seal - pool päi - kest, seal - pool täh - ti on mu va - ran - du - se määr.
2. mis seal sä - ten - dab ja sä - rab, al - la saa - dab o - ma tuld,
3. ma võin va - bal i - lul se - da lau - lu pan - na hel - ki - ma.

Kurval meelel kõnnin mina.

Parajasti.

(K. A. Hermann.)

Eesti rahvaviis.

1. Kur-val mee-lel kõn-nin mi-na, sü-da rin-nus rõõ-mu-ta!
2. Lus-til lin-nu-lau-lu he-lin kõ-lab kõr-vu mi-nu-le,
3. Kui on teis-tel rõõ-mu-tu-jud, sei-san mi-na sil-ma-vees,
4. Kõik mu õnn ja õit-sev oo-tus lõp-pes ä-ra o-le-mast,

1. Kõn - - - - - nin, sü-da rin-nus rõõ-mu-ta!
2. He - - - - - lin, kõ-lab kõr-vu mi-nu-le.
3. Kui on, sei-san mi-na sil-ma-vees.
4. Oo - - - - - tus lõp-pes ä-ra o-le-mast.

1. Sel-gelt vaa-tab tae-va-si-na, a-ga mind ei tröö-s-ti ta!
2. a-ga rõõ-mus hää-le-kõ-lin kur-ve-maks teeb sü-da-me!
3. kur-vas-tu-se lei-na-ku-jud võt-nud a-set vai-mu ees!
4. sest mul lan-ges ai-nus loo-tus kül-ma hau-da ha-le-dast'!

1. Vaa - - tab tae-va-si-na, a-ga mind ei tröö-s-ti ta!
2. Rõõ - - mus hää-le-kõ-lin kur-ve-maks teeb sü-da-me!
3. Kur - - vad lei-na-ku-jud võt-nud a-set vai-mu ees!
4. Lan - - ges ai-nus loo-tus kül-ma hau-da ha-le-dast'!

Kevade ootel.

Parajasti.

Soome rahvaviis.

1. Jõu-a kät-te, ke-va-de, meil on i-gav oo-tes!
2. Tu-le, lau-lu-lin-nu-ke, mei-e met-sa-des-se!
3. Õi-e hiil-gus, hõis-ke hüüd, täi-da mu-ru, met-sa,

1. jõu - a mei - e mu - ru - le, me mee - li röö - mus - ta - des!
2. ker - ki, lõ - bus lõ - o - ke, ju tae - va - si - na sis - se!
3. lõ - pe, lui - tund lu - me - rüü, saa ke - va - de - ga ot - sa!

1. Pu - nu aa - sal, o - rus, mäel sa jäl - le lil - le - pär - ga,
2. Õh - tu hil - ja, koi - du eel, mets, rök - ka lin - nu - lau - lust,
3. Il - mu, õö - bik, õit - si - lind, me lehk' - va le - pi - kus - se!

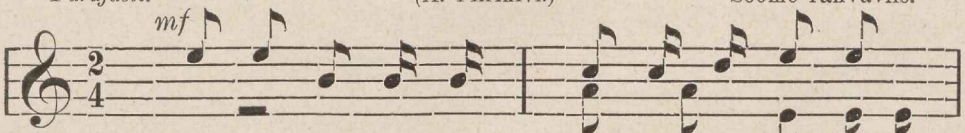
1. kül - va õi - si õr - nal käel, neil' saa - da kas - te - mär - ga!
2. hõis - ka, sü - da, kõ - la, keel: me va - bad tal - ve van - gist!
3. Ke - va - de, küll oo - tan sind, mil jõu - ad mei - le i - se!

Kulla kevade.

Parajasti.

(A. Piirikivi.)

Soome rahvaviisi.

II. hää! kul - la, ke - va - de

- 1.—3. Kul - la ke - va - de, kal - li - ke, tu - le,

1. a - su mei - e aa - sa - le! Lõ - bu - du - sed lui - tund
2. tõt - ta mei - e met - sas - se! Hää - le - ke - sed kau - nid
3. e - hi met - sa, e - hi maad! An - na mei - le ae - gu

- 1. lu - mes - se, lil - le - ke - ne nu - tab nuk - ras - ti.
- 2. ka - du - nud, lin - nud lau - lu - rik - kad kur - vas - tud.
- 3. rööm - sa - maid, kan - na mei - le lil - li kau - ni - maid!

Kätkilaul. 1)

Hällides.

(Rahvasuust.)

Eesti rahvaviis.
T. Vettik.

U-ni, tu - le uksest sis-se, äi-u, äi-u,

Äi - - u, äi - - u, äi - - - - - u, äi - - u,
as - tu sis - se a - ke - nas - ta, äi - u, äi - u! Si - hi lap - se

äi - - - u, äi - - u, äi - - - u! Äi - - - -
sil - ma - de - le, äi - u, äi - u, ku - ku lap - se kul - mu - de - le,

- - - u, äi - - u, äi - - - u, äi - - u,

1) Ühel häälrel re-min. Kolmel häälrel ettekande helistik siß-minoor.

p rit *p*

äi - u, äi - u! Toon mar - ju, —
 Toon mar - - ju met - - sa

p

äi - - u! Toon sull' mar-ju met-sa vee-relt, äi - u, äi - u,

mf *mf* *p*

— toon soo — sees-ta si - ni - kaid.
 vee - - - relt, soo sees - ta, toon

f *mf* *mf* *p*

si - ni - kaid toon soo sees - ta, äi - u, äi - u! Jõh - vi - kaid toon

p *mf* *rit*

Toon mar - ju, — toon põl - lu - ra - - - jalt!
 mar - ju jõ - - e ta - - - gant, põl - lu - ra - jalt!

f *mf*

jõ - e ta - gant, äi - u, äi - u, poh - la - mar - ju põl - lu - ra - jalt äi - u, äi - u!

U - ni, tu - le uk-sest sis-se, äi - u, äi - u, as - tu sis - se
I tempo

Äi - - - - u, äi - - - u, äi - - - u,
a - ke - nas - ta, äi - u, äi - u! Si - hi lap - se sil - ma - de - le, äi - u,
meno mosso

äi - u, äi - - u! Äi - - - - - u, äi -
äi - u, ku - ku lap - se kul - mu - de - le, äi - u, äi - u!

- - u, äi - - - u, äi - u, äi - - - u!

Lauliku lapsepõli.

Parajasti.

(Rahvalaul.)

Eesti rahvaviis.

Esimesel korral üksikud, teisel korral koor.

1. { Kui ma o - lin väik-se - ke - ne, al - le - a, al - le - a,
kas - va - sin ma kau - ni - ke - ne, al - le - a, al - le - a,

1. e - ma viis häll - li hei - na - maa - le, al - le - a, al - le - a,

kan - dis kii - gu ke - sa pea - le, al - le - a, al - le - a.

Rutemini.

2. Pa - ni kä - o kii - gu - ta - ma, al - le - a, al - le - a,
4. Mi - na meel - ta mõ - te - le - ma, al - le - a, al - le - a,
6. Kõik ma pa - nin pa - be - ris - se, al - le - a, al - le - a,

2. su - vi - lin - nu lii - gu - ta - ma, al - le - a, al - le - a.
4. mõ - te - le - ma, võ - te - le - ma, al - le - a, al - le - a.
6. rai - u - sin kõik raa - ma - tus - se, al - le - a, al - le - a.

Ruttu.

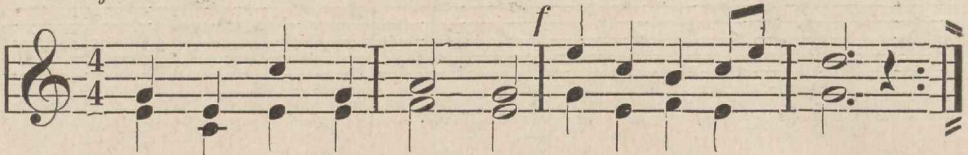
3. { Seal siis kä - gu pal - ju kuk - kus, al - le - a, al - le - a,
su - vi - lin - du lii - alt lau - lis, al - le - a, al - le - a.
5. { Kõik ma pa - nin pa - be - ris - se, al - le - a, al - le - a,
rai - u - sin kõik raa - ma - tus - se, al - le - a, al - le - a.

Priius, kallis anne.

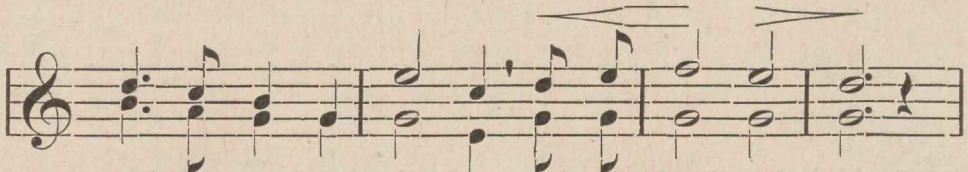
Parajasti.

K. A. Hermann.

K. Groos.

1. Prii - us, kal - lis an - ne, tae - va - kin - gi - tus,
kõi - gi - le toob õn - ne si - nu va - lit - sus!
2. Arm - sad ees - ti ven - nad, teil on prii - us käes,
tar - vi - ta - gem tar - galt te - da sõ - nas, teos!
3. Prii - us - päi - ke koit - ku kuld - se sä - ra - ga,
i - ga - ves - ti loit - ku ü - le Ees - ti - maa!

1. Kus sind po - le lei - da, seal on vi - let - sus,
2. Kõr - ge - ma - le püüd - kem kõi - ge jõ - u - ga,
3. Va - ba - du - se - val - gus ku - mab koi - du - ra'al,

1. mei - le ik - ka koi - da, kal - lis va - ba - dus!
2. vai - mu - prii - ust nõud - kem, ter - ve e - lu - a'a!
3. kuld - se põl - ve al - gus Ka - le - vi - te maal!

Põllumees.

Kindlasti.

(J. Elken.)

Soome viis.

1. Põllumees as - tub ad - ra ta - ga, pöö - rab mul - la - pin - da;
sü - da lah - ke ja vaim on va - ba, ra - hu täi - dab rin - da;
2. Põl - lu - me - hel on kin - del kä - si, vis - kab seemne mul - da,
sealt o - ma töö ja hi - gi lä - bi kaevab väl - ja kul - da;
3. Põllumees o - ma töö - ga toi - dab suured rah - va - lii - gid,
mul - la - pin - nast ü - les tõs - tab vallad, linnad, rii - gid;

1. Hõis-sa! nii lau-lab ta ja ra-hu täi-dab rin-da.
2. Hõis-sa! nii lau-lab ta ja kae-vab väl-ja kul-da.
3. Hõis-sa! nii lau-lab ta, kõik val-lad, lin-nad, rii-gid.

Sügisel.

Pikkamisi.

(R. Kamsen.)

Soome viis.

1. Nur-me sei-sab nuk-ker, närt-si-nud on niit;
2. Ha-le-li-sel hel-gil pais-tab päi-ke-ne,

1. lin-nu-ke-ne kae-bel põ-ge-ne-mas siit.
2. sur-ma sül-le hei-dab loo-dus u-ne-le...

1. Tu-hi-se-des tõt-tab ü-le väl-ja tuul.
2. Nur-me sei-sab nuk-ker, närt-si-nud on niit,

1. kol-le-ta-nud le-hed pu-de-ne-mas puul.
2. lin-nu-ke-ne kae-bel põ-ge-ne-mas siit.

Pikalt.

Lõikaja laul.

Eesti rahvaviis.

1. Lõ - pe, lõ - pe, põi - lu - ke - ne,	} he - le - le, he - le - le !
2. Kä - i kok - ku, kää - ru - ke - ne,	
3. Et saaks väl - jad kar - ja käi - a,	
4. Mä - ed sä - lu män - gi - ta - da,	
5. Lõi - ka, lõi - ka, sir - bi - ke - ne,	

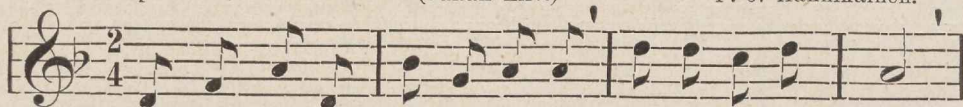
1. sa - a ot - sa, saa - re - ke - ne,	} he - le - le, he - le - le !
2. vä - he - ne, sa väl - ja - ke - ne,	
3. kõr - red veis - te vee - re - ta - da,	
4. ke - sad kit - se kee - ru - ta - da,	
5. ko - gu, kul - la rau - a - ke - ne,	

Nõmm.

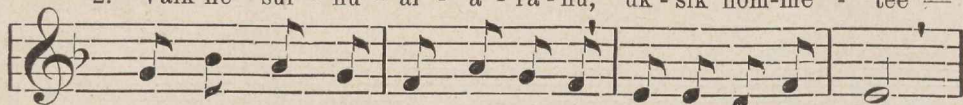
Kaunis pikalt.

(Juhan Liiv.)

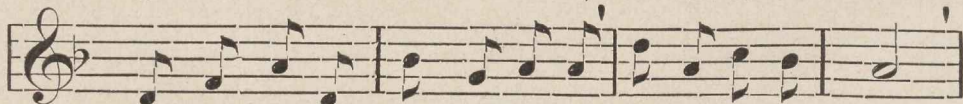
P. J. Hannikainen.

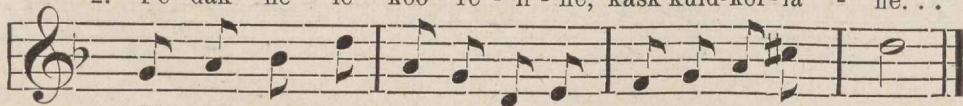
1. I - gav liiv ja tü - hi vä - li, tae - vas pil - vi - ne -
2. Vaik - ne sur - nu - ai - a - ra - hu, ük - sik nõm - me - tee -

1. jõu - an võ - sas - ti - ku äär - de, al - gab nõm - me - tee.
2. pe - dak he - le - koo - re - li - ne, kask kuld - kol - la - ne.

1. Vai - kus, le - hed, liiv ja sam - mal, mets nii hää - le - ta...
2. Pe - dak he - le - koo - re - li - ne, kask kuld - kol - la - ne...

1. Män - ni - tü - ved va - len - da - vad, vai - kus, vai - mu - na.
2. Oh sa vaik - ne nõm - me - ke - ne, oh sa sü - gi - se!

Jõua ju kaugelta.

Parajasti.

(Rahvalaulu ainetel J. Kunder.)

Rootsi rahvaviis.

1. Jõu - a ju kau - gel - ta ma - ru - lai - ne lau - gel - ta,
2. Kus, kal - lis, kur - dad, sa? Lai - ne sind ehk lae - va - ga
3. Oo - ta, mu tü - re - ke, hom - me jõu - ab pei - u - ke
4. Küll oh - kas nei - u rind! Vaik - seks jäi ka ve - te - pind.

1. paa - di - ke - ne, ran - na - le! Las' mind arm - sa rin - na - le!
2. mat - tis mer - re ma - ga - ma, sur - mas kal - li ar - mu - ta!
3. mei - e ran - da sõu - de - ma, kau - gelt sii - a jõu - de - ma!
4. Ma - ru rau - ges vii - ma - ti, peig ei tul - nud ta - ga - si!

Isamaa, õitse sa!

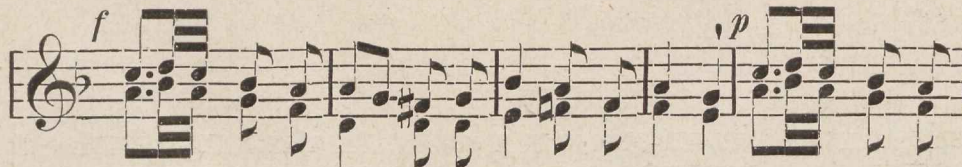
Pikkamisi.

(M. J. Eisen.)

M. Hermann.

1. I - sa - maa, õit - se sa! I - sa - maa, õit - se sa!
2. I - sa - maa, kas - va sa! I - sa - maa, kas - va sa!
3. I - sa - maa, e - la sa! I - sa - maa, e - la sa!

1. Kal - li - mat va - ran - dust il - mas mul po - le, si - nu - ta
2. Si - nu - le e - ne - se o - len ma and - nud, kät - kist nii
3. Õit - se ja kas - va ja e - da - si as - tu, e - la ja

1. kõik mi-nul tü - hi ja ko - le. Arm - sa - mat e - ne - sel' ma ei
2. kau - aks kui hau - da mu kandnud. O - maks mult võ - ta, mis pa - kun
3. vaen - las - tel' as - tu sa vas - tu i - ga - vest', i - ga - vest' õn - ne -

1. saa. I - sa - maa, i - sa - maa, õit - se sa!
2. ma. I - sa - maa, i - sa - maa, kas - va sa!
3. ga. I - sa - maa, i - sa - maa, e - la sa!

Õnnista Lätimaad!

Võimsasti.

(Läti keelest M. Pukits.)

K. Baumann.

Õn - nis - ta Lä - ti - maad, Ju - mal, me ko - du - maad,

me kal - list Lat - vi - at, oh õn - nis - ta Sa! Sa!

Kordamisel *f*

Kordamisel *ff*

Kus õit - seb lä - ti neid, lau - lab kus lä - ti peig, ju - hi Sa

õn - nes meid me i - sa - maal! i - sa - maal!

Oh, mis ilus!

Parajasti.

(M. Veske.)

J. Aavik.

1. Oh, mis i - lus on nüüd, vaa - ta ü - le väl - ja - de!
2. Kõik nüüd i - lus, õn - nes e - lab, lii - gub lus - ti - ga:

1. Võt - kem, õ - ed, kar - ja saa - ta väl - ja vai - nu - le!
2. Võ - sa hel - gib, kaa - sik kõ - lab, ta - han kõ - nel - da!

1. Õ - - - - - ed, õ - ed, lä - he - me!
2. Ke - - - - - vad, a'ab meid hõis - ka - ma,

1. Lil - le - rik - kail' võ - sa - de - le, õ - ed, lä - he - me!
2. Ke - va - de, su i - me - i - lu a'ab meid hõis - ka - ma!

1. Lil - le - rik - ka laan - - - de, õ - ed, lä - he - me!
2. ke - va - de, su i - - - - lu a'ab meid hõis - ka - ma!

1. Väl - ja võ - sa - de - le lä - - he - - me!
2. I - - me - - - i - lu a'ab meid hõis - ka - - ma!

Õhtuses ilus.

Kergesti.

(Vene rahvalaulu järgi V. T.)

Vene rahvaviis.

Üksik.

1. Õh-tu-ses il-us, voo-gu-de vi-lus liug-leb val-ge lui-ge-ke.
2. Kau-ni-mal kal-dal, siidpehmel samblal, kõn-nib kurb-lik kai-mu-ke.
3. Mis te-da vae-vab? Kaimuke kaebab, kur-ba kä-gu kuu-lu-tab.
4. Kallim mult kau-gel, pi-sa-rad lau-gel, hin-ges i-me-i-gat-sus!

Kõik.

1. Õh-tu-ses i-lus, voo-gu-de vi-lus, liug-leb val-ge lui-ge-ke.
2. Kaunimal kal-dal, siidpehmel samblal, kõn-nib kurb-lik kai-mu-ke.
3. Mis te-da vae-vab? Kaimuke kae-bab, kur-ba nä-gu kuu-lu-tab.
4. Kallim mult kaugel, pi-sa-rad lau-gel, hin-ges i-me-i-gat-sus!

Üürike.

Parajasti.

(L. Koidula.)

K. Tüرنpu.

1. Õi-e-ke, õi-e-ke, ä-ra nii hel-las-ti õil-mit-se!
2. Lõ-o-ke, lõ-o-ke, hõis-ka-mist u-nus-tad aeg-sas-ti!
3. Põu-e-ke, põu-e-ke, tun-gi sa tuk-su-mist ta-ga-si!

1. Lil-le-ke, lil-le-ke, kii-re on ka-du-ma ke-va-de!
2. Lin-nu-ke, lin-nu-ke, sa-la-ja sam-mu-mas sü-gi-se!
3. I-ni-me, i-ni-me, tiib pan-dud aas-ta-le õ-la-le!

1. „Kõi-dab kord kül-ma-de u - ha mind, tä - na veel või-dab mind
2. „Saa-gu siis se - o - tud kor-ra keel, su - ve - viis sü - da - mes,
3. „Ma-gus, jah, ma - ga - da mul-las - sa: tä - na veel las - ke mind

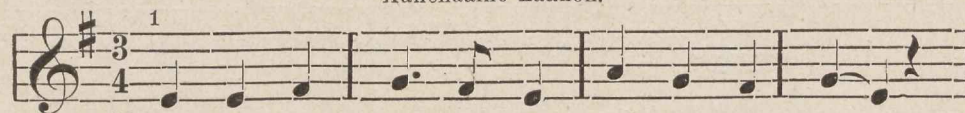
1. lu - ha pind: Üü - ri - ke e - lu, sind ter - vi - tan ma, üü - ri - ke
2. hõis-kan veel! Üü - ri - ke e - lu, sind ter - vi - tan ma, üü - ri - ke
3. hõi - sa - ta! Üü - ri - ke e - lu, veel hoi - ab ta mind, üü - ri - ke

1. e - lu, sind ter - vi - tan ma õil - me - te - ga, õil - me - te - ga!“
2. e - lu, sind ter - vi - tan ma lau - lu - de - ga, lau - lu - de - ga!“
3. e - lu, veel hoi - ab ta mind. He - li - se, rind, he - li - se, rind!“

Niitmata põld.

Kahehäälneline kaanon.

1. Hi - li - ne sü - gis. Ju ku - red on läi - nud,
2. Niit - ma - ta sei - sab üks põld a - ga veel.

1. leht-puud on pal - jad: külm ü - le neist käi - nud.
2. Vaa - tad sa te - da, sul kur - vaks lä'eb meel.

Suviste laul.

Röömsasti.

(Soome keelest vabalt V. T.)

O. Merikanto.

1. Ju käes meil on jäl - le - gi su-vis-ted, ke-vad ka-re - da
2. Sini-tae-va all lõo-ke- ne lõõ-ri-mas, me-si-lin-nud on
3. Sest ka-du - gu kur-bus ja kõ - la-gu lõ - bus laul ke - set

1. kül - ma ju või - - - - tis, õu - es õits - ma lõi
2. a - ga - ralt õi - - - - tel, lu - hal lõ - but - seb
3. lil - le - de - sä - - - - ra, päi - ke mee - li - tab

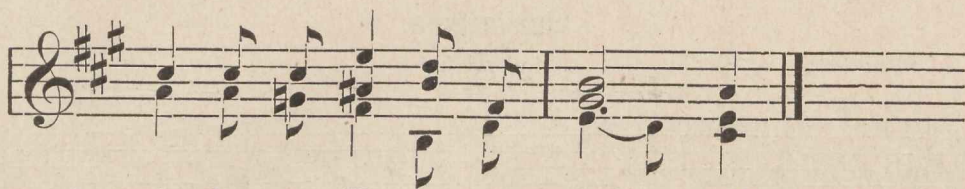
1. ei - le ju too - min - gas, to - a tö - re - da lõh - na - ga
2. lil - le - del lib - li - kas, tra - gi kär - bes - ki pi - dut - seb
3. me - tsa ja mu - ru - le, se - da röö - mu, ja lus - ti, ja

1. täi - - - - tis.
2. sein - - - - tel. Nüüd on su - vis - ted, loo - dus lõ - but - seb,
3. kä - - - - ra!

- 1—3. nüüd on su - vis - ted, loo - dus lõ - but - seb! Nüüd meil

1—3. lõ - bu - sam lil - le - de - - ae - - - ga!

Tähekene.

Pikaldaselt.

(V. Jürisson.)

Eesti rahvaviis.

Üksik. *mp*

1. Tä - he - ke - ne, miks sa vil-gud, miks sa nõn - da vir-ven - dad!
2. Kui on va - bad õh - tu - tun-nid, sind mu sil - mad ot - si - vad!
3. Tä - he - ke - ne vaik-selt vil-gub, tae - va - si - nas vir-ven - dab.

Kõik *mp*

1. Tä - he - ke - ne, miks sa vil-gud, miks sa nõn - da vir-ven - dad!
2. Kui on va - bad õh - tu - tun-nid, sind mu sil - mad ot - si - vad!
3. Tä - he - ke - ne vaik-selt vil-gub, tae - va - si - nas vir-ven - dab.

Üksik. *mf*

1. Si - nu pü - si - ma - ta pil-gud hin-ges - se mull' tun-gi - vad,
2. Sa mind i - gat - se - ma sun-nid, o - ma juur - de mee - li - tad,
3. Te - ma pü - si - ma - ta pil-gud hin-ges - se mull' tun-gi - vad,

Kõik. *mf*

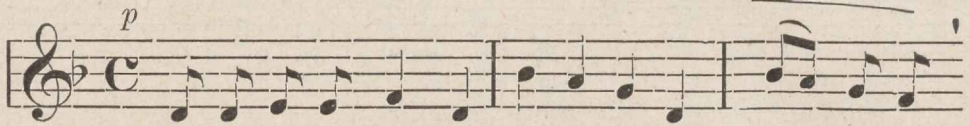
1. si - nu pü - si - ma - ta pil-gud hin-ges - se mull' tun-gi - vad!
2. sa mind i - gat - se - ma sun-nid, o - ma juur - de mee - li - tad!
3. te - ma pü - si - ma - ta pil-gud hin-ges - se mull' tun-gi - vad!

Linakatkuja.

Rahulikult.

(Rahvalaul.)

Eesti rahvaviis.

1. { Läk-sin mi-na nur - me li - na katk-ma, }
 { Kas-tes li - nu nurm mind mär-jaks te - gi, }
2. { Läk-sin ko - ju rii - deid kui - va - ta - ma, }
 { Pe - re - nai - ne ku - ri pa - han - da - ma, }
3. { Mi - na vas - tu: „Kul - la pe - re - nai - ne, }
 { Kas-tes hom-mik li - na mär-jaks tei-nud, }

jo - e - da,

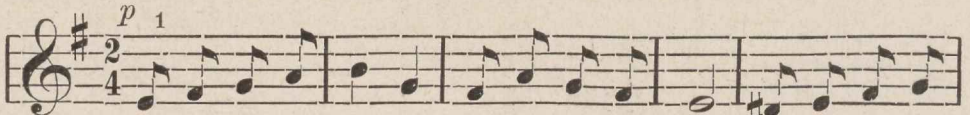
jo - e - da, a - li - lo

1. { li - na katk-ma jo. }
 { mär-jaks te - gi jo. }
2. { kui - va - ta - ma jo. }
 { pa - han - da - ma jo. }
3. { pe - re - nai - ne jo. }
 { mär-jaks tei-nud jo. }

Õhtul.

Pikkamisi.

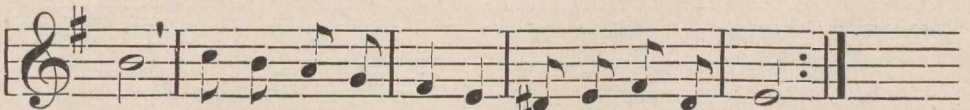
Kahehääline kaanon.

1. Öö nüüd jõu - ab jäl - le o - ma ra - hu - ga; kuld - ne õh - tu
2. Jõ - e - lai - ned vool' - vad lä - bi hei - na - maa, vool' - vad lä - bi

1. päi - ke läi - nud hin - ga - ma. Hei - na - maa pealt kõ - lab veel üks lau - lu
2. met - sa, mer - re hin - ga - ma. U - ne - tii - vad kõik' - vad ü - le met - sa,

1. hää, ja ka öö - bik lau - lab hal - ja ok - sa peal.
2. maa. Kaitsvad u - ne - tii - vad, mind nüüd kaitske ka!

Sügisel.

Parajasti.

(J. Oro.)

J. Aavik.

1. Ats on kur-valt ak-na all, halb ja nuk-ker tu-ju tal:
2. Mar-di - päev on vars-ti käes, jõu - lud ju - ba uk-se ees,
3. Tuu-led nuk-ralt jo - ru - tavad, puud ja põõ - sad no - ru-ta - vad,

1. väl-jas vihm ja tuul nii va - li, miks ei tu - le kord ju ta - li!
2. ik-ka-gi ei tu - le ta - li, vih-ma - sa - du õu - es va - li!
3. oo - ta - vad kõik val - get lun - da, se - da tal - ve peh - met un - da.

Elagu!

K. Tüürpu.

Ta e - la - gu, e - la - gu, e - la - gu, e - la - gu!

Ühised laulud.

Üksinda.

Pikalt.

(A. Piirikivi.)

J. Kappel.

- (p) 1. Ük-sin - da, ük - sin - da, pe - an vöör - sil rän - da - ma!
(f) 2. I - sa - maa, i - sa - maa, mil - lal saan su pin - na - la!
(pp) 3. Nu - tu - ga, nu - tu - ga, pe - an vöör - sil rän - da - ma!
(f) 4. Ko - du - maal, ko - du - maal, seal ma rei - sin röö - mu - ra'al!

1. Pi - sar läi - gib lei - na - lau - gel: kau - nis i - sa - maa on kau - gel,
2. Mil - lal paist - vad si - nu mä - ed, võt - vad kais - su si - nu kä - ed,
3. Ei siin e - ma - keelt ma kuu - le, ei mu mõ - te lus - ti luu - le:
4. Seal mul lah - ked lau - lud liik - vad, lil - le - nu - pud nur - mel kiik - vad.

1. kau - gel i - lus i - sa - maa! I - sa - maa, i - - sa - maa!
2. kes sind oo - tab nu - tu - ga! Nu - tu - ga, nu - - tu - ga!
3. kau - gel hel - de e - ma - keel! E - ma - keel, e - - ma - keel!
4. hiilg - vad aa - sal i - lu - sal! Ko - du - maal, (f) ko - du - maal!

Kuule, kuidas hääli helab.

Pikaldaselt.

(M. Veske.)

F. Pacius.

1. Kuu-le, kui-das hää-li he-lab, Va-ne-mui-se kand-lelt kõ - lab:
2. Vaa-ta, jää ja lu-mi väl-gub, päik-se-pais-tel rõõm-salt vil - gub:
3. I - gas ko-has hää-li he-lab, hää-li he-lab, kee-li kõ - lab:

See on ees - - - ti laul.

- 1—3. See on ees-ti laul, see on ees - - - ti laul!

1. Kuul-e, kui-das män-nik mü-hab, kui-das jõ - gi jook-sul ko-hab:
2. Vaa-ta põh-ja - e - ha koi-tu, vir-ma-lis - te lee-gi-loi-tu:
3. Kui sa rõõ-mus, vend, siis tu-le, kui sa kurb, siis tu-le, kuu-le

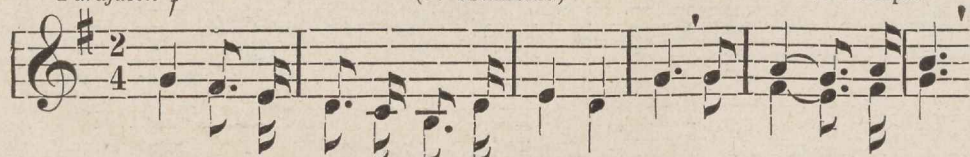
1. See on ees - ti laul, see on ees - ti laul!
2. See on ees - ti laul, see on ees - ti laul!
3. ees - ti lau - lu häält, ees - ti lau - lu häält!

Mu Estimaa.

Parajasti. *f*

(P. Grünfeldt.)

K. Tüرنpu.

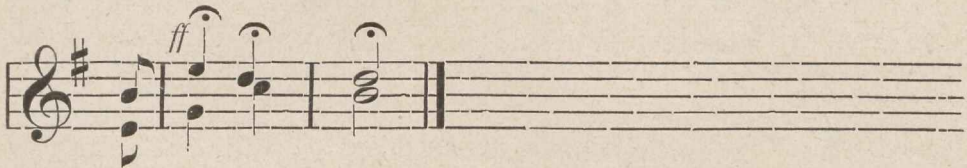
1. Ees-ti, mu ar-mas, kal-lis ko-du-maa! Mu i - lus maa,
2. Koi-du ja hä-ma-ri-ku ko-du-maa! Mu sün-ni-maa,
3. Ju-mal sind kaits-ku, kal-lis ko-du-maa, su rah-va-ga,

1. mu pü - ha maa! Ma lä - hen lä - bi si - nu eest
2. mu lau - lu - maa! Kes o - ma maa ja me - re - ga
3. su rah - va - ga! Kui ju - hib Ta sind tõ - e - teel

1. su prii - ust kaits - tes tu - lest, veest, et õits - ta sa
2. said va - bas - ta - tud ve - re - ga: Jää seis - ma sa,
3. ja us - ta - vaks jääb si - nu meel, siis sei - sad sa,

1. võiks va - ba - na!
2. mu Ees - ti - maa!
3. mu Ees - ti - maa!

Ei saa mitte vaiki olla.

Parajasti.

(A. Haava.)

Eesti rahvaviis.

1. Ei saa mit - te vai - ki ol - la, lau - lu - vii - si lõ - pe - ta!
2. Vai - ki - mi - ne o - leks va - le, sun - niks sü - dant lõh - ke - ma.

Ta - han õi - ge ta - sa laul - da, ta - sa kan - nelt he - lis - ta,

p
et ei sind, mu kõi-ge kal-lim, lau-lu-ga ma tü-li-ta.

f
A-ga kui torm mi-nu kand-lelt kos-tab siis-ki kõr-vu sull',

ff kordamisel pp rit
siis sa i-se o-led süü-di: miks nii ar-mas o-led mull'!

Isamaa ilu hoiledes.

Vägevasti ja südamest.

K. A. Hermann.

f
1. I - sa-maa i - lu hoi - el - des, vaen-las-te vas-tu või-del-des

mf f
va - ri - se-sid vap-rad val-lad, kol - le - ta - sid ki - hel-kon-nad

ff
muis-te - põl-ve mul-la al - la! I - sa-maa i - lu hoi - el - des,

vaen-las-te vas-tu vōi-del-des, va-ri-se-sid vap-rad val-lad,

kol-le-ta-sid ki-hel-kon-nad muis-te-pōl-ve mul-la al-la!

Nen-de mu-re-mul-ju-tu-sed, nen-de pii-na-pi-gis-tu-sed,

muistsed kal-lid mä-les-tu-sed kost-ku mei-le kus-tu-ma-ta,

kost-ku mei-le kus-tu-ma-ta, kostku mei-le kus-tu-ma - - ta!

Kus on, kus on kurva kodu.

Tundmusega.

Eesti rahvaviis.

1. Kus on, kus on kur-va ko-du, kus on hal-va a-se-ke,
3. Seal on, seal on kur-va ko-du, seal on hal-va a-se-ke,

1. } le - se - nai - se nu - tu - nur - ka, vae - se - lap - se var - ju - paik,
3. }

1—3. } vae - se - lap - se var - ju - paik? 2. Seal, kus tuul on to - a

2. tei - nud, ve - si pal - gid vee - re - tand, sa - du sei - nad sam - mal -

2. da - nud, kas - te ma - gand ka - tu - se.

Mu isamaa on minu arm.

Tundmusega, mitte ruttu.

(L. Koidula.)

A. Kunileid.

1. Mu i - sa - maa on mi - nu arm, kel sü - dant an - nud ma,
2. Mu i - sa - maa on mi - nu arm, ei te - da jä - ta ma,
3. Mu i - sa - maa on mi - nu arm, ja ta - han pu - ha - ta,

1. sull' lau-lan ma, mu ü-lem õnn, mu õit - sev Ees - ti - maa!
2. ja pe-aks sa - da sur - ma ma ta pä - rast su - re - ma!
3. su rü - pe hei - dan u - ne - le, mu pü - ha Ees - ti - maa!

I hääl {
1. Su va - lu sü - da - mes mul keeb, su õnn ja rõõm mu rõõmsaks teeb,
2. Kas lai - mab vöö - ra ka - de - dus, sa siis - ki e - lad sü - da - mes,
3. Su lin - nud und mull' lau - la - vad, su pör - must lil - led õit - se - vad,

- II hääl {
1. Su va - lu sü - da - mes mul keeb, su rõõm mu rõõmsaks teeb,
2. Kas lai - mab vöö - ra ka - de - dus, sa e - lad sü - da - mes,
3. Su lin - nud und mull' lau - la - vad ja lil - led õit - se - vad,

1—3. mu i - sa - maa, mu i - sa - maa, mu i - sa - maa!

Ungari hümn.

Tõsiselt.

Franz Erkel.

Ju - mal, i - sa vä - ge - vam, õn - nis - ta ja kait - se meid!

Hel - de Loo - ja, ju - ha - ta mad - ja - ri rah - va teid!

Kül-lalt ju - ba kan - na - tust, oo - ta - me Sult lu - nas - tust! Saa - da

vii - maks õn - ne - ae - ga, Tae - va - i - sa, mei - le,

saa - da vii - maks õn - ne - ae - ga, Tae - va - i - sa, mei - le!

Väinola lapsed ¹⁾.

Hoogsasti.

Soome viis.

1. Näe, tor - mi - ne Soo - me la - he ja Laa - do - ga lak - su - vad
2. Ju am - mu - gi Väi - no - la lap - sed üks - tei - sest on kil - lus - ta -
3. Kui õö - si - ti pi - ku - ti tae - vast veel vil - ku - mas Väi - na - mo
4. Ja il - mu - tab järg - mi - si sõ - nu siis Väi - na - mo te - a - dev

1. veed ja Tor - ni - o voo - las, ja - he ja
2. tud, kui tuu - le tõu - kel le - hed nad
3. vöö, kuld - vii - ru - sid ta - ha ta lae - vast jääb
4. suu: „Võiks maits - ta sa hom - mi - kust mõ - nu, mu

1) Võib ka fa - min. laulda.

1. Maan-sel - ja har - jul teed, need lõ - hu - vad Väi - no - la
2. lai - a - li pil - la - tud. Ei Au - nus, ei Vep - sa ei
3. sä - ra - ma lä - bi öö. Ta Maan - sel - ja kü - tis - te
4. rah - va - ke õn - ne - tu! Ei õh - tu veel kät - te sul

1. ra - du, ta rah - vast ja - ga - vad, need loovad me Sam - bo - le
2. te - a, kust eest - las - tel' lä - heb tee, ei Kar - ja - la mee - les - ki
3. vi - nast hall - pea ü - les si - ru - tab, ja voog - va - te lai - ne - te
4. tõt - taks, kui püü - ak - sid üh - te sa, kui sil - da sa e - hi - ta

1. ka - du ja põr - mus - se vää - ra - vad
2. pe - a, kus kaim sai sur - ma - le.
3. si - nast ta vä - ge - valt pa - ja - tab.
4. võ - taks, mis ü - hen - daks Väi - no - la!"

Sind surmani.

Tundmusega.

(L. Koidula.)

A. Kunileid.

1. Sind surma - ni küll ta - han ma kal - liks pi - da - da,
2. Mu Ees - ti vai - nud, jõ - ed ja mi - nu e - ma keel!
3. Kuis on su po - jad vah - vad, nii vap - rad, tu - ge - vad,
4. Ja si - nu tuul ja päi - ke sind õit - sel hoi - a - vad,

1. mu õit - sev Ees - ti ra - da, mu leh - kav i - sa -
2. Teid kõr - geks kii - ta ta - han ma sur - ma - tun - nil
3. su tüit - red na - gu lil - led, nad õits - vad, nä - gu -
4. ja õr - nad u - ne - tii - vad, kuis hel - lalt ka - ta -

1. maa, mu leh - kav i - sa - maa!
2. veel, ma sur - ma tun - nil veel!
3. sad, nad õits - vad, nä - gu - sad! 5. Ja tih - ti siis - ki
4. vad, kuis hel - lalt ka - ta - vad!

lei - an su sil - mis pi - sa - raid? Mu Ees - ti - maa,

oh loo - da, ka a - jad muu - tu - vad! Meil' tu - le - va - sed

tun - nid veel too - vad kin - ni - tust! Käi kind - lalt!

Nõu - a õi - gust! Aeg an - nab ha - ru - tust, aeg an - nab ha - ru - tust!

Valitavad laulud.

Võõral maal.

Pikaldaselt.

(M. Veske.)

Eesti rahvaviis.

1. Miks nii kurb on mi - nu sü - da, miks nii mu - res mi - nu meel?
2. Võõ - ral maal on uh - ked lin - nad, kü - lad ke - nad, i - lu - sad.
3. A - ga mi - nu i - sa - ko - du, i - sa - ta - re, kam - bri - ke,

1. Meel on mu - res, kurb on sü - da, et ma kau - gel ko - dust veel,
2. Võõ - ral maal on lai - ad jõ - ed, mä - ed märksa kõr - ge - mad,
3. väi - ke kü - la, kink ja o - ja, arm - samad nad mi - nu - le,

1. meel on mu - res, kurb on sü - da, et ma kau - gel ko - dust veel!
2. võõ - ral maal on lai - ad jõ - ed, mä - ed märk - sa kõr - ge - mad.
3. väi - ke kü - la, kink ja o - ja, arm - sa - mad nad mi - nu - le!

Kannel.

Tundmusega.

A. Thomson.

1—2. Kan-nel ar-mas, kan-nel kal-lis, kan-nel kul-la-kee - le - li - ne,

1—2. a - vab hää - le är - ka-mai-e, lu - gu - si - da len - da-mai - e,

1—2. lau - lu - si - da lõõ - ri-mai - e. Tu-le, tu - le, tu - le, tu - le,

1—2. tuu - le - ke - ne, vii mi - nu kand - le hää - le - ke - ne 1. rööm - sa rah - va
2. lei - na - ja - te

1. ri - da - des - se, lus - ti - lis - te lau - a ta - ha, kus - sa pul - ma
2. kes - ke - el - le, vaes - te kur - va sü - da - mel - le, et saaks va - lu

1. pee - ta - nek - se, kus - sa lus - til lui - sa - tak - se, et saaks hää - ta
2. vai - gis - ta - ma, kur - vas - tus - ta kus - tu - ta - ma, lei - na - mis - ta

1. är - gi - ta - ma, et saaks sü - dant sü - ti - ta - ma!
2. le - pi - ta - ma, nu - tu - oh - ku ui - nu - ta - ma!

Eestile.

Vägevasti.

(P. Grünfeldt.)

M. Saar.

1. Me Ees - ti - le tä - na siin truu - dust van - du - gem
2. Kas val - dab meid va - lu või tun - neb röö - mu rind,
3. Kui äh - var - dab vaen - lus meid si - nu ra - ja ees.

1. ja sü - da - mest o - maks tall' jääd - valt an - du - gem!
2. me us - ta - valt ik - ka kõik ar - mas - ta - me sind!
3. Aeg' - viit - ma - ta väl - jas siis me - he kõr - val mees!

1. Meil hau - as ae - ga kül - lalt ma - ga - da, on ae - ga ma - ga - da,
2. Su hä - da toob me sil - ma va - lu - vee, me sil - ma va - lu - vee,
3. Ei kee - gi mei - test to - hi ka - hel - da, ei to - hi ka - hel - da,

1. nüüd Ees - ti nõu - ab tööd, ja tööd on ja - ga - da!
2. kuid röö - mu - päe - vil si - nu selt - sis hõis - ka - me!
3. kui kaits - ma kut - sub meid me kal - lis ko - du - maa!

Tutiline linnukene¹⁾.

Elavasti.

Läti rahvaviis.

1. Tu - ti - li - ne	lin - nu - ke - ne	} hei, ai - ja - ja - - - !
2. Len - da al - la,	lin - nu - ke - ne,	
3. Si - na laulad	roo - si - de - le	
4. Kui sa kau - nis - ti	ei lau - la	
5. Saadan kul - li	kiu - sa - mai - e	
6. Sellest ü - hest	tu - ti - kesest	
7. Ü - he an - nan	ju - ma - la - le	
8. Kolmas jää - gu	e - ne - se - le	

1. lau - lis	Rii - a	tor - ni - ot - sas	} hei, ai - ja - ja !
2. tu - le	kaa - sa	Ku - ra - maa - le	
3. mi - na	pii - ga - kes - te	par - vel'	
4. saa - dan	kul - li	kiu - sa - mai - e	
5. röö - vib	ta su	tu - vi - ke - se	
6. teen ma	kol - me	kim - bu - kes - ta	
7. tei - se	ju - ma - la	po - ja - le	
8. pei - u - ke - si	kõ - di - ta - da		

Kui sa tuled, too mull' lilli.

Kergesti.

(A. Haava.)

M. Hermann.

1. Kui sa tu - led,	too mull' lil - li,	lil - le - ke - si
2. Ehk vast juh - tud	nur - melt leid - ma	veel mõnd hi - list

1) Laulda mi-madž., kui ühel häälel.

1. ar - mas - tan! Sü - gi - sel neid vä - he lei - da,
 2. lil - le - kest! Kõi - ge kal - lim, oh kui vä - ga

1. ü - hest ain-sast kül-lalt saan, sü - gi - sel neid
 2. tä - nak - sin sind sel - le eest, kõi - ge kal - lim,

1. vä - he lei-da ü - hest ain-sast kül-lalt saan!
 2. oh kui vä-ga tä - nak - sin sind sel - le eest!

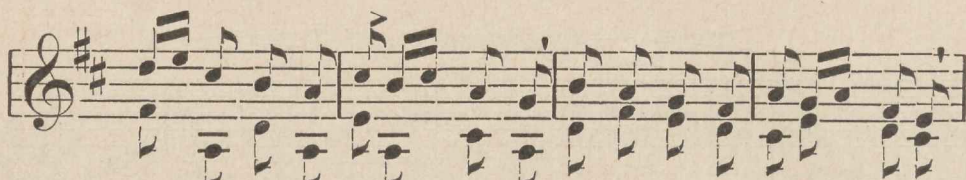
Kuku, kuku, käokene.

Kergesti.

A. Kapp.

Ku-ku, ku-ku, ku-ku, ku-ku, kä-o - ke-ne,

hel-gi, hel-la lin - nu-ke-ne! E-ga kä-gu muile ku-ku,

kä-gu ku-kub kar-ja - se-le, lau-lab lap-se-hoi-di-ja-le,

helgib heina-nii-ti-ja-le, pau-gub pa-ju-rai-u-ja-le,

ku-ku, ku-ku! Ku-ku, ku-ku! Ku-ku, kä-o-ke!

Kuldrannake.

Südamlikult.

(A. Reinvald.)

A. Läte.

1—4. Kuld-ran-na-ke, kuld-ran-na-ke, mil jõu-ab laev su kal-da-le?

1. Ju va-ra, kal-li koi-du-ga su poo-le võt-sin pur-je-ta!
2. Veel ik-ka vöö-ra il-ma piir, ei läi-gi ran-na si-ni-viir,
3. Ma oh-kan siin kui vä-sind lind, oh ot-sa-ta on me-re-pind!
4. Ma õh-tu-päikse pais-te käes sind ju-ba-na-gu kau-gel näeks

1. Silm siis - ki kal-last veel ei näe siit ü - le kõr - ge,
2. sealt ü - le kau-ge me-re - vee, kus lõ - peb mi - nu,
3. Ei tuul mu lae-va lain-tes a'a, ei mi - na ii - al,
4. Silm vaa-tab ü - le lai - a vee. Mil lõ - peb i - gav,

1. ü - le kõr - ge lai - ne - mäe!
2. lõ - peb mi - nu lae-va - tee!
3. mi - na ii - al ran-da saa!
4. lõ - peb i - gav lae-va - tee!

Laula, laula, suukene ¹⁾.

Parajalt.

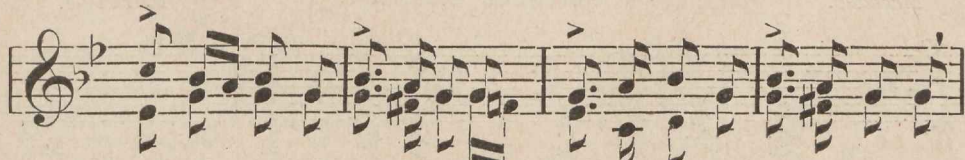
A. Thomson.

Lau - la, lau - la, suu - ke - ne, lii - gu, lin - nu kee - le - ke - ne,

mõlgu, mar - ja mee - le - ke - ne, i - lut - se, sü - da - me - ke - ne!

Küll saad siis - ki vai - ta ol - la, kui saad al - la mus - ta mul - la,

1) Laulda mi-min.

val - ge lau - da - de vahe - le, ke - na kirs - tu kes - ke - el - le.

Leelo.

Andante maestoso.

Allegro.

M. Saar.

1—3. Lee, lee, lee! Lee - lo, leelo!

1. Mis need oh - jad mei - da hoidvad,
2. Mis need kõi - ed mei - da kõit - vad,
3. Ih - ka - me ju ik - kest lah - ti,

1. mei - da hoidvad, mis need kõi - ed mei - da kõit - vad, mei - da kõit - vad!
2. mei - da kõit - vad, si - de - med mis seo - vad mei - da, seo - vad mei - da!
3. ik - kest lah - ti, or - ju - sest ju pääs' da ta - haks, pääs' da ta - haks!

Andante maestoso.

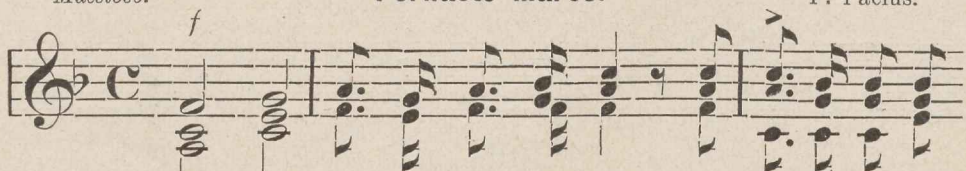

1—3. Lee, lee, lee! Lee - - lo, lee - lo!

Maestoso.

Porilaste marss.

F. Pacius.

1. Kal - ju - vald mu i - sa - maa ja Vi - ru me - ri
2. Tor - mi - des on seis - nud ta ja saa - tus val - ju

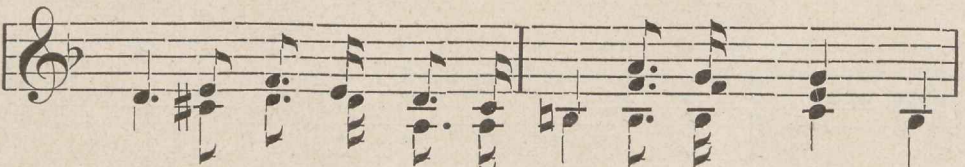
1. te - ma vaim ja tae - vas te - ma kait - se - vall. Sest
 2. vai - mu - ga ta vas - tu ol - nud ar - mu - ta; kuid

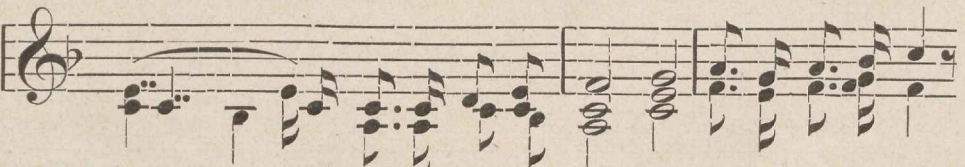
1. e - la - gu ja ko - su - gu ja jää - gu seis - ma
 2. seis - ma jäänd ja seis - ma jääb, sest te - da kaif - seb

1. tor - mi - des, kus seis - nud ta.
 2. kal - ju - vaim ja tae - va - väed. 3. Hool - sas - ti rah - vas

3. e - da - si siin püü - ab, loo - tu - ses kin - - del

3. röö - - - mu - lau - lul hüü - ab: E - da - si, jah, e - da - si,

kui kõik on tü - di - ma - ta töö, siis lõpp on ööl.

Lõpp on ööl. E - la - gu i - sa - maa! Meil

3. Lõpp on ööl. E - la - gu
rõõ - - mul kõ - lab keel.

3. i - - sa - - maa! Meil õn - ne koit on eel.

3. Sealt ker - kib vai - mu õi - ge val - gus - tus ja

3. Kal - ju - val - la i - sa - maa - le va - ba - dus.

Koju ¹⁾!

Lento assai.

(K. E. Sööt.)

M. Saar.

1. Ras - ke o - li kau - gel sur - ra, va - lus, va - - - lus
2. Ko - ju hüü - dis te - ma sü - da, ko - ju, ko - - - ju
3. Tun - dus na - gu ü - hen - du - ses tae - vas, tae - - - vas

1) Laulda do - min.

1. ui - nu - da, sest seal ka - se - lad - va ka - hin vöö - ra,
2. ih - kas meel, ko - ju viim - sel hin - ge - tõm - bel o - leks,
3. ko - du - ga ja et ko - du pü - hal pin - nal õnd - sam,

1. vöö - ra vii - si - - ga, vöö - ra vii - - si - ga.
2. o - leks läind ta veel, o - leks läind ta veel.
3. õnd - sam ui - nu - - da, õnd - sam ui - - nu - da.

Langend täht.

A. Läte.

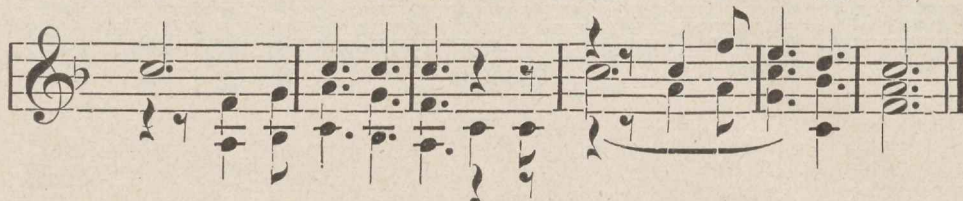
1. Va - len - da - val vøl - vil täh - ti, täh - ti tul - da - nes,
2. Ük - si ku - mav kii - re, te - da, te - da lä - hen - das,
3. Kuis sa, kau - nis täh - ti, vôi - sid, vôi - sid va - o - da,

1. läik - ja
2. en - ne
3. lang - vat

1. ük - si nõ - o nõl - vil läik - ja li - bi - ses
2. kus ta tu - le kii - re en - ne hel - ki - mas,
3. miks sind nõn - da näh - ti lang' - vat tae - vas - ta,

1. li - - - - bi - ses,	} 1. li - - - - bi - ses,	
2. hel - - - - ki - mas, II hääl		2. hel - - - - ki - mas,
3. tae - - - - vas - ta,		3. tae - - - - vas - ta,

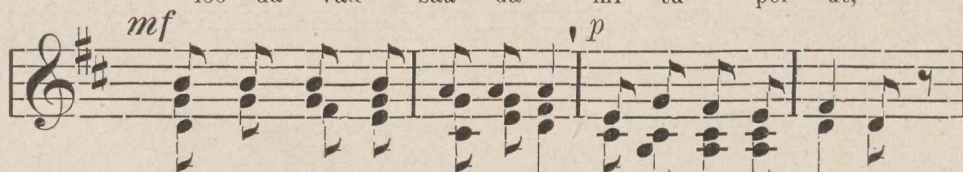
1. läik - ja li - bi - ses, läik - ja,	läik - ja li - bi - ses.
2. en - ne hel - ki - mas, en - ne,	en - ne hel - ki - mas.
3. lang' - vat tae - vas - ta, lang' - vat,	lang' - vat tae - vas - ta.

Naabri Mari laulab.

K. A. Hermann.

1. Kuu - la, kui naab - ri Ma - ri lau - lab,	nõn - da et õö - bik te - da kuu - lab.
2. Me - hed kõik jää - vad mõ - nut - se - ma,	nai - sed ei hak - ka sõ - nut - se - ma,
3. Lõ - bu - sat naab - ri Ma - ri nei - ut,	loo - da - vad saa - da mi - tu pei - ut,

1. Ei - ka lõ - o lõõ - rit - se, naab - ri Ma - ri lau - lab,
2. Kõik nad taht - vad kuu - la - ta naab - ri Ma - ri lau - lu,
3. et saaks ko - ju lin - nuk' - se, kes nii kau - nilt lau - lab,

1. e - ga õö - bik hää - lit - se, naab - ri Ma - ri lau - lab
2. hi - mu ü - hes kuu - la - ta naab - ri Ma - ri lau - lu.
3. kan - da kamb - ri õn - nek' - se, sest et ik - ka lau - lab

Kui lähed sõtta sõdimaie.

Kaeblikult.

Eesti rahvaviis.

Musical score for 'Kui lähed sõtta sõdimaie'. It consists of three staves of music in G major (one sharp) and 4/4 time. The first staff begins with a piano (*p*) dynamic. The second staff has a mezzo-forte (*mf*) dynamic, and the third staff starts with a pianissimo (*pp*) dynamic, followed by a mezzo-forte (*mf*) dynamic. The lyrics are: Ven-na - ke - ne, hel - la-ke-ne, kui lähed sõt-ta sõ-di-mai - e, ä-ra si-na karda sõ-ja ees-ta e-ga ä-ra koh-ku kis-ku - mi-sest! Ä-ra si-na karda koolemistä sõ - ja kee-ru keske-el - la!

Karjase laul¹⁾.

Vivace.

Riho Päts.

Musical score for 'Karjase laul'. It consists of three staves of music in B-flat major (two flats) and 4/8 time. The first two staves are marked with a forte (*f*) dynamic. The third staff is marked with a piano (*p*) dynamic and includes a *meno mosso* marking. The lyrics are: Kari minul män-gib kaa - si-kus-sa, tal - led tantsvad tal-ler-maal, Kip - padi, kappadi kaa-si-kus-sa, tippadi, tappadi, tal-ler-maal, i - se mina mängin män-ni ot-sas, kä - o - po - jad põu - es - sa. i - se män-gin män-ni ot-sas, kä - o - po - jad põu - es - sa.

1) Kui ühel häälel, siis fa-madž.

rit

Kuk - ku, kuk - ku, kuk - ku, kuk - ku,
kuk - ku, kuk - ku, kuk - ku, kuk - ku,

a tempo

mf

Kä - gu ku - kub kuu-se ot-sas, ta - re ta - ga tam-me ot-sas :

un poco lento

„Kul - la nei - u, hel - la nei - u,
„Kul - - - - - la nei - u,

un poco lento

„Kul - la nei - u, hel - la nei - u,

an - na mu po - jad kä - de - je!‘
an - - - - - na po-jad kä - de - je!‘

an - na mu po - jad kä - de - je!‘

a tempo f

Ma teen sul - le kolmed kingad, kolmed uu - ed } ummiskingad :
kuk - ku, kuk - ku, ma teen sulle }

meno mosso *rit*

ü - hed pui - sed, tei - sed lui - sed, kol - man - dad ki - vi - sed kin - gad.

f a tempo

Pui - sed teen ma pul - mas käi - a, lui - sed il - ma

lüü - a

meno mosso

lus - ti lüü - a, ki - vi - sed ki - ri - kus käi - a,

rit. poco a poco

ki - vi - sed ki - ri - kus käi - a!

rit. poco a poco.

Ma kõndisin vainul.

Kergelt, naljatades.

C. Kreek.

mf. *p*

Ma kõn-di-sin vai-nul ja nä-gin üht nei-ut, kes o - li nii

p

i-lus ja hel-de ta meel. Oh o - leks ta mi-nu, ma kii-dak-sin

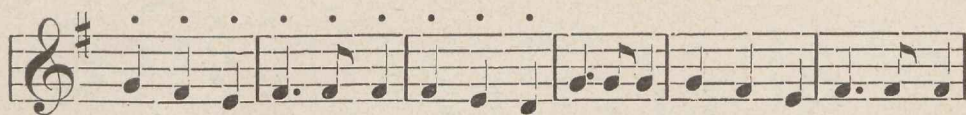
f *rit* *pp* . . .

te - da ja lau-lak-sin tal - le üks kii - tu - se - laul. „Puu-rat-tad,

puu - rat - tad, puu-rat-tad, puu-rat-tad, kask-ai-sad, kask-ai - sad,

ppp *Andante* *p Tempo I*

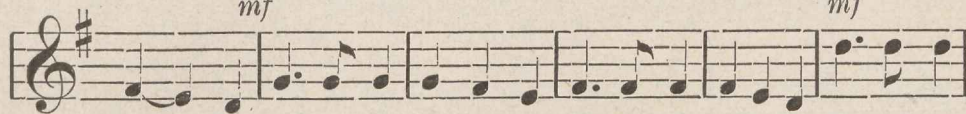
kask-ai - sad, kask-ai - sad, ai - - - - sad“. Ma kõn-di-sin

vai-nul ja nä-gin üht nei-ut, kes o-li nii i-lus ja hel-de ta

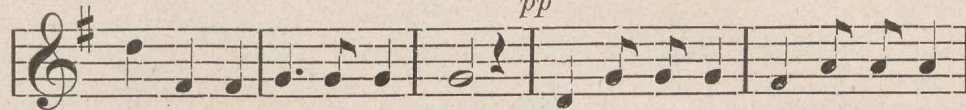
mf

mf

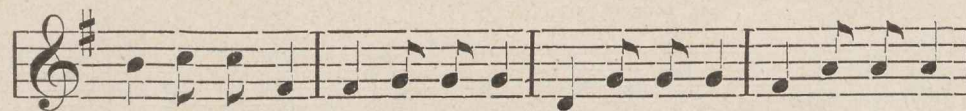

meel. Oh o-leks ta mi-nu, ma kii-dak-sin te-da ja lau-lak-sin

pp

tal-le üks kii-tu-se - laul: „Saar-ko-da-rad, saar-ko-da-rad,

saar-ko-da-rad, saar-ko-da-rad, tamm-re-de - lid, tamm-re-de - lid,

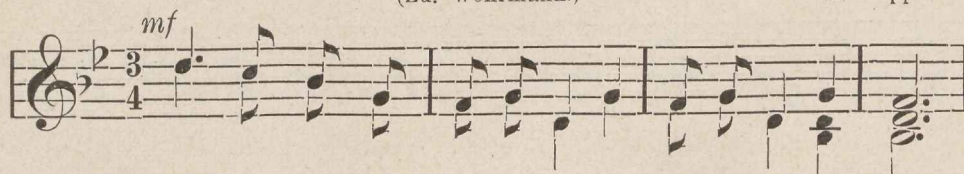
pp

tamm-re-de-lid, tamm-re-de - lid, re - - de - - - lid“.

Pühendan sind.

(Ed. Wöhrmann.)

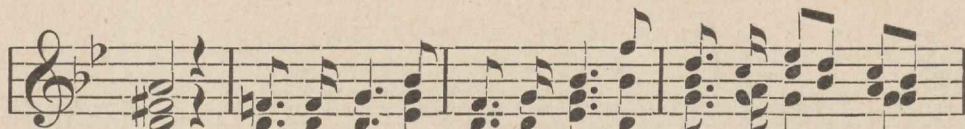
A. Kapp.

Pü - hen - dan sind looks ja lau-luks o - ma kand-le - le,

kui ma uh- kel rin- nal hõis-kan ü - - le il - - ma-

de: Kas-va, ko-du! Ko-su, ko-du! Õit-se, i - sa-

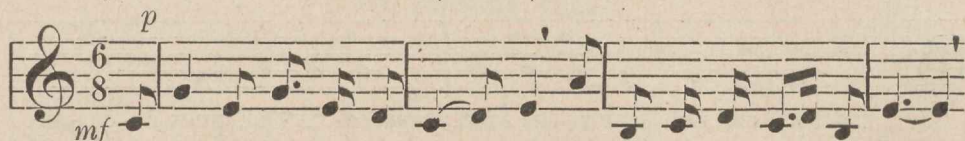
maa! Viim-ne pi-sar, viim-ne he-lin mul-le o - led sa!

Oma saar.

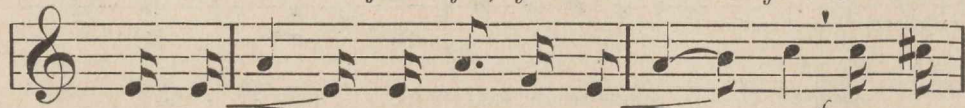
Parajasti.

(G. Suits.)

J. Simm.

1. Ma sõu-an me-rel ja sõu - an, üht saart mi-na ot-sin seal.
2. Mõndsaart on mää-ra-tus me-res, mõnd sa-da-mat vi-lu - sat.
3. Ma sõu-an me-rel ja hõl-jun, ja lai-ned need hõl-ju-vad ka.

1. Se - da kau - a ju ot - si - nud o - len lai - a
2. O - ma saart aga mi - na ei lei - a, o - ma
3. Kõr - gel kii - gu - vad, lii - gu - vad pil - ved, o - ma

1. la - ge - da me - re peal! Se - da kau - a ju ot - si - nud
2. u - nis - tust i - lu - sat! O - ma saart a - ga mi - na ei
3. saart a - ga ot - sin ma! Kõr - gel kii - gu - vad, lii - gu - vad

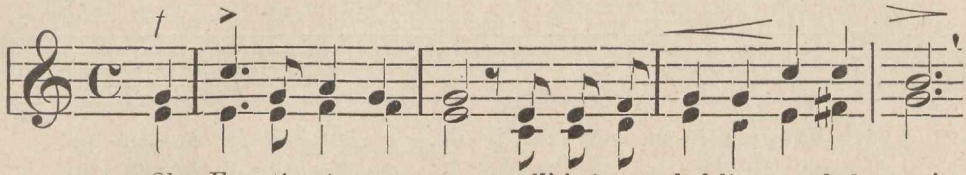

1. o - - len lai - a la - ge - da me - re peal!
2. lei - - a, o - ma u - nis - tust i - lu - sat!
3. pil - - ved, o - ma saart a - ga ot - sin ma!

Oh Eesti, isamaa.

Kindlasti.

J. Kappel.

1. Oh Ees-ti, i - sa - maa, mull' kõi-ge kal-lim o - led sa!
2. Mu ees-ti e - ma - keel, sind kuuldes röömsaks lä - heb meel!
3. Mu va - ba ko - du - pind, su priiust kait-seb mi - nu rind,

1. Ma kõn - nin si - nu pin - na - la ja ui - nun si - nu
2. Su kõ - la sü - dant su - la - tab, su ka - ja tae - va
3. et ü - le - ko - hus rõ - hu - ma ei pää-seks sind, mu

1. Mu kau - nis Ees - ti i - sa-maa, mu
2. Mu kau - nis ees - ti e - ma-keel, mu
3. Su pin - nal prii - us sä - ra - gu, mu

1. rin - na - la! Mu kau - nis Ees - ti, i - sa-maa, mu kau - nis Ees - ti,
2. u - la - tab! Mu kau - nis ees - ti e - ma-keel, mu kau - nis ees - ti
3. ko - du-maa! Su pin - nal prii - us sä - ra - gu, su pin - nal prii - us

1. i - sa-maa!
2. e - ma-keel!
3. ko - du-maal!

1. i - sa-maa! Mu kau - nis Ees - ti, i - samaa! Mu i - sa - maa!
2. e - makeel! Mu kau - nis ees - ti e - ma-keel! Mu e - ma - keel!
3. sä - ra - gu! Ja vai - mu - val - gus ku - ma - gu, mu ko - du - maa!

Nagu pääsu, päevalindu.

Pikaldaselt.

(Klaveri saatena.)

M. Saar.

1. Na-gu pää-su, päe-va-lin-du, o-len kul-la ko-du-ta,
na-gu lõ-o, lõ-bu-lin-du, a-sun tuu-le tor-mi-la!
2. Pää-sul-gi on peh-me pe-sa, rääs-ta var-jul vi-lu, vaik,
lõ-o-ke-sel ke-na ke-sa, lus-ti-li-ne lõ-bu-paik!
3. Kus on ko-du-ke-ne kul-lal, var-ju-pai-ka vae-se-le!
Ma-ga-des vast Maar-ja-mul-lal lei-an ra-hu-a-se-me!

Pidu hakkab.

Kergesti, II korda pp.

Besti rahvaviis.

1. Pi-du hak-kab, pi-du hak-kab,
2. Se-da lus-ti, la-dust lau-lu, } pe-re-ei-de-ke-ne!
3. Pi-du lõ-peb, pi-du lõ-peb, }

1. Pa-ne pul-ma-pill hüüd-ma, }
2. To-ru-pilli mõ-nust män-gu, } pe-re-taa-di-ke-ne!
3. Õ-lu ot-sas, pärm põh-jas, }

1—3. Tral - la - la, lal - la - la, kul-la pe-re-taa-di-ke-ne!

1. Pa-ne pul-ma-pill hüüd-ma, }
2. To-ru-pil-li mõ-nust män-gu, } pe-re-taa - di - ke-ne!
3. Õ-lu ot-sas, pärm põh-jas, }

1—3. Tral-la-la - la, hõis - - - - - sa!

1. Kui tü-tar on ma-jas, siis pul-ma-i-lu al-les,
2. Kui peigmees on pul-mas, siis pul-ma-li-sed rõõm-sad,
3. Kui noo-rik on ko-dus, siis ma-ja e-lu kor-ras,

1—3. Tral-la-la-la

1. pul - ma - i - lu ka - du - nud.
2. pul - ma - li - sed kur - vad.
3. ma - ja e - lu kor - ra - tu!

1. kui tü-tar on vii-dud, } hõis - - - - - sa!
2. kui peigmees on läi-nud, }
3. kui noo-ri - kut po - le, }

Viimne roos.

Mitte ruttu.

Iiri rahvaviis.

1. Viim - ne roo - si-õi - e - ke - ne, ük - si lõh - nad ak-na all!
2. Kal - lis õi - e-ke, su kan-nan soo - ja tup - pa var - ju - le;

1. Sü-gi - se - sed tormid röö-vind le - hed si - nu õ - de - del;
2. ak-na al - la pai-ga an-nan, päik-se - paist-se si - nu - le.

1. viim-ne kau-nim roo - si - ke-ne, pe - a ka - od si - na - gi!
2. Ei seallõõt-su vin-ged tuu-led, ei seal mõl-la tor-mi - hood.

1. Pe - a jää ja lu - mi ma-tab õi - e - le - hed viimse - ni!
2. Kau-nim õis, seal lus - ti luu-led, ku - ni närt - sid, al-la vaod!

Uni tuleb.

Kaunis pikalt.

(K. E. Sööt.)

J. Aavik.

I h.: Uu - - - - -

1—4. U - ni tu-leb, ul - li - ke - ne,	väl - jas len-dab kul - li -
väl - jas pusk-leb pul - li -
III h.: Uu - - - - -	
	väl - jas vih-ma - mul - li -
väik-se lap-se trul - li -

1—4. ke - ne,	ta - hab ka - nu püü - da, lap - se poo - le hüü - da.
pul - lil pu - gal - sar - ved, õi - en - da - da ar - ved.
vil - gub õh - tu vi - lus, viim - ses hel - gi i - lus.
vai - ba al - la va - ob, u - ne rüp - pe ka - ob.

1. h.: väi-ke vä - si - n'd

1—4. Ui-nu, mu o - a - le - he - ke - ne, väi-ke vä - sind

1—4. me - he - ke - ne, u - ni tu - leb ju.

Vaikne öö.

Parajasti.

L. van Beethoven.

1. Vaik-ne öö, oh kal - la sa o - ma tae - va - ra - hu ka }
mi - nu sü - da - mes - se nüüd, kui ma o - len jät - nud tööd! }
2. Ta - sast ar - mast kand - le häält tae - va pa - ra - dii - sist säält }
pu - hub vaik - ne tuu - le - õhk; ot - sa lõ - peb mi - nu ohk. }

1. Ju tä - hed kau-nilt paistvad,) mind kau-gelt ter - vi - ta - vad.
2. Jah, arm - sad tä - hed, paist-ke,) 2. -ge!

Ma tei - e juur - de saa - da ka i - gat - sen!

Setukõsõ noore, mu velle.

Parajasti.

Setu viis, seadnud J. Simm.

1—12. Se - - - tu

se - - - tu

1—12. Se - - - tu - kõ - sõ, se - - - tu - kõ - sõ,

1. Se - tu - kõ - sõ	sõit - si - vä	Võõp - sult po - tõ -	kuur - ma - ga.
2. Loo - ga kõrt - si	kot - sil na	tii pääl tül - lü	püür - si - vä.
3. Iv - vo nak - si	roo - sa - ga	Pet - rat ta - kah	a - ja - ma.
4. Pet - ra par - sil	pa - gõ - si,	ja - la sai - na	tu - gõ - si.
5. Pet - ra par - silt	pat - sah - ti,	nii et maa all	mat - sah - ti.
6. Pet - ra nak - si	pal - lõ - ma	Iv - võt hal - lõ	hää - le - gõ.
7. Le - pü - mü ärr	hü - vä - gä,	lää - me ruu - na	ka - e - ma.
8. Seni oll ruu - na	mä - dä - nü,	kuur - ma kraa - vi	vi - dä - nü.
9. Ruun oll kraavin	sä - lü - lü,	ja - la - kõ - sõ	til - lo - lõ.
10. Po - ti kats - ki	põ - rä - nü,	täu - täl punn ärr	ka - ra - nu.
11. Võõp - sulii - na	tsu - ra - sõ	it - si - ti - vä	pää - le - ki.
12. Pa - ras, pa - ras,	tsäh, tsäh, tsäh,	kia käsk min - na	kak - lõ - ma.

1—12. Se - - - - - tu - kõ - sõ, se - - - - - tu - kõ - sõ!

1—12. Uh! Se - tu - kõ - sõ noo - re, mu vel - le, se - tu - kõ - sõ,

1—12. Uh! Se - tu - kõ - sõ noo - re, mu vel - le!

Vaenelaps.

(J. Bergmann.)

Kahehäälnne kaanon.

1. Mul - da viis mult kal - mu kä - si ka - le - dalt mu kal - li - mad ;
2. Ehk ma tõs - tan nut - tes hää - le tae - va poo - le ha - le - dast' ;
3. Hau - da, al - la mus - ta mul - la le - he kom - bel len - dak - sin ;

1. sil - mist voo - lab sil - ma - ve - si, a - ga po - le püh - ki - jat.
2. vas - tust ei saa va - lu pää - le, ei ma pää - se pi - sa - rast.
3. mu - ru al - la ta - haks tul - la, ra - hu sealt ma lei - ak - sin !

Kevade igatsus.

Kergesti.

(T. Riomar.)

W. A. Mozart.

1. Oh le - he - kuu - ke, jõu - a kord mei - e ra - ja - le ja
2. Jah, jõu - a, le - he - kuu - ke, too kaa - sa kan - ni - ke, a'a

1. lil - le - ke - si nõu - a meil' an - da roh - kes - ti! Ka
2. õits - ma õu - na - puu - ke, vii vi - lu vir - gas - ti! Ka

1. puud ja aa - sad hal - jaks tee jäl - le mei - e maal; neid
2. lah - keid lau - lu - lin - de sa ä - ra u - nus - ta: Siis

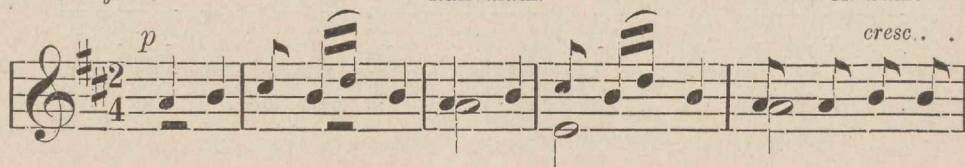
1. külm ja tor-mid pal - jaks on rii - sund tal - ve a'al
 2. täi-dad mei - e rin - da sa roh - ke röö - mu - ga.

Tihasemäng.

Parajasti

Rahvalaul.

M. Saar.

I h. Tii, tii, ti - ha - ne, vaa, vaa, varb - la - ne, lii - ri, lõõ - ri,
 II h. Tii, - - - tii, - - - - - vaa,

lõ - o - ke-ne, pii - ri, pää - ri, pää - su - ke-ne! Hüp - pa
 vaa

I h. ü - le o - a - ai - a,

II h. hüp - pa, hüp - pa ü - le o - a - ai - a, ^I } kar - ga ü - le
 II

kap - sa - ai - a, ü - le met - sa vurrrr - - - - !

Ööbik.

Röömsasti.

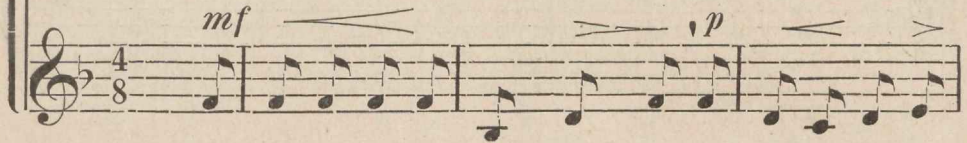
L. Koidula.

J. Kappel.

öö - bik, öö -

1. Miks lau - lu - lai - ne lah - kes - te,
2. All õh - kab vä - li, mets ja maa, öö - bik, öö - bik, öö -
3. Üks hõis - ke - hää!l, üks ai - nu - ke,

- bik!
1. käib kul - la - kee - li sü - da - me?
 2. pilv sõu - ab kõr - ges pil - ve - ga, öö -
 3. käib lä - bi kõi - ge loo - du - se,

- bik, öö - bik, öö - bik!
1. Vait vai - nud, puud ja
 2. Ja Koi - du poo - le,
 3. Ja ohv - ri - lee - gi

öö-

1. põõ - sas - tik, mis hõ - be - he - lin i - me - lik ?
 2. hä - be - lik, end kum - mar - da - mas Hä - ma - rik !
 3. sü - da ka on pan - nud põu - es põ - le - ma !

bik! öö - bik!

1—3. Öö - bik, öö - bik! tark Taa - ra lin - nu - ke!

Üks kask meil kasvab õues.

Parajasti.

Fr. Schubert.

1. Üks kask meil kas - vab õu - es, just ma - ja - uk - se ees; see
 2. Kui suu - reks sain, siis pi - din ma ko - dust lah - ku - ma; siis
 3. Nüüd o - len ko - dust kau - gel ja mõn - da vae - va näind ja

1. o - li lap - se - põl - ves mu ai - nus selt - si - mees. Ta an - dis vi - lu
2. läk - sin vii - mast kor - da ta al - la is - tu - ma. Ta le - hed ka - hi -
3. mõ - ni kal - lis loo - tus on mi - nul tüh - ja läind! Ei ka - se ka - hin

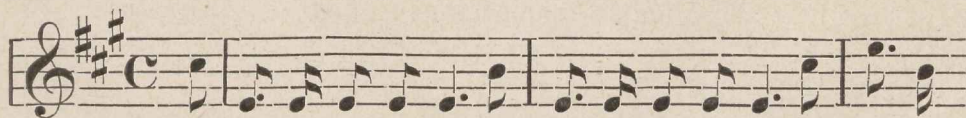

1. var - ju, ta mahl mind ko - su - tas, ta ka - hin sa - ge - das - ti mu
2. se - sid, kui lau - suks sa - la - ja: „Jää, sõ - ber, i - sa - maa - le: siit
3. ta - ha mu mee - lest ka - du - da, mul on, kui kos - taks kõr - vu: siit

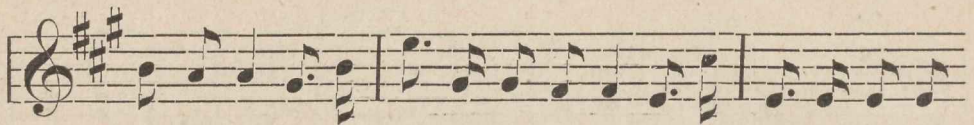

1. sü - dant ja - hu - tas, mu sü - dant ja - hu - tas.
2. lei - ad ra - hu sa, siit lei - ad ra - hu sa!“
3. lei - ad ra - hu sa, siit lei - ad ra - hu sa!

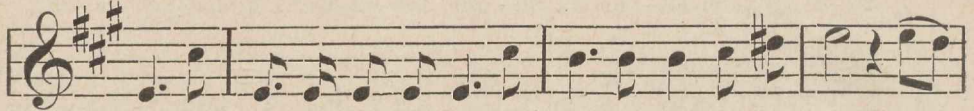
Väike postimees.

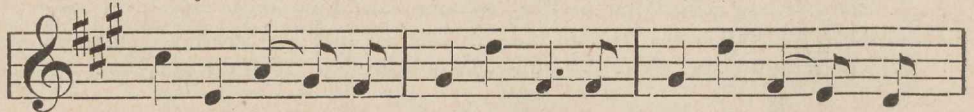
1. Kui rõõ - mus on mu meel, kuis lus - til lau - lab keel! Ma rän - dan
2. Kas ke - na ke - va - de või su - me sü - gi - se, kas su - vi
3. Kui nõn - da rõõm - sas - ti ma jõu - an kü - las - se, siis kõik mull'
4. Kui mul on ot - sas tee ja jõu - an ko - dus - se, siis nai - ne
5. Kui üks - kord su - ren ma, eks kõik mind mä - le - ta: ma püüd - sin

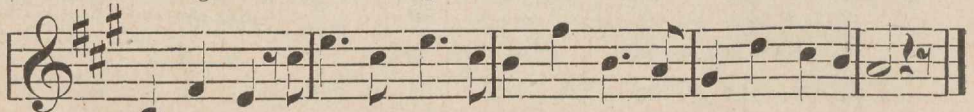
1. möö - da il - ma, ei kar - da soo - ja, kül - ma, kord o - len siin, kord
2. või kas ta - li, ku. külm on vä - ga va - li, mul ik - ka röö - mus
3. rut - tab vas - ta, ei ta - ha möö - da las - ta. Mul kir - jad, pa - kid
4. vas - tu töt - tab, mul rii - ded sel - just võ - tab. Siis kõi - gil röö - mus
5. õi - gust il - mas, küll i - ga me - he sil - mas. Mu haud siis sei - sab

1. seal, ma o - ma rei - su peal ja ik - ka hüü - ab mu hää! Ma
2. meel on o - ma rei - su - teel, sest rööm - sast' hüü - ab mu hää! Ma
3. peal, need tee - vad röö - mu seal. Ja jäl - le hüü - ab mu hää! Ma
4. meel, et o - len e - lus veel, ja sek - ka hüü - ab mu hää! Ma
5. seal ja ris - til ki - ri peal, mis i - se soo - vis mu meel: Siin

1. o - len väi - ke pos - ti - mees, maa - ilm on lah - ti
2. o - len röö - mus pos - ti - mees, maa - ilm on lah - ti
3. o - len väi - ke pos - ti - mees, maa - ilm on lah - ti
4. o - len röö - mus pos - ti - mees, maa - ilm on lah - ti
5. hin - gab väi - ke pos - ti - mees nüüd ra - hul vaik - se

1. mi - nu ees, ha - lii, ha - loo, hai lal - la - la: on lah - ti mi - nu ees!
2. mi - nu ees, ha - lii, ha - loo, hai lal - la - la: on lah - ti mi - nu ees!
3. mi - nu ees, ha - lii, ha - loo, hai lal - la - la: on lah - ti mi - nu ees!
4. mi - nu ees, ha - lii, ha - loo, hai lal - la - la: on lah - ti mi - nu ees!
5. hau - a sees, siin hingab väi - ke pos - ti - mees nüüd vaikselt hau - a sees.

Seitse sammeldanud sängi.

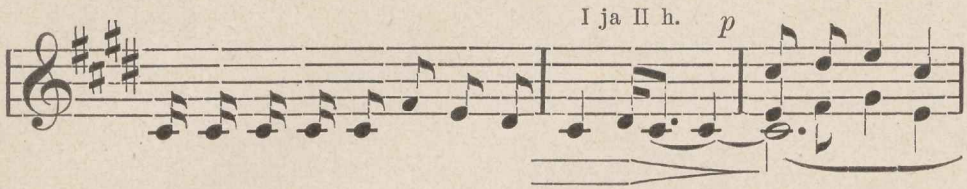
Kurvalt.

(Kalevipojast.)

M. Saar.
Lastekoorile A. Spirke.

- III hää! 1. Vaa - ta, laa - nes pui - e pei - dus, pui - e pei - dus, põõ - sa var - jus,
2. Üks on sän - gi hä - da - oh - tu, tei - ne sän - gi or - ja küt - kes,

1—2. kas - ke, - - - - -
1. pui - e pei-dus, pöö-sa var-jus kur-bus ka - se
2. tei - ne sän-gi or - ja küt-kes, kol - mas sän-gi

1. kat - te al - la, sei-sab seit - se kal-mu-kün-gast, sei-sab seit-se
2. sõ - ja kur - nas, nel-jas sän - gi näl-ja pii - nas, nel-jas sän-gi

1. kal-mu-kün - gast, } kas - ke - - - - -
2. näl-ja pii - nas, }

Saateks.

Käesolev käsiraamat õpetajaile, kui ka õpperaamatud õpilastele, millised on ilmunud vihkudena I—VI õppeaastani, on koostatud Haridusministeeriumi kava järgi, mis maksma pandud 18. XII 1931. a.

Võib tekkida küsimus, kas oli käesoleva käsiraamatu ja õppevihkude ilmumine õpilastele hädavajalik? Sellele küsimusele tuleb vastata jaatavalt ja nimelt järgmistel põhjustel.

1) Et kõiki 6 õppeaasta ühiseid laule läbi võtta, peab olema õpetajal 10 käsiraamatut. Valitavate laulude puhul tuleb veel 12 raamatut juurde, nendest mõned koguni säärased, mille hankimine väga raske, nagu näit.: „Kodumaa laul“ — Oxfordi trk.; „Juss oli väike peremees“ — „Helikund“ 1923. a.; V. Tammani Laulmise õpetus; J. Koppeli Kooli laulmiseraamat jne.

2) Mõned laulud on koguni kirjutatud ainult segakooridele, kus meloodia vaheldub mitmeis häälis, mis raskendab nende otsest tarvitamist.

3) Et laulud on laiali pillatud, ei saa õpilastele soovitada ühtki õpperaamatut, kuid selle all kannataks töö intensiivsus kui ka produktiivsus, eriti liitklassides.

4) Vastavalt õpilaste hääleulatusele tuleb hulk laule transponeerida ning see takistab nende käsitlemist.

Esimese kolme õppeaasta lauludes on püütud hoiduda üleliigseist noodimärkidest, mis ainult segavad nootide vaatlemist. II õ.-a. laulu „Lillekesed“ teine hääli võib ära jääda, samuti võib II õ.-a. kahehäälsed laule laulda ühehäälsena, kui need raskusi tekitavad. Kuid on soovitatav katseid teha. IV, V ja VI õppeaasta vihkudes leiduvad laulud on mõned ühehäälsed. Siin õpetaja võib soovi korral ka teist ning kolmandat hääli õpetada, mida võib leida algväljaandeis. Kuid seda on soovitatav teha ka kordamisel või järgmisel õppeaastal.

Laulumängude seletused leiduvad ainult õpetaja käsiraamatus, mis on teose lõpus ning seega kergendavad õpetajaile laulumängude õpetamist.

Samuti raamatus leiduvad metoodilised näpunäited ei taha midagi erilist pakkuda, vaid juhatada õpetajaid nende allikate juurde, mida allakirjutanu kõige kohasemaks peab praegusel „otsimisajajärgul“.

Laulumängude seletused.

Karu. (Lk. 10.)

Mängukoha ühes nurgas piiratakse ringikujuline „karupesa“. Pesas asub „karu“. Teised mängijad (lapsed), liiguvad vabalt saalis või õues piiratud platsil, käes igapähe nuut (võib ka kokkukeeratud taskurätt olla).

Mängu alul lapsed laulavad (viis lk. 10).

Laulu lõpul tuleb „karu“ koopast välja ja hakkab „lapsi“ püüdma, kusjuures ta oma käed kogu aeg koos hoiab (peod vastamisi ja sõrmed risti pigistatud).

Kui „karu“ kedagi lastest kokkupandud kätega puudutab, siis saab see teiseks „karuks“. Lapsed tormavad „karudele“ otsekohe kallale ja peksavad neid nuutidega, kuni „karud“ oma pessa põgenevad, kuhu lapsed järele minna ei tohi. Siis kordavad lapsed oma eelmist laulu ja „karud“ tulevad juba kahekesi üksteise käest kinni hoides lapsi püüdma, kusjuures nad ainult vabade kätega lapsi puudutada tohivad. Uuesti kinnipüütud laps saab kolmandaks „karuks“. Karud saavad jälle nuuti ja põgenevad koopasse. Järgneb uuesti laul, ja püüdma lähevad kõik kolm „karu“ üksteise käest kinni hoides, kusjuures ainult äärmised ketis olid „karud“ oma vabade kätega lapsi puudutada tohivad jne., kuni kõik lapsed kinni püütud.

Koguneb „karusid“ juba liiga palju, siis võib neid viie või kuue kaupa rühmadesse jagada, kusjuures rühmad järgemööda püügile lähevad, kuna väikese mängijatearvu puhul mitut „karu“ ei seatagi, vaid kinnipüütud laps saab „karuks“ ja endine „karu“ asub laste hulka.

Kui „karude“ kett kaheks rebeneb, siis kaotab ta otsekohe püüdmisõiguse, saab lastelt nuuti ja peab koopasse põgenema, kust ta alles uue laulu lõpul jälle püügile minna võib, samuti kaotab püügiõiguse ka üksik „karu“, kui ta käed koost lahti laseb.

(V. Tamman, Kooli laulmiseraamat.)

Nukumäng. (Lk. 14.)

Suur ring. 3—5 last lähevad sisse nukkudeks ning teevad kõik laulus mainitud liigutused. Ring liigub esimese salmi ajal möödapäeva, teise salmi ajal vastupäeva, kolmanda salmi ajal jälle möödapäeva jne.

Mängu kordamisel valib iga nukk enese asemele uue, asetudes ise ringiliste hulka.

(A. Raudkats, Laulumängud lastele.)

Aadamal oli seitse poega. (Lk. 21.)

Lapsed liiguvad lauldes kätest kinni hoides ringis. Ringisoliija liigub teistele vastu ja sõna „nii“ juures teeb mingi liigutuse, mida kõik järele püüavad teha. Kui aga mõni seda ei tee, siis läheb see ringisoliija asemele ja mäng kestab edasi.

Meie kõige armsam mäng. (Lk. 25.)

I t u u r.

Mängijad moodustavad kaheksakaupa ringe, paarid vastamisi; paarid käest kinni, vabad käed puusas.

Esimesed paarid, kätest kinni, lähevad järksammudega vastamisi, viimasel taktil teevad kniksu (poisid kummarduse) (1—4), siis tagasi oma kohtadele (5—8). Teised paarid teevad niisama.

Teised paarid tõstavad sisemised käed üles, moodustavad värava; esimesed paarid lähevad lahku, üks vasemale, teine paremale, väravast läbi oma kohale tagasi (9—14), keerutavad kergete lihtsate sammudega käsikäes vasemale ringi (15—16); siis teevad sedasama teised paarid, esimesed on väravateks.

II t u u r.

Esimene osa seesama mis esimeses tuuris (1—8). Mängijad loetakse kaheks. Esimesed laskuvad vasemale põlvele, parem käsi on paarimehe käes, teised lähevad järksammudega igauks oma paarimehe ümber oma kohani (9—14). 15—16 — seesama mis esimeses tuuris, ainult paremale ringi. Kordamisel on osad vahetatud.

III t u u r.

Esimene osa seesama mis esimeses tuuris. Mängijad moodustavad ringi, kätest kinni, käed õla kõrgusel, liiguvad järksammudega vasemale (9—14); 15—16 — seesama mis esimeses; kordamisel liigub ring paremale.

(E. Parinbak-Langer, Laulumängud.)

Käsitöölised. (Lk. 26.)

Mängijad seisavad ringis, näod sissepoole. Kuus last (iga ameti jaoks üks) seisavad üksteise kõrval ringi sees. Kõik laulavad: „Käsitöölised oleme, mõnda tööd küll oskame.“ Selle järel astub puusepp sammu ettepoole ja laulab hõöveldamise liigutusi tehes: „Hõöveldan, hõöveldan, siledaks siis laua saan.“ Seda kordavad kõik lapsed. Siis laulavad jälle kõik mängijad: „Käsitöölised oleme“ jne., mille järel teine ringisoliija sammu ettepoole astub. Ta teeb raua tagumise liigutusi ja laulab: „Rauda ma oskan ka hästi taguda.“ Seda kordavad jälle kõik mängijad. Nõnda mängitakse kõik 6 salmi. Seitsmenda salmi juures kükitatakse maha ning pea pannakse kokkupandud kätele kaldu paremale poole ning puhatakse. Kaheksandat salmi lauldes võtavad käsitöölised, kes ringi sees seisavad, üksteise kätest kinni uut väikest ringi tehes ja suur ning väike ring tantsivad „lalla“ lauldes ringi.

P u u s e p p. Mängija sirutab parema käe välja. See on hõövel. Haarab siis vasema käega parema käe pöidla pihku. Seisang nii kui puusepal hõöveldamisel.

M a a l e r. Maaler teeb nagu hoiaks ta paremas käes pintslit, mida ta allapoole kummardudes värvipotti kastab. Tõstab siis käe pintsliga peast kõrgemale ja teeb värvimise liigutusi.

K i n g s e p p. Mängija kükitab maas ja teeb nagu õmbleks ta saapaid; pärast, teist salmi laudes, teeb ta vasema käega tiku võtmise ja hoidmise liigutusi ja parema käega, mis on rusikas, kopsib tikud talda.

R ä t s e p. Mängijad haaravad vasema käega oma kuuehõlmast või põllest kinni ja teevad parema käega õmblemise liigutusi, seejuures hooliga töö peale vaadates.

P a g a r. Mängija kummardub ettepoole. Rusikas kätega teeb sõtkumise liigutusi.

S e p p. Seisang ettepoole kummardudes. Hoiab vasema käe vasema jala põvel, pihupesa ülespoole. Parema käega, mis rusikas ja mis vasarat kujutab, lööb ta vasema käe peale.

(L. Lilienthal, Laulumängud lastele.)

Nüüd kevad käes on. (Lk. 26.)

Mängijad seisavad paarikaupa käsikäes kahekordses ringis, kõigil näod möödapäeva ja vaba käsi puusas.

Alates seesmise jalaga tehakse üks polkasamm (1); siis pöörduvad paariseltsilised nägudega vastamisi, pannes välimise jala varvasasendisse kõrvale ning tõstes ühendatud käsi veidi samas suunas; nõnda seisatakse terve takti kestel (2). Taas alates seesmise jalaga, liigutakse edasi kolme polkasammuga (3—5) ning peatatakse siis eespool-kirjeldatud viisil (6). Veel üks polkasamm, alates seesmise jalaga (7), ja peatus vastamisi (8).

Paariseltsilised annavad nüüd üksteisele parema käe ja käsi hõljutades jäätavad üksteist jumalaga (9—10). 11. takti esimesel noodil lasuvad nad käed lahti, teevad pöörde vasakule — tüdrukud siis vastu, poisid möödapäeva —, ning hakkavad liikuma ringis edasi harilikkude käigusammudega, alates vasaku jalaga ja rõhutades esimest sammu. Käiku jätkatakse seni, kui igauks jõuab selle osavõtja juurde, kes käib tema senise paariseltsilise ees, ning temaga algab ta mängu otsast peale.

Kui osavõtjaid on nii palju, et laul lõpeb enne uue paariseltsilise kohtamist, korratatakse laulu, alates 13. taktist, nii mitu korda, kui mängu tegevus seda nõuab.

(A. Raudkats, Laulumängud lastele.)

Tuuled küll puhuvad. (Lk. 28.)

I t u u r.

Mängijad moodustavad kaheksakaupa ringe, paarid vastamisi; paarid käest kinni, vabad käed puusas.

Esimesel ja teisel taktil lähevad esimesed paarid kerge te järgsammudega vastamisi; kolmandal ja neljandal taktil — järgsammudega tagasi oma kohtadele. Sedasama teevad teised paarid (5—8).

Siis võtavad paarid üksteisel kätest kinni, viivad nad kõrvale, pöörduvad järagsammudega vasemale ringi, kordamisel — paremale.

II t u u r.

Paarid annavad üksteisele paremad käed, lähevad lahku, vastutuli-
jatele annavad vasema käe, järgmisele jälle parema jne., kuni oma paa-
rini, siis keerutavad ringi nagu esimeses tuuris.

(E. Parinbak-Langer, Laulumängud.)

Vasem, parem. (Lk. 31.)

Laulda marssides mitmesugustes rivivormides ja mõningaid liigutusi
tehes õpetaja äranägemise järgi.

Lillekesed. (Lk. 32.)

Sellest mängust võib osa võtta palju lapsi, aga mängijatehulk olgu
liigarvuline, s. o. osavõtjaid olgu 9, 11, 13, 15, 17 jne., kuid mitte 10,
12, 14 jne. Mängijad võtavad üksteise kätest kinni ja moodustavad ringi,
kuna üks lastest ringi keskele jääb.

Nüüd hakkavad lapsed laulma „Hõbevalge pilvepiir...“ ja kõnnivad
ringis edasi. Ka ringi sees olev laps kõnnib laulutaktis, aga vastupidises
sihis teistele. Nõnda kõnnivad ja laulavad lapsed sõnadeni „Tule b
t u l...“. Siis jäävad mängijad seisma, lasevad käed lahti ja sõna
„h u u!“ laulavad suu juurde torru asetatud peopesade läbi, nagu puhudes.
Sõnade „Kiigub lill ja kiigub puu“ juures tõstavad lapsed
käed üles ja õõtsutavad laulutaktis keha paremale ja vasemale. „H u u -
h u u - h u u ja h u u - h u u - h u u!“ juures on jälle käed suu juures ning
„Kiigub lill...“ lauldakse jälle keha õõtsutades.

Nüüd laulavad lapsed edasi „Hõbevalge pilvepiir...“ ja kõnnivad
jällegi käest kinni hoides. Sõnade juures „Tule sina, kuller-
kupp, sul on ilus kuldne nupp!“ kummardub ringi sees kõn-
div laps ühe mängija ees ja see astub ka ringi keskele. Sõnade puhul
„Õhus lendab väike lind, linnul ilus kerge lend“
jäävad mängijad jällegi seisma ja käsi laiali sirutades teevad laulutaktis
lendamisliigutusi. „Kiigub lill“ juures tõstetakse käed üles ja õõtsu-
tatakse keha kord paremale ja kord vasemale poole ning järgnevate
sõnade „Ja lendab lind, linnul ilus kerge lend“ tehakse
jällegi lendamisliigutusi.

Lauldakse ja kõnnitakse käest kinni hoides edasi. Sõnade puhul
„Nurmenukk ja piibeleht, teie sõprus — see on eht!“
kummarduvad ringi sees olevad lapsed kahe mängija ees ja need astuvad
ka ringi keskele. „Metsas hüppab jänes hopp! üle luha
kopp-kopp-kopp!“ puhul lasevad lapsed käed lahti, tõstavad käed
kõrvade juurde jänesekõrvu kujutades, laskuvad kükakile ja hüppavad
siis laulu taktis edasi (ikkagi ringi moodustades). Sõnade „Kiigub
lill“ juures tõustakse jälle püsti, õõtsutades paremale ja vasemale ja
„jänes hopp, üle luha kopp-kopp-kopp!“ puhul hüpatakse
endiselt.

Jällegi lauldakse ja kõnnitakse käest kinni hoides edasi. Sõnade juures „Vaatab lilli väike laps“ lastakse käest lahti, aga kõnnitakse ringis edasi. „Tahab ühte murda krap“ puhul tehakse kummardudes liigutus, nagu tahaks lille murda. Pärast seda kõnnitakse jällegi, käed lahti, edasi viimase sõnani „krap!“ (teist korda lauldes). Siis haaravad lapsed kähku paarikaupa üksteisel kätest kinni. See, kes üksikuks jääb, asub ringi keskele ja mäng algab uuesti otsast peale.

(„Laste Rõõm“.)

Poksimäng. (Lk. 42.)

1. (Kirjutatud viisina.)
2. Vaheta jalga sina nii! jne.
3. Lase pea alla nii! jne.
4. Pööra selga sina nii! jne.
5. Anna kõrva pihta nii! jne.

Mängijad seisavad kahes reaš vastamisi, tüdrukud ühes, poisid teises, umbes poolteise-sammuline vahe, käed puusas.

I t u u r.

a) Laulu alguses seisavad mängijad tegevusetu. Teisel taktil sõnal „nii“ teevad poisid sügava kummarduse, tüdrukud nõtkutavad põlvi ja tulevad kohe algasendisse tagasi. Neljandal taktil sõnal „nii“ kummarduvad tüdrukud, poisid nõtkutavad põlvi (1—4). Seda korratakse (1—4).

b) Sedasama tehakse nii kiires tempos, et ühe takti jooksul igaüks teeb kummarduse ja kniksu ja vastuoksa (5—8).

c) Kõik astuvad paremaga sammu ette kõrvale, teevad väikese pöörde, nii et ühte ritta seisma jäävad, ühtlasi viivad käed rinnale (käed on küünarnukist kõverdatud rinna kohal, pihupesad allapoole). Esimesel „la-l“ tõstavad vasemat (paremat) jalga, pööravad pea vasemale (paremale) ühes väikese kehapainutusega kõrvale, teisel „la-l“ hüppavad vasemaga kõrvale, viies käed kõrvale, kohe selle järel astuvad kaks pikka kõrvalsammu ja viimase takti lõpul löövad kolm korda jalaga vastu maad, viies käed tagasi rinnale. Niisama tulevad tagasi ühte ritta (9—12). See kordub (9—12).

II t u u r.

a) Seistakse niisama kui esimeses tuuris. Teisel taktil sõnal „nii“ viiakse hüpates vasema jala kand ette, neljanda takti alguses vahetatakse jalga (1—4).

b) Sedasama tehakse nii kiiresti, et igaüks ühe takti jooksul jõuab viia vasema ja parema kannu ette (5—8).

c) Niisama kui esimeses tuuris c. (9—12).

III t u u r.

a) Algasend endine. Igaüks paneb oma parema käe vastasseisja kukla taha ja ülalnimetatud taktil painutavad poisid tüdrukute päid ettepoole, siis ümberpöörduvalt (1—4).

b) Sedasama tehakse nii ruttu, et ühe takti jooksul painutab poiss tüdrukut ja tüdruk poisil pead ja vastupidi (5—8).

c) Niisama kui eelmistes tuurides c. (9—12).

IV tuur.

a) Eelmise tuuri lõpul jäävad mängijad kahte rongritta seisma, paarid üksteisele nii lähedale, et küünarnukid puutuvad vastamisi, poisid on pööratud ringist paremale, tüdrukud vasemale poole. Ülalnimetatud taktil kõrge hüpe paremale ringi ja siis vasemale ringi (1—4).

b) Niisama kui eelmistes tuurides b. (5—8).

c) Niisama kui eelmistes tuurides c. (9—12).

V tuur.

a) Algasend nagu esimeses tuuris. Ülalnimetatud taktil teeb poiss, nagu annaks parema käega tüdrukule vastu palet, tüdruk samal ajal plaksutab nähtamatult käsi, siis ümberpöörduvalt (1—4). Kordamisel on löök vasema käega (1—4).

b) Sedasama tehakse nii, nagu eelmistes tuurides b. (5—8).

c) Niisama kui eelmistes tuurides c. (9—12).

(E. Parinbak-Langer, Laulumängud.)

Rannaeit. (Lk. 43.)

1 ja 2. (Kirjutatud viisina.)	7. Siin on Leena, siin on Liina
ja ka väike Katariina.
3. Kõik nad tahtvad mehel' minna,
sügisel on pulmad ju.	8. Kosite te Leenast tütre,
tuhat krooni annan teil'.
4. Kuuldi koerte haukumist —
külalised väljas vist.	9. Liina see saab kirju lehma,
vasika ja lambatalle.
5. Rannaeit see astub õue
koeri ära keelama.	10. Aga väike Katariina,
see jääb koduhoidijaks.“
6. „Huist, mis hullud haugute!
Eks astuge mu järele!	11. Hopsassa ja trallala,
paarid valmis korraga.

Üks osavõtjaist määratakse rannaeideks. Temale valitakse kolm tütar; neist on Leena kõige pikem, Liina keskmise kasvuga ja Katariina üsna väike. Siis määratakse veel kolm kosilast ja 2—4 koera. Ülejäänud osavõtjad moodustavad ringi, võttes kinni üksteise kätest. Rannaeit ühes tütardega asetub ringi keskele; kosilased jäävad seisma väljaspool ringi, veidi maad sellest eemal; ka koerad on väljaspool ringi, kuid kükakil, käed toetatud põrandale.

Kõigi salvide sõnad lauldakse kaks korda. Kui teisiti ei määrata, kordub teksti kordamisel ka vastav tegevus.

I s a l m.

Ring liigub käigusammudega möödapäeva (1—10). Rannaeidel on käed puusas. Esimese takti kestel teeb ta kummarduse, viies käed välja poole — nagu end esitades, ning paneb siis teise takti alul käed jälle puusa. Kolmanda ja neljanda takti kestel teeb ta parema käega laia liigutuse tütarde sihis, väljendades uhkust nende üle; neljanda takti lõpul on tal jälle mõlemad käed puusas.

II s a l m.

Ring liigub käigusammudega vastupäeva (1—10). Tütred seisavad pikkuse järgi reas, rannaeit nende ees, kõigil käed puusas. Esimese takti kestel teeb ta parema käega esitava liigutuse Leena sihis ning see pöördub samal ajal kord täielikult enese ümber. Teise takti kestel esitatakse samuti Liinat ning kolmanda ja neljanda kestel Katariinat.

III s a l m.

Ring liigub käigusammudega möödapäeva (1—10). Rannaeit ja tütred seisavad samuti kui II salmi alul. Esimese takti kestel laotab rannaeit energiliselt käsi, pannes nad teise takti alul jälle puusa. Tütred teevad sõnal „kõik“ korruga ilusa kniksu, võttes mõlema käega kinni seelikust. Kolmanda ja neljanda takti kestel teeb rannaeit ühes tütardega paigal neli jalavahetust hüppel, kõigil käed puusas.

IV s a l m.

Ring liigub käigusammudega vastupäeva (1—10). Kosilased lähenevad ringile, saadetud koertest, kes neid seiravad neljakäpuli joostes ja haukudes. Rannaeit ühes tütardega kuulatavad (1—10).

V s a l m.

Ring seisab paigal (1—10). Rannaeit läheneb ringile, avab selle ühest kohast ning läheb selle „ukse“ kaudu välja (1—4). Sõnade kordamisel ta seisab väljas vaadeldes (5—10).

VI s a l m.

Ring seisab paigal (1—4). Rannaeit peletab koerad eemale, lüües jalaga vastu maad (1—2), ning pöördub siis kosilaste poole, kutsudes neid lahke käeliigutusega sisse astuma (3—4). Kui samad sõnad ja tegevus on korratud (5—10), astuvad kõik uksest sisse. Ka koerad poetavad endid teiste järele sisse.

VII s a l m.

Ring liigub möödapäeva (1—4). Rannaeit esitab oma tütreid kosilastele, näidates igäuhele käega. Esitatav teeb kniksu, ning kõik kolm kosilast korruga kummarduse iga nime nimetamisel (1—4).

VIII s a l m.

Ring liigub vastupäeva (1—4). Rannaeit näitab käega Leenale, kui tema kaasavarast jutt. 10. takti lõpul asetub üks kosilastest Leena kõrvale.

IX s a l m.

Ring liigub möödapäeva (1—4). Rannaeit näitab nüüd Liinale, ning 10. takti lõpul asetub teine kosilane Liina kõrvale.

X s a l m.

Ring liigub vastupäeva (1—10). Rannaeit näitab nooremale tütrele.

XI s a l m.

Seesolijad, välja arvatud koerad, ühinevad käsikäes väikeseks ringiks. Sisering hüppab galopisammudega esmalt vasemale (1—4) ja siis paremale (5—10); välisring samade sammudega esmalt paremale ning siis vasemale; koerad hüppavad neljakäpukil omaette sise- ja välisringi vahelisel alal.

Kui mängu tahetakse korrata, määrab iga tegelane enese asemele uue.

(A. Raudkats, Laulumängud lastele.)

Me lähme rukist lõikama. (Lk. 44.)

Mängijad seisavad ringis, näod sissepoole, kätest kinni hoides. Ring liigub lauldes paremale või vasemale poole. Mänguliste arv ei tohi mitte paarisarv olla. Üks mängija on ringi sees. Sõnade juures „Mina otsin“ panevad kõik mõlemad käed risti rinnale ja hakkavad vabalt ringi käies paarimeest otsima. „Mina leidsin“ lauldes haarab iga mängija kellestki lähedalolijast kinni. Kes paarimeheta jääb, peab ringi sisse minema ja mäng algab uuesti.

(L. Lilienthal, Laulumängud lastele.)

Suured ja väikesed kellad. (Lk. 63.)

Lapsed seisavad rongreas või ringis; viimasel juhul kõikidel näod mööda- või vastupäeva.

I s a l m.

Asetatakse hüppel jalad harki, tõstes ühtlasi käed kõrvale. Kerepainutus kõrvale (1—4).

Jalgade asend endine; käed ripuvad vabalt. Kerepainutus kõrvale selja ülemises osas (5—8).

Harkseisus käed puusas, peapainutus kõrvale (9—12).

II s a l m.

Istutakse põrandal. Säared sirged ja lahus. Selg sirge. Käed ripuvad vabalt külgedel. Kere kallutus ettepoole, üles ja pisut tahapoole; selg on kogu aja sirge (1—4).

Eelmises asendis peapainutus ette- ja tahapoole (5—8).

Samas asendis pea pööramine vasemale ja paremale (9—12).

(A. Raudkats, Laulumängud lastele.)

Metoodilisi juhatusi.

Alljärgnevate ridade ülesanne pole mitte midagi enneolematut ja uut pakkuda, vaid seniavaldatud ja katsetatud uutest õppeviisidest leida kõige kohasemaid väljavõtteid, mida saaks kasutada edukalt praegusel „ülemineku-kooliuuenduse“ ajajärgul, mis eriti on end tunda andnud laulmises.

Kuigi laulmine kui niisugune algkoolis on jäetud viimasele kohale, osutub ta küllalt domineerivaks tooniks koolis kui ka seltskonnas, et temale suuremat tähelepanu pöörata.

Laiemaile õpetajate hulkadele pole vahest teada uusimad teed laulmises, kuigi siin ja seal on vilksatanud mõningad kirjutised, mis on selgitanud nende positiivseid külgi.

Kirjeldame lühidalt neid õppeviise ja allikaid, kust võib pikemalt leida kirjandusest selgitust.

On teada: „Tonica — Solfa“ ehk veel niinimetatud „Tonika — Do“ (Saksamaal) meetod, mis põhineb relatiivsel astmesümboolikal, kus laulu või helitöö õppimise aluseks on alati do, millele järgnevad suhteliselt teised helid. Do võib seista joontel ja joonte vahel, alles alusmüüriks teistele helidele. Teine uus meetod, mis võtab aluseks absoluutse toonisümboolika, on Carl Eitz'i helisilbi süsteem. See meetod annab igale helile (tervetele jo pooltoonidele) absoluutse, individuaalse nimetuse ja kõrguse¹.

Peab tähendama, et Tonika — Do õppeviis on meile rohkem tuttav ning vastuvõetav, eriti kus ta on kohandatud analüütilis-süntheetiliseks õppeviisiks, mida on laialdasemalt selgitatud ja mille kohta leidub ka kirjandust².

Kõigiti on soovitatav, et õpetajad tutvuksid nende raamatutega. Kuid sellest pole veel küllalt. Keegi õpetaja ütles kord nende ridade kirjutajale, et „lugesin selle raamatu küll läbi ja saan ka aru, kuid õpilastele seda edasi anda ei suuda“. See ütlus on ka põhjendatud. Liiga järsk ja raskepärane oleks kohe üleminek, võttes mistahes õppeviisi tarvitusele. Kuid peaks hakkama esimesi katseid tegema, leides õige kesktee.

* * *

Meil koolikirjanduses on kergelt mööda mindud I ja II õppeaastast, nagu ei vääriks need erilist tähelepanu.

Kuid peab tähendama, et neile laulus teed tasandada ja kohendada, laulu vastu huvi äratada, laulu rõõmu tekitada, osutub küllalt raskeks.

¹ Pikemalt vt. „Muusikaleht“ nr. 11 — 1930, Riho Pätsu artikkel.

² Vilho Siukonen — Laulu õppeviis, tõlgitud ja kohastatud E. Mesiäineni poolt; Riho Pätsu kirjutised „Muusikalehes“ 1931, nr. 10, 11, 12 ja A. Kiissi Kooli-laulmise metoodika, kuigi viimane otseselt ei tugine neile põhilauseile.

Õiget suunda mitte tarvitades võivad lapsed küll lõppeks laulda, kuid kaugel on ülalloendatud sihid. Ei aita veel sellest, kui õpilased mõned laulud laulavad ja oskavad mõningaid laulumänge. Mis on siis tähtsam, kas mängu käik või laul kui niisugune? Mängu tegevus on ainult abinõu, mille varal laulu armsaks ja huvitavaks tuleb teha.

Siinjuures tuleb tähele panna järgmist: 1) Lauldes lastega — ole ise laps (eriti nooremates klassides). 2) Õpetaja eelistagu oma häält instrumendile. 3) Kurja nägu kunagi mitte teha (ka valetoonide juures mitte). 4) Arendada õpilasi rohkem individuaalsele tööle, näit.: esinema üksikult, arvustama, ehitama ning üles otsima kolmkõlasid ja nende ümberpöördeid mõnes lauldud laulus ja klaveril või harmooniumil neid lahendama. 5) Läbivõetud laulude ümbertöötamine kodus, näpunäidete järgi. 6) Referaadid heliloojate eluloost hommikustel koosviibimistel jne.

Tuleb tööd mitmekesisemaks ja huvitavamaks teha, võimalusi on selleks küllalt.

I ja II õppeaasta.

Maksivad õppekavad kirjutavad ette I ja II õ.-a.: Rütmilisi harjutusi laulmisel: käte ja keha liigutused, marssimine. Vahetegemine valjude ja tasaste, lühikeste ja pikkade, madalate ja kõrgete toonide vahel. Juhatusi õigeks hingamiseks laulmisel. II õ.-a. tuleb veel juurde: Harjutusi helide tabamises kuulmise järgi, vahetegemine toonide kõrguses sekundi ja tertsi ulatuses. Ettevalmistavaid harjutusi nootide ja noodisüsteemi tarvitamiseks.

Noodid: do, re, mi, fa, so; $\frac{1}{4}$, $\frac{1}{2}$ ja terve noot.

Kolmkõla laulmine. Juhatusi õigeks hingamiseks.

See on kõik. Tähendab, mitte sõnagi noodisüsteemist, noodivältusest jne. I õppeaastal.

Õpetajal jääb küllalt aega rütmilisteks liigutusteks ja marssimisteks. Ja sellega tulekski alata. Oleks soovitatav, et lauluõpetaja õpetaks ka noorematele klassidele võimlemist või töötaks võimlemisõpetajaga käsikäes. Peale jõulu, kevade poole, võiks alata noodisüsteemiga tutvumist, esialgu ainult kolme joonega. Kuid sellest pärastpoole.

Õpetaja teeks suure vea, kui ta esimestel tundidel rütmiliste liigutustega algaks. See rööviks õpilastelt esimese huvi laulu vastu. Autori arvates võiks esimene tund olla järgmine:

Õpetaja tuleb rõõmsalt klassi. (Võib ka lauldes tulla, seda suurem huvi on õpilastel — lauldes muidugi seda laulu, mida ta kavatseb õpetama hakata.)

„Lapsed, mis tund tuleb?“ — Laulmisetund! Olete kuulnud laulu? Oleme! Kas teil kodus lauldakse? Jah, lauldakse! Kes oskab midagi laulda? Peeaegu kõik tõstavad käed. Kes tahaks laulda? Käed üleval, kuid vähem. Laula sina midagi!

a) Laps laulab.

Suur eksitus oleks siin esialgu hakata parandama. Sellega on tulevikus aega. Samuti ei tohi lasta õpilastel märkusi laulja kohta teha.

Nii võivad laulda igas tunnis 5—10 õpilast, kuna õpetajal on juhus siin tähelepanu pöörata õpilase arenemisele laulus. Tavaliselt õpilased laulavad esialgu vaimulikke laule, eriti maal, kuid see ei tee viga. Sõnu esmalt seletada ei tule.

b) Õpetaja laulab.

Õpetaja laulab lauldud lauludest kõige tuntumat laulu. Kas on see sama laul? Jah, on — ei ole! Võib-olla mõni andekam saab siis seletada, kus vead. Peensusteni pole mõtet laskuda.

c) Kõik laulavad.

Õpetaja võib kaasa laulda ja mängida mõnel instrumendil. Pole esialgu viga, kui 15—20% valesi laulavad — kõige tähtsam on, et nad laulavad. Ja seda oligi tarvis kätte saada. Kui tihti võib juhtuda, et õpilast parandades või koguni keelates kaasa laulmast, ei tee see suudki lahti mitmel kuul. Sageli esimestel tundidel räägitakse laulu tähtsusest ja muist tegureist, nii et õpilased saavad tunnis kas õige vähe või koguni mitte sugugi laulda. Huvi ja laulurõõm on sel juhul kadunud.

d) Rütmilisi liigutusi seoses mõne lauldud lauluga

või mängu tegevus, kui oli selgeks õpitud mõne laulumängu viis.

Liigutusi teha kas koha peal marssides või kätega alla-üles. Siin võiks öelda alguses kõvasti liigutuste juures — „Põrand!“ (löök alla), „Lagi!“ (löök üles). Õpilased laulavad ja löövad takti, kusjuures kahelöögiline takt ongi käes. Õpetaja võib kaasa teha.

e) Tunni kokkuvõte.

Lühike tunni kokkuvõte ja järgneva laulutunni ettevalmistamine. Õpetaja hoolitsegu, et tund lõpeks elevusega.

Hääldamine, hingamine, rütmitunne ja hääleseadmine võtta kõik ühes laulu läbivõtmise juures, tehes seda analüütilis-süntheetiliselt, kuid seda alata kolmandast klassist. See ei tähenda veel, et mõningad märkused ja tähelepanekud oleksid üleliigsed.

On soovitatav, et I ja ka II õ.-a. õpetaja laulud õpetaks häälega kätte, siinjuures tähelepanu juhtides lühikestele ja pikkadele, madalatele ja kõrgetele nootidele.

Peale jõulu, kevade poole võiks tutvustada õpilasi noodisüsteemiga (alul 3 joonega) ja heli kõrgusega ning vältusega, lähtudes taktist. Vilho Siukonen soovitab heliomadusi vaadeida üksikult. Kõige esmalt tuleks helitugevus — teisi omadusi kõrvale jättes, siis helivältus ning kolmandaks helikõrgus. Kuid see on mõeldud III õppeaastast alates, kui õpilastel on juba kujutlus helidest. Kuidas seda teha tuleb, sellest pärastpoole.

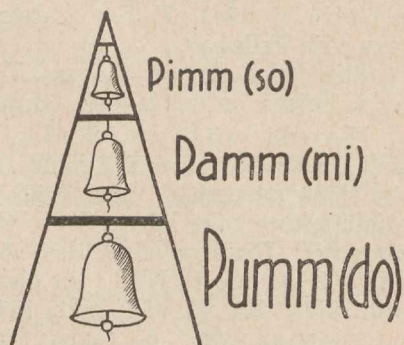
I õ.-a. õpilastele tuleks anda esimest kujutlust helikõrgusest, mis oleks kõrvaga kuuldav ja ühtlasi silmaga tajutav.

Seda tuleb teha piltlikult. (Selle on väga leidlikult lahendanud A. Kiiss oma Koolilaulmise meetodikas, lk. 38—40. Esitame järgnevalt selle kella näite hr. Kiissi lahke loaga.)

Nende ridade kirjutaja arvab, et võiks võtta kohe kolm kella (kolm helikõrgust, mis moodustavad kolmkõla).

Lapsed, ehitame ühe suure kirikutorni! Ehitame! Sinna asetame kolm kella. Kõige väiksem üles, keskmine kell keskele ja suur kell alla.

Väike kell kõlab „Pimm!“ Õpetaja laulab dominandi (pimm) ja lapsed järele. Nüüd keskmine kell „pamm“ ja suur kell „pumm“ (toonika). Laulame veel kord!

Üks laps tõmbab kella ja teised laulavad. Kuidas kõlaksid kõik kellad korraga? (Jagada rühmadesse.)

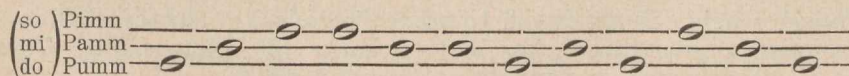
Kes tahaks olla väike kell? Kõigil käed üleval. Õpetaja valib väikese kella ja paneb selle toolile püsti või põlvili, teise kella selle kõrvale püsti ja kolmanda, s. o. alumise põlvili — üksteise kõrvale. Nüüd tuleks nimede panemine.

Lapsed, jutustan teile midagi. Kellalööjal läksid need kellad segamini, siis pani ta nendele nimed. Paneme meie ka nimed. Lapsed tahavad panna Aadu, Linda, Jüri jne. Need nimed ei lähe. Miks? Need on inimeste nimed. Kellalööja pani kõige väiksemale nimeks s o, keskmisele — m i ja suurele d o. Ei usu, et mõni õpilane küsiks, miks just säärased nimed. Lapsed! Kellamees hüüdis nime alati nii kuidas kell kõlas. Laulame nüüd mitte pumm, pamm, pimm — vaid d o, m i, s o. (Kolmele, kes ees on.) Nüüd panen teile nimed (laulab d o, m i, s o). Pidage meeles! Korrake! Kelle nime nüüd hüüame (laulame), peab käe üles tõstma. Õpetaja hakkab tasakesi laulma mõne häälikuga (a või ü) do'd, mi'd või so'd, ja lapsed järele. Kes tõstab õieti käe, kui teda hüütakse (lauldakse), võib kohale minna ja selle asemele tuleb uus „kell“. Nii võib heade tagajärgedega õpilastes tonaalsust arendada.

Teine variant: Õpilased võivad ukse taha minna. Siduda mõne mänguga.

Kirjutame need kellad (helid) üles.

Tõmbame kolm joont.

Õpilased leiavad ise, et nii on kelli halb üles märkida. Märgime ümmarguselt! Kas on nii kergem? Jah, on! Üks näitab ja teised laulavad. Siin võib ka tähendada, et laulmises kutsutakse neid „ringe“ nootideks ja neid märgitakse joonte peale ja joonte vahele.

I ja II õ.-a. tuleb tarvitada ainult kolme noodijoont, III õ.-a. võtta kõik viis noodijoont tarvitusele.

I õ.-a. tuleks piirduda tervete ja poolnootidega (kuigi õppekavad seda ette ei näe), II õ.-a. tuleks veerandnoot ja noodid re, fa juurde (torn viie kellaga).

Siin tuleb silmas pidada „Tonica — Do“ meetodit, et heli do on liikuv ja teised on suhteliselt temast sõltuvad.

Noodi vältus. Takt. Näitame, lapsed, kus on põrand, aken, sein ja lagi. Näitame ja ütleme. Põrand (löök alla), aken (löök vasakule), sein (löök paremale), lagi (löök üles). Mitu lööki löite? Neli! Nii ongi neljalöögiline takt käes. See oleks ühe, s. o. parema käega. Kahe käega teeme nii. Tõstame käed üles, sõrmed koos. Lööme käed alla (I l.), nüüd risti (II l.), laiali (III l.) ja üles (IV l.). Lööme ja ütleme — alla, risti, laiali, üles. Ka nii võib takti lüüa.

Laulame nüüd do (kella) ja lööme seni neli lööki. Nii. Veel kord. Kõiki neid kolme nooti (kella) peame nii kaua laulma (lööma).

Laule, mis koosnevad $\frac{1}{4}$ ja $\frac{1}{8}$ nootidest, tuleb rütmiseerida üles kirjutamata. Laulda marssides, koputades, kätega takti lüües jne. Juba siis tuleks tähelepanu juhtida, et kolmelöögiliste laulude järgi marssida ei saa.

Teisi astmenimetusi, nagu näiteks bi, to, ku, su, la, fe, ni, või me, te, ko, ne, vi, ku, se jne. pole otstarbekohane tarvitada, see teeb asja ainult keerulisemaks. Kuid lõppeks on see ikkagi iga õpetaja individuaalne arvamus.

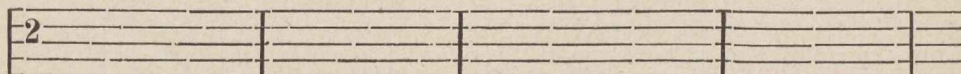
III õppeaasta.

III õ.-a. tuleks jagada heliomadused, s. o. helikõrgus, -vältus ja -tugevus kolme ossa ja iga üksikut osa vaadata eraldi. Nagu eespool tähendatud, soovitab Vilho Siukonen kõiki neid omadusi vaadata eraldi. Kõige pealt tuleks võtta heli tugevus. Analüütilis-sünteetilise meetodi järgi tuleks teha seda järgmiselt: õpitava laulu sõnad kirjutatakse tahvlile.

Lauldakse III õ.-a. laulu „Minu veli virvipuu“.

| Minu veli | virvipuu, | virvipuu ja | värvipuu, |
| üle | metsa | mõõdupuu, | üle palu | pikem puu. ||

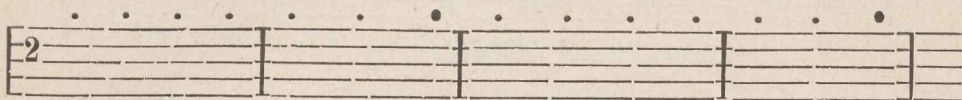
Harjutades laulu pannakse tähele rõhulisi helisid, tõmmatakse iga rõhutatud silbi ette taktikriips. Sel teel on viis jaotatud väiksemateks osadeks, nn. rõhupiirkondadeks, mis eraldatud taktikriipsudega. Siin analüüsides neid rõhupiirkondi toimime järgmiselt. Õpetaja laulab tasa. Marssimisega proovitakse, kas laul on kahe- või kolmeosaline. Tõmmatakse a) noodijooned ja pannakse ette arv 2 või 3.

Minu veli virvipuu, virvipuu ja värvipuu jne.

b) Rõhupiirkonnad eraldatakse taktikriipsudega (õpetaja laulab, õpilased laulavad tasa kaasa). Õpetaja laulab tasa, rõhutades või koputades rõhulistel helidel. Järgmisel korral laulavad õpilased kaasa, alguses tasa, pärast kõvemini, kuni laul selge.

c) Laul koosneb helidest. Lapsed, pange tähele, mitu heli ma laulan. Õpilased märgivad samal ajal tahvlile ja vihkudesse alltähendatud viisil, punktide abil, mitu heli iga silbi kohta tuleb.

Minu ve - li vir - vi - puu, vir - vi - puu ja vär - vi - puu jne.

d) Lugege ära, mitu rõhulist ja mitu rõhuta heli on selles laulus! Kas selle järele marssida saab? Saab! See on 2-l. takt.

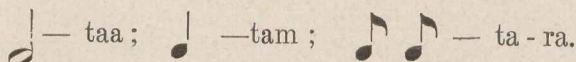
Mitu nooti esimese löögi ajal tuleb laulda? Kaks! Millised noodid need peavad siis olema? Kaheksandikud! Märgime üles. Algab rütmi ülesehitamine — süntees.

Mi-nu ve - li vir - vi - puu, vir - vi - puu ja vär - vi - puu jne.

Lööme takti ja laulame.

Vahelduseks võiks laulu „taratammitada“, mis toob tundi elevust. Märgime üles

Nüüd tuleks valida mõni kolmeosaline laul, näit.: Me lähme rukist lõikama (Algkooli lauluvara, lk. 44).

Siis talitada täpsalt samuti kui eelmise laulu puhul. Võiks laulda punkteeritud nootideta (mõlemad kaheksandikud).

Siis panevad õpilased tähele, et kolmeosaliste laulude järele mars-sida ei saa.

Peale helitugevuse (rütmi) tuleb vaatlusele võtta veel helivältus, võttes aluseks taktilöömist. Veerandnoot vältab üks löök, poolnoot — kaks lööki, ja kaheksandikke tuleb ühele löögile 2. Nüüd võiks lapsed lüüa takti alla-üles, tähele pannes, mitu nooti ühe löögi ajal tuleb laulda. Ühtlasi on soovitatav, et enne mõne laulu õppimist laudakse kolmkõla selles helistikus, milles laul kirjutatud. Toonika on igal juhul ikkagi do.

IV õppeaasta.

IV õ.-a. tuleks kõike süvendada seoses helitugevuse, -vältuse ja -kõrgusega. Paneme tähele heli põhitooni, mis harilikult seisab alati helitöö lõpus. Põhitoon, s. o. do, võib seista joonte peal kui ka joonte vahel. Teised helid on temast suhteliselt sõltuvad. Laulu õpetamisel märgi-

Sisujuhataja.

I. Laulude järjekorra järele.

1. vihk.

Ühised laulud.

		Lk.
Laulge, poisid!	Eesti rahvaviis	5
Pääsukene	" "	5
Teele tee, kurekesed!	" Rahvasuust	6
Lapsed, tupp!	" "	6
Tiiu, talutütrekene	Eesti rahvaviis	7
Mu isamaa, mu õnn ja rõõm	F. Pacius	7
Kodu	Eesti rahvaviis	8
Kevadel	" "	8

Valitavad laulud.

Jõululaul	J. Läte	9
Jõulutaadi ootel	J. Aavik	9
Kalevipoja laul	Eesti rahvaviis	10
Kuldakapja kõrvikene	J. Aavik	10
Karu	* * *	10
Maga, memme marjukene!	J. Aavik	11
Mardilaul	Eesti rahvaviis	11
Marjule	J. Aavik	12
Pimesikk	J. Aavik	12
Talvel	Väike-vene viis	13
Poisid, ritta!	Eesti rahvaviis	13
Siis teeb ta nii	A. Kiiss	14
Nukumäng	Eesti rahvaviis	14
Õhtul	" "	15
Sula ilm	" "	15
Kuldne päike tõuseb üles	Vene rahvaviis	16

2. vihk.

Ühised laulud.

Kalapüük	K. A. Hermann	17
Karjamaal	J. Aavik	18
Läbi sahiseva lume	J. Aavik	18
Kiigu, liigu, laevukene!	Eesti rahvaviis	19
Sokukene	" "	19
Kord mõtetes istus	" "	20
Vares, vaga linnukene	Eesti tantsuviis	20
Ratsasõit	Rahvasuust	21

Valitavad laulud.

Aadamal oli seitse poega	Rahvasuust	21
Järv leegib	Eesti rahvaviis	22
Jõulupuul	J. Aavik	22

Jõuluõhtul	J. Aavik	Lk. 22
Karjapoiss	Eesti rahvaviis	23
Kui mina hakkas laulemaie	"	24
Minu vanaema	J. Aavik	24
Lumemees	Soome viis	25
Meie kõige armsam mäng	Parinbak-Langer	25
Käsitöölised	Saksa rahvaviis	26
Nüüd kevad käes on	* * *	26
Nüüd kevad asund õue	* * *	27
Uhti, uhti, uhkesti	Eesti rahvaviis	27
Tuuled küll puhuvad	* * *	28
Upatus	J. Aavik	28
Piiri, pääri, pääsukene	J. Aavik	29
Vastlad	Eesti rahvaviis	29
Tombi Toomas	J. Aavik	30
Vasar	J. Aavik	30
Õhtu rahu	A. Läte	31
Vasem, parem	* * *	31
Lillekesed	E. Vörk	32

3. vihk.

Ühised laulud.

Mu isamaa armas	M. Hermann	33
Armas koht	Eesti rahvaviis. A. Kiiss	34
Karjapoiss	J. Aavik	34
Minu veli virvipuu	Eesti rahvaviis	35
Eesti lipp	E. Vörk	35
Laulu mõju	Eesti rahvaviis. M. Saar	36
Kui mina alles noor veel olin	Eesti rahvaviis	36
Kui Kungla rahvas kuldsel a'al	K. A. Hermann	37

Valitavad laulud.

Äiu, lahke lapsukene	J. Aavik	38
Jüripäev meil' kätte sai	* * *	38
Jõulukingitused	J. Aavik	39
Jõululaps	F. Silcher	39
Emale	J. Aavik	40
Ketramas	Eesti rahvaviis	40
Koer läheb karja	* * *	40
Karjase laul	Austria rahvaviis	41
Mis seal kõnnib?	M. Saar	41
Poksimäng	* * *	42
Minu vanaema	Läti rahvaviis	42
Liumäel	J. Aavik	43
Rannaeit	Eesti rahvaviis	43
Me lähme rukist lõikama	Eesti rahvaviis	44
Ringilaul	K. A. Hermann	44
Sügisemõtted	M. Hermann	45
Oja ääres, puude vilus	P. Koit	45
Talvehommik	J. Aavik	46
Kevadel metsas	Soome rahvaviis	46
Jõe	Hispaania viis	47
Rutake!	* * *	48
Juss oli väike peremees	J. Aavik	49

4. vihk.

Ühised laulud.

	Lk.
Kas tunned maad	Prantsuse viis 51
Miks sa nutad, lillekene?	Eesti rahvaviis 52
Kuku sa, kägu!	Eesti rahvaviis 52
Isamaa, õitse sa!	M. Hermann 53
Kus Põhjalahe kohiseb	A. Läte 54
Sarve hääl	Eesti rahvaviis 54
Laul langenud kangelastele	J. Aavik 55
Üles, üles, hellad vennad!	Eesti rahvaviis 56

Valitavad laulud.

Juba kevadine ilu	Poola viis 57
Kukulind	* * * 57
Laeva nägin mastiga	J. Aavik 58
Kojutulek	Soome rahvaviis 58
Õhturahu	Eesti rahvaviis 59
Hällilaul	J. Brahms 59
Lainetel	Saksa rahvaviis 60
Mõista	M. Hermann 60
Kodumäel	A. Läte 61
Nüüd, lapsed, rõõmustagem!	* * * 62
Kevadel	K. A. Hermann 62
Suured ja väikesed kellad	* * * 63
Õõbiku surm	M. Hermann 64
Pisarad	Rahvasuust 64
Nüüd lahkud, linnuke	J. Kappel 65
Kuldne õhtupäike	H. G. Nägeli 66
Oh mina, väike mehekene	Eesti rahvaviis 66
Sind, jõuluingel, palun ma	A. Läte 67
Võimlejate laul	A. Läte 68
Tõistre Tõnu	E. Vöhrmann 69
Püha õõ	F. Gruber 70
Kündja laul	Itaalia viis 70
Hiir hüppas, kass kargas	M. Saar 71

5. vihk.

Ühised laulud.

Pulmalust	Eesti rahvaviis 73
Kui mu kallist isatalu	J. Aavik 74
Meil aiaäärne tänavas	Eesti rahvaviis 74
Emasüda	R. Th. Hansen 75
Isamaa kutsub	A. Läte 76
Kaunimad laulud	F. Säbelmann 77
Minge üles mägedele	K. A. Hermann 78
Õrn õõbik	K. Ramm 79
Kodumaa laul	A. Vedro 80
Mu ilus isamaa	K. Türipu 81

Valitavad laulud.

Emajõe lainetel	Napoli rahvaviis 82
Ellerhein	F. Säbelmann 83
Igavene mälestus	J. Aavik 84
Käisin üksi tähte valgel	Soome viis 84
Isamaa hiilgava pinnala paistab	Soome viis 85

		Lk.
Kevademarss	K. A. Hermann	86
Laulik	Läti rahvaviis	87
Kurval meelel kõnnin mina	Besti rahvaviis	88
Kevade ootel	Soome rahvaviis	88
Kulla kevade	Soome rahvaviis	89
Kätkilaul	Eesti rahvaviis	90
Lauliku lapsepõli	Eesti rahvaviis	92
Priius kallis anne	K. Groos	94
Põllumees	Soome viis	94
Sügisel	Soome viis	95
Lõikaja laul	Eesti rahvaviis	96
Nõmm	P. J. Hannikainen	96
Jõua ju kaugelta	Rootsi rahvaviis	97
Isamaa, õitse sa!	M. Hermann	97
Õnnista Lätimaad	K. Baumann	98
Oh, mis ilus!	J. Aavik	99
Õhtuses ilus	Vene rahvaviis	100
Üürike	K. Tüرنpu	100
Niitmata põld	* * *	101
Suviste laul	O. Merikanto	102
Tähekene	Eesti rahvaviis	103
Linakatkuja	Eesti rahvaviis	104
Õhtul	* * *	104
Sügisel	J. Aavik	105
Elagu	K. Tüرنpu	105

6. vihk.

Ühised laulud.

Üksinda	J. Kappel	107
Kuule, kuidas hääli helab	F. Pacius	108
Mu Bestimaa	K. Tüرنpu	108
Ei saa mitte vaiki olla	Eesti rahvaviis	109
Isamaa ilu hoieldes	K. A. Hermann	110
Kus on, kus on kurva kodu	Eesti rahvaviis	111
Mu isamaa on minu arm	A. Kunileid	112
Ungari hümn	Franz Erkel	113
Väinola lapsed	Soome viis	114
Sind surmani	A. Kunileid	115

Valitavad laulud.

Võõral maal	Eesti rahvaviis	117
Kannel	A. Thomson	118
Eestile	M. Saar	119
Tutiline linnukene	Läti rahvaviis	120
Kui sa tuled, too mull' lilli	M. Hermann	120
Kuku, kuku, käokene	A. Kapp	121
Kuldrannake	A. Läte	122
Laula, laula suukene	A. Thomson	123
Leelo	M. Saar	124
Porilaste marss	F. Pacius	124
Koju	M. Saar	126
Naabri Mari laulab	K. A. Hermann	126
Langend täht	A. Läte	128
Kui lähed sõtta sõdimaa	Eesti rahvaviis	129
Karjase laul	Riho Päts	129
Mä kõnnsin vainul	C. Kreek	132

	Lk.
Pühendan sind	A. Kapp 133
Oma saar	J. Simm 134
Oh Eesti, isamaa	J. Kappel 135
Nagu pääsu, päevalindu	M. Saar 136
Pidu hakkab	Eesti rahvaviis 136
Viimne roos	Iiri rahvaviis 137
Uni tuleb	J. Aavik 138
Vaikne õõ	L. van Beethoven 139
Setukõsõ noore, mu velle	Setu viis, seadnud J. Simm 140
Vaenelaps	* * * 141
Kevade igatsus	W. A. Mozart 141
Tihasemäng	M. Saar 142
Õöbik	J. Kappel 143
Üks kask meil kasvas õues	Fr. Schubert 144
Väike postimees	* * * 145
Seitse sammeldanud süngi	M. Saar 146

II. Algsõnade järele.

Aadamal oli seitse poega	Rahvasuust 21
Armas koht	Eesti rahvaviis. A. Kiiss 34
Eestile	M. Saar 119
Eesti lipp	E. Võrk 35
Ei saa mitte vaiki olla	Eesti rahvaviis 109
Elagu	K. Tüرنpu 105
Ellerhein	F. Säbelmann 83
Emajõe lainetel	Napoli rahvaviis 82
Emale	J. Aavik 40
Ema süda	Th. Hansen 75
Hiir hüppas, kass kargas	M. Saar 71
Hällilaul	J. Brahms 59
Igavene mälestus	J. Aavik 84
Isamaa hiilgava pinnala paistab	Soome viis 85
Isamaa ilu hoieldes	K. A. Hermann 110
Isamaa kutsub	A. Läte 76
Isamaa, õitse sa	M. Hermann 53
Isamaa, õitse sa	M. Hermann 97
Juba kevadine ilu	Poola viis 57
Juss oli väike peremees	J. Aavik 49
Järv leegib	Eesti rahvaviis 22
Jõeie	Hispaania viis 47
Jõua ju kaugelta	Rootsi rahvaviis 97
Jõulukingitused	J. Aavik 39
Jõululaps	F. Silcher 39
Jõululaul	J. Läte 9
Jõulupuul	J. Aavik 22
Jõulutaadi ootel	J. Aavik 9
Jõuluõhtul	J. Aavik 22
Jüripäev meil kätte sai	* * * 38
Kalapüük	K. H. Hermann 17
Kalevipoja laul	Eesti rahvaviis 10
Kannel	A. Thomson 118
Karjamaal	J. Aavik 18
Karjapoiss	J. Aavik 34
Karjapoiss	Eesti rahvaviis 23
Karjase laul	Austria rahvaviis 41

	Lk.
Karjase laul	129
Karu	10
Kas tunned maad	51
Kaunimad laulud	77
Ketramas	40
Kevade igatsus	141
Kevadel	62
Kevadel	8
Kevadel metsas	46
Kevademarss	86
Kevade ootel	88
Kiigu, liigu, laevukene!	19
Kodu	8
Kodumaa laul	80
Kodumäel	61
Koer läheb karja	40
Koju	126
Kojutulek	58
Kord mõtetes istus	20
Kui Kungla rahvas kuldsel a'al	37
Kui lähed sõtta sõdamaie	129
Kui mina alles noor veel olin	36
Kui mina hakkas laulemaie	24
Kui mu kallist isatalu	74
Kui sa tuled, too mull' lilli	120
Kuku, kuku, käokene	121
Kukulind	57
Kuku sa, kägu!	52
Kuldakapja kõrvikene	10
Kuldne päike tõuseb üles	16
Kuldne õhtupäike	66
Kuldrannake	122
Kulla kevade	89
Kurval meelel kõnnin mina	88
Kus on, kus on kurva kodu	111
Kus Põhjalahe kohiseb	54
Kuule, kuidas hääli helab	108
Käisin üksi tähte valgel	84
Käsitöölised	26
Kätkilaul	90
Kündja laul	70
Laeva nägin mastiga	58
Lainetel	60
Langend täht	128
Lapsed tuppa!	6
Laula, laula, suukene	123
Laulge poisid!	5
Laulik	87
Lauliku lapsepõli	92
Laul langenud kangelastele	87
Laulu mõju	55
Lcelo	36
Lillekesed	124
Linakatkuja	32
Liumäel	104
Lumemees	43
Läbi sahiseva lume	25
Lõikaja laul	18
Lõikaja laul	96
Maga, memme marjukene!	11
Riho Päts	129
* * *	10
Prantsuse viis	51
F. Säbelmann	77
Eesti rahvaviis	40
W. A. Mozart	141
K. A. Hermann	62
Eesti rahvaviis	8
Soome rahvaviis	46
K. A. Hermann	86
Soome rahvaviis	88
Eesti rahvaviis	19
Eesti rahvaviis	8
A. Vedro	80
A. Läte	61
* * *	40
M. Saar	126
Soome rahvaviis	58
Eesti rahvaviis	20
K. A. Hermann	37
Eesti rahvaviis	129
Eesti rahvaviis	36
Eesti rahvaviis	24
J. Aavik	74
M. Hermann	120
A. Kapp	121
* * *	57
Eesti rahvaviis	52
J. Aavik	10
Vene rahvaviis	16
H. G. Nägeli	66
A. Läte	122
Soome rahvaviis	89
Eesti rahvaviis	88
Eesti rahvaviis	111
A. Läte	54
F. Pacius	108
Soome viis	84
Saksa rahvaviis	26
Eesti rahvaviis	90
Itaalia viis	70
J. Aavik	58
Saksa rahvaviis	60
A. Läte	128
Rahvasuust	6
A. Thomson	123
Eesti rahvaviis	5
Läti rahvaviis	87
Eesti rahvaviis	92
J. Aavik	55
Eesti rahvaviis. M. Saar	36
M. Saar	124
E. Võrk	32
Eesti rahvaviis	104
J. Aavik	43
Soome viis	25
J. Aavik	18
Eesti rahvaviis	96
J. Aavik	11

	Lk.
Ma kõnõsin vainul	C. Kreek 132
Mardilaul	Eesti rahvaviis 11
Marjule	J. Aavik 12
Meie kõige armsam mäng	Parinbak-Langer 25
Meil aiaäärne tänavas	Eesti rahvaviis 74
Me lähme rukist lõikama	Eesti rahvaviis 44
Miks sa nutad, lillekene?	Eesti rahvaviis 52
Minge üles mägedele	K. A. Hermann 78
Minu vanaema	J. Aavik 24
Minu vanaema	Läti rahvaviis 42
Minu veli virvipuu	Eesti rahvaviis 35
Mis seal kõnnib	M. Saar 41
Mu Eestimaa	K. Törnpu 108
Mu ilus isamaa	K. Törnpu 81
Mu isamaa armas	M. Hermann 33
Mu isamaa, mu õnn ja rõõm	F. Pacius 7
Mu isamaa on minu arm	A. Kunileid 112
Mõista	M. Hermann 60
Naabri Mari laulab	K. A. Hermann 126
Nagu pääsu päevalindu	M. Saar 136
Niitmata põld	* * * 101
Nukumäng	Eesti rahvaviis 14
Nüüd kevad asund õue	* * * 27
Nüüd kevad käes on	* * * 26
Nüüd lahkud, linnuke	J. Kappel 65
Nüüd, lapsed, rõõmustagem	* * * 62
Oh Eesti, isamaa	J. Kappel 135
Oh mina, väike mehekene	Eesti rahvaviis 66
Oh, mis ilus!	J. Aavik 99
Oja ääres puude vilus	P. Koit 45
Oma saar	J. Simm 134
Pidu hakkab	Eesti rahvaviis 136
Piiri, pääri, pääsukene	J. Aavik 29
Pimesikk	J. Aavik 12
Pisarad	Rahvasuust 64
Poisid ritta!	Eesti rahvaviis 13
Poksimäng	* * * 42
Porilaste marss	F. Pacius 124
Priius kallist anne	K. Groos 94
Pulmalust	Eesti rahvaviis 73
Pääsukene	Eesti rahvaviis 5
Põllumees	Soome viis 94
Püha õõ	F. Gruber 70
Pühendan sind	A. Kapp 133
Rannaeit	Eesti rahvaviis 43
Ratsasõit	Rahvasuust 21
Ringilaul	K. A. Hermann 44
Rutake!	* * * 48
Sarve hää!	Eesti rahvaviis 54
Seitse sammeldanud sängi	M. Saar 146
Setukõsõ noore, mu velle	Setu viis, seadnud J. Simm 140
Siis teeb ta nii	A. Kiiss 14
Sind, jõuluingel, palun ma	A. Läte 67
Sind surmani	A. Kunileid 115
Sokukene	Eesti rahvaviis 19
Sula ilm	Eesti rahvaviis 15
Suured ja väikesed kellad	* * * 63
Suviste laul	O. Merikanto 102
Sügisel	J. Aavik 105

	Lk.
Sügisel	95
Sügisemõtted	M. Hermann 45
Talvehommik	J. Aavik 46
Talvel	Väike-vene viis 13
Teele, teele, kurekesed	Rahvasuust 6
Tihasemäng	M. Saar 142
Tiiu, talutütrekene	Eesti rahvaviis 7
Tombi Toomas	J. Aavik 30
Tutiline linnukene	Läti rahvaviis 120
Tuuled küll puhuvad	* * * 28
Tähekene	Eesti rahvaviis 103
Tõistre Tõnu	E. Vöhrmann 69
Uhti, uhti, uhkesti	Eesti rahvaviis 27
Ungari hümn	Franz Erkel 113
Uni tuleb	J. Aavik 138
Upatus	J. Aavik 28
Vaenelaps	* * * 141
Vaikne öö	L. van Beethoven 139
Vares, vaga linnukene	Eesti tantsuviis 20
Vasar	J. Aavik 30
Vasem, parem	* * * 31
Vastlad	Eesti rahvaviis 29
Viimne roos	Iiri rahvaviis 137
Väike postimees	* * * 145
Väinola lapsed	Soome viis 114
Võimlejate laul	A. Läte 68
Võõral maal	Eesti rahvaviis 117
Äiu, lahke lapsukene	J. Aavik 38
Õhtul	Eesti rahvaviis 15
Õhtul	* * * 104
Õhturahu	Eesti rahvaviis 59
Õhturahu	A. Läte 31
Õhtuses ilus	Vene rahvaviis 100
Õnnista Lätimaad	K. Baumann 98
Õrn ööbik	K. Ramm 79
Ööbik	J. Kappel 143
Ööbiku surm	M. Hermann 64
Üksinda	J. Kappel 107
Üks kask meil kasvas õues	Fr. Schubert 144
Üles, üles, hellad vennad!	Eesti rahvaviis 56
Üürike	K. Tärnpu 100
Saateks	149
Laulumängude seletused	150
Metoodilisi juhatusi	158

L. 50 / 3726578 438

T
4
24